

الفتاوى

الإمام محمد بن عبد الوهاب

(١١١٥ - ١٢٠٦ هـ)

تأمة هكر دنى

مامؤستا ئيسماعيل سوسهيا

القول في القدر

الإمام محمد بن عبد الوهاب

(١١١٥ - ١٢٠٦ هـ)

تأمله كدنى

مأموستا نيسماعيل سوسهيا

پيشهكى

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران آية : 102)

واته : نهى نهوانه بروتان هيناوه ، له خوا بترسن و پاريزكاربن ، به شيويهكى وا كه شايستهى نهو زاتهيه ، ههميشه و بهردهوام پابهند و دامه زراوين له سهر نيسلامه تى ، ههول بدهن بو نهوهى ههر كاتيک مردن له سهر نيمان و نيسلامه تى نه بيت نه مرن .

أما بعد؛ فإن أصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد - صلى الله عليه وسلم -، وشر الأمور محدثاتها، وكلّ محدثة بدعة، وكلّ بدعة ضلالة، وكلّ ضلالة في النار

نهم ناميلكهيهى له بهردهستته بريتيه له شهرح و ليكدانهوهى ناميلكهى (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهى (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) ، كه له لايهن به ريز ماموستا (نيسماعيل سوسه يى) هوه (خوای گه وره بپاريزى) شهرح كراوه ، جا به هوى گرينگى بابه ته كه نيمه ش هه نساين به نووسينه وهى ، به نوميدى نه وهى سووديكى هه بى بو خومان و پاشان بو مسولمانانيش به گشتى ، شهرحى نهم ناميلكهيه به دهنك تو مار كراوه كه پيكهاتووه له پيشه كيهك و دوانزده وانه ، جا نيمه به گشتى هه موو وتاره دهنكيه كانمان وهكو خوى نووسيوتته وه ته نها چهنه ريكراريهك كراوه له پاش و پيشى هه ندى له وشه كان تاكو ناسنتر بيت بو تيگه يشتن ، جا كه ناميلكهكه خوى به ناوى چوار بنه مايه نيمه ش مه تنى ههر بنه مايه كمان به جيا له پيش شهرحه كه داناوه نينجا دووباره به ش به شى مه تنه كه مان داناوته وه له گه ل شهرحه كه ي ، وه داوا له خواى په روه ردگار ده كه ين پاداشتى به خيرى ماموستا بداته وه بو نهم كارهى ، وه داوا له خواى په روه ردگار ده كه ين كه له نيمه ش قه بول بكات و بيكات ته تويشوهك بو دواړوژمان .

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

2017/11/5

نه ندازيار عبدالله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی

الحمد لله رب العالمين وصلّى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين ، اللهم طهر قلوبنا من الشبهات والشهوات وأعمالنا من الرياء يارب العالمين .

خوایه بو خاتری ناوه جوانه کانت و سیفه ته به رزه کانت بو خاتری نیسمی نه عزه مت پاداشتی نه و زانیانته دابیته وه که نه پیش نیمه هاتوونه و نه هلی سوننه و جه ماعه بوون و نه وانه ی وه فاتیان کردووه لییان خوشبوی نه گونا هو تاوانه کانیان، پله ت به رز کرد بنه وه نه وانه ی ماون جیگیریان بکه ی یارب العالمین نه سهر بیروبو اوهریک که خوت پی رازی که هی پیغه مبه ر(عليه الصلاة والسلام) بووه هاوه نه به ریزه کان نه سهری رویشتون، وه نیمه ش وا لیبکه ی نه سهر نه و ریگه یه برۆین به رده وام بین نه سهر نه و بابه ته عه قیده و بیروبو اوهری، به تاییه ت (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) پاداشتی بده یته وه نه سهر نه و هه مووه ناخوشییه و زه حمه تییه ی بینی نه پیناو بلاو کردنه وه ی عه قیده و بیروبو او نه هلی سوننه و جه ماعه نه سهرده می خو ی و نه هیشتنی بیدعه و که م و کورتی و شیرکیات که زور بوو نه سهرده می نه و.

ده مانه وی به پشتیوانی خوی گه و ره نه زنجیره یه کدا په رتووک و نامیلکه کانی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه وانه ی که پیمان وایه زور گرنگ و پیویسته بو نه و سهرده مه ی قوتابیان سوودی لیوهر بگرن و برواداران و مسوئلمانان ته و او لی تیگه ن شهر و راقه یان بکه یین، جا ناوی لیده نیین زنجیره ی (بیروبو او نه دیدگای قورنان وفه رمووه) که ههر نه نامیلکه کان که راقه یان ده که یین ناوی تاییه تی خو ی بو ده نیین بو نموونه نه م جاره ده مانه وی شهر و راقه ی نامیلکه ی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) که نووسیویه تی که چوار بنه ماكه راقه ده که یین به وه ی که ده یکه ینه کوردی نه و جا هه ئه وه سته ی نه سهر ده که یین نه و شوینانه ی که هه ئه وه سته ی پیویست بی پاشان پرسیارو وه لام نه سهری داده نیین که (القواعد الاربع) بریتیه نه پیشه کیه کی زور به پیتو به رکه ت پاشان چوار بنه ماكه که سهره تا باسی شیرک و هاوبه شی و هوکاره کان ده کات و نه کو تاییه که ش بنه مایه کانی کو تاییه به تاییه ت بنه مای چواره م باسی نه تیجه و دهره نه نجامی نه و شیرک و هاوبه شیانه ده کات که چیان به سهر هاتییه و سهرده می نیمه نه گه ل سهرده می پیغه مبه ری پیشه و (عليه الصلاة والسلام) چونه، جا نایه ت و به لگه کان ده هیئینه وه نه روانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه و رایه په سه نده کانی نه وان، به پشتیوانی خوی گه و ره بو تان روون ده که یینه وه.

جا نه و پیشه کیه ی ده مانه وی به کورتی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) تان پی بناسینین، (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) کیبووه، (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه و پیاو به رزو به ریزه بووه که ناوی (أبو الحسن) بووه که کونیه که ی بووه، وه ناوی خو ی (محمدی كوری عبدالوهاب) سو له یمانی کوری عه لی کوری محمدی كوری نه حمه دی کوری راشیدی وهیبه ته میمی بووه)، وه نسبه ته که ی بو قه بیله ی ته میم به ناوبانگه که قه بیله ی ته میم به ناوبانگه ناوی هاتییه. که نه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) هاتووه نه صحیحی بوخاری و مسلم نه بوخاری به ژماره (2405) وه نه مسلم به ژماره ی (2525) نه بو هوریره (رضي الله عنه) گیرایتیه وه ده فهرمووی ((أَنَّه قَالَ لَا

أَزَالَ أَحَبُّ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ ثَلَاثٍ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ هُمْ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ قَالَ وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا، وَكَانَتْ سَيِّئَةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَعْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ)) واته: (نه بو هورهيره ده فهرمووی من بهردهوام تا نیستاش به نو ته میم خوشدهوی له بهر سی شتان گوئیستی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) بوومه فهرمووی به نو ته میم له هه موو تیرهو خه لکه کانی تر توندو تیزترن به سه ده جال، وه زه کات و خیره سه ده قه شیان هات فهرمووی نه وه سه ده قات و خیره چاکه ی قه ومه که ی خومه که به نو ته میمی مه به ست بوو، جا ده لی جاریه کی بچوو کیش لای دایکه عائیشه (رضي الله عنها) بوو پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی نازادی بکه نه و کویله یه ی که له لاته له نه وه ی نیسماعیل پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام).

جا نه و به نو ته میمه که (شیخ محمد) یش له و به نو ته میمه یه که پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) وای له سه ده فهرمووه که نه بو هورهیره (رضي الله عنه) ده لی منیش له بهر نه و سی خاله خوشم دهوین (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له سائی (1115) ی کوچی له دایک بووه له (عوینه نه) ی که شوینی که نزیک شاری (ریاز) ی نیستای سعودیه، (شیخ عبدالوهاب) ی باوکی زاناو شهرع زان بووه وه قازی بووه وه له سه ده تادا کوره که ی خوی (محمدی كوری عبدالوهاب) ی داناوه که قورنانی پی له بهر کردووه پیش نه وه ی ته مه نی بگاته (ده) سائی هه موو قورنانی ته واو کردووه. وه (فقه الحنبلی) له خزمه تی باوکی خویندووه وه ته فسیرو فهرمووده و عه قیده ی خویندووه له پاشان ده لی چوته سه ده په رتوکه کانی (شیخ الإسلام ابن تیمیه) و (ابن القيم الجوزي) خویندووه له بهری کردووه وه زور پییان نه وه سه رسام بووه، له پاشان جه جی مائی خوی گه وری کردووه له شاری مه که و مه دینه به خزمه تی زانیانی سه رده می خوی ده گات له وانه (عبدالله ی كوری نیبراهیم آل سیف) وه (شیخ المحدث محمد حیات سندی) پییان ده گات و سوودی زوریان لی ده بی نی، بو خویندن و زانست به ده سته ینان هاتوته ولاتی (عیراق) یش وه سوودی زوری له (به سه ره) کردووه له لای (شیخ محمد مجموعی) له سه رده می خوی، وه دواپی ویستی بچیته (شام) یش به لام بو ی ناسان نه بووه ویسته که ی نه هاتوته جی که بچیته (شام) زانست به ده ست بی نی.

(شیخ محمد بن عبدالوهاب) (رحمه الله) لی ده گیر نه وه که سیکی ژیر و ناقل بووه زور پی داگری کردووه له سه ده ده سته ینانی زانست، وه زور نارام گریووه له سه ده عوه و بانگه وازه که ی، وه که سیکی به راستی نازابووه له گو تنی حق و راستی و په تکرده وه و پوچه تکرده وه ی شیرک و هاوبه شی و خراپه له سه رده می خویدا نه وه ی بیدعه و خورافیات بوو هه مووی خسته روو و دژیان وه ستا به بی نه وه ی دوو دی لی بکات. هه ره له سه ره تای چووو شاری (به سه ره) بو به ده ست هینانی زانست له وکاته دا بی نی خه لکانیک گور ده په رستن که نه وه شیرک و هاوبه شییه لییان به وه لام هاتوو نه و کاته نازاری زوری پیگه یشته به ده سته (الرافضة) و شیعه کان که نه وان گوریان ده په رست که شیرکیان نه نجام ده دا، به تاییه تی له شاری (به سه ره) وه (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نارامی گرت و گوپی پی نه دا له پی ناو خوی گه وری بهردهوام بوو.

له پاشان (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) دهگاته (عوسمانی كوری موعه ممهړ) كه نهوكات نهو بهرپرس بووه لهسهر خه لکی (عویهینه)، داوای لیكردووه بوچی شهريعه تی نیسلام پهیره و ناكه ی وه كارو نیشی پیناكه ی، وه خوا ی بهیهك بگری و شیرك وهاوبهشی و بیدعه بوخوت مهيكه و مهشیلله بكریت نهوكاته خوايگه وړه سهرت دهخات و پشتگیریت دهكات. چونكه خوا ی پهروهردگار یارمه تی دهره بو كه سی بروادارو بو كه سیك كه نهو كارهی نه نجام بدات، جا نهو كارو نیشه ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) كه نهوه ی داواكرد له (عوسمانی كوری موعه ممهړ) نهو هه وانه بلاو بووه و تاهو كو وای لیها ت نهو هه وانه گه یشته حاكمی نهو سهرده می شوینی (نه حسا) كه ناوی (سوله یمانی كوری محمدی كوری عوره یپر) بووه نهویش له (به نی خالید) بووه نهویش بو (ابن معمر عوسمانی) نووسی كه نهویش نه میری (عویهینه) بووه، ووتی فهرمانت پیده كه م (محمدی كوری عبدالوهاب) بكوژه جا نهو نامه یه كه گه یشت به (عوسمان) كه بیینی فهرمانی كوشتنی (محمدی كوری عبدالوهاب) ی پیکراوه. جا هه وانه گه یشته (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نهو كاته (عوسمان) ترسا له حاكمی (نه حساء) ووتی ناتوانم چیدی بهرگریت لیكه م نه گهر سهرپیچی نهو بكه م رهنكه نهوه ی دهمداتی سالانه لیك بریت وه شهرمان تووش ده بی، نهوه بوو په نا به خوا لهسهر وه عدی خوی نه بوو پشتی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ی بهردا نه یپاراست ووتی من ناتوانم بتپاریزم له دهستی نهو.

نهوه بوو (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) دهچیته (درعییه) ی كه نهو كاته ی (محمدی كوری سعود) نه میری (درعییه) ی بوو. لهو ی ده مینیته وه له لای یه کیك له قوتابییه كانی كه ناوی (عه لی كوری عبدالرحمن سویلیم) بووه نهویش ریزی لیده گریت به نو سویلیم دین و لیی كوډه بنه وه قسه یان له گهل دهكات تاهو كو هه وانه كه دهگاته (محمدی كوری سعود) نهویش دیت و له گهل (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) یه كتر ده بیین (شیخ محمد) داوای لیدهكات كه حوكمی نیسلام پهیره و بكات تاهو كو بنه نهه لی ته وحید، وه وای لی دیت كه له كو تابییه كه ی له سالی (1158) ی كوچی بو یه كه مجار حوكمی دهو له تی شهرعی دامه زرا لهو شوینه، وه (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) بووه هوكار بو نه هیشتنی نهو بیدعه و كه م و كوریانه و نه هیشتنی شیرك و هاوبه شیانه لهو ی نه مینیت. خوا ی گه وړه سهركه و تووی كردن وه جهنگ و جیهادیان كرد له پیناو بلاو كردنه وه ی خوا به یه كگرتن ونه هیشتنی شیرك و هاوبهشی نهوه بوو (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له كو تایی سالی (1206) ی كوچی له ته مه نی (91) سالی كوچی دوا یی كرد گه رایه وه لای خوا ی گه وړه، به لام دلی به وه داكه ت خوا ی گه وړه پاداشتی بداته وه شیرك و هاوبهشی نه هیشت.

وه په رتووكی زوری هه یه له وانه (كتاب التوحید- ثلاثة الاصول- كشف الشبهات- والمسائل الجاهلیة- مختصر سيرة النبي (عليه الصلاة والسلام)- مختصر زاد المعاد- الاصول الستة- مجموع الحديث على الابواب الفقه- القواعد الاربع - الواجبات المتحتمات -) زوریك له نامیلكه و نووسراوی تر، وه نامه ی گورینه وه كه سوودو كه لکیکی زوریان تی دایه نهوه ی بهوردییه وه بیخوینیته وه ده زانی (شیخ محمد) پابه ند بووه به پهیره ی نهه لی سوننه و جه ماعه لهسهر ریپازه كه ی زانایانی پیش خوی وه كو (ابن تیمیه- وابن قیم الجوزي- ونیمامی نه حمده) وه پیشینانی چاك (شافیعی و ماك) و هه تا دهگاته پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام). له عه قیده و بیرو بروا و ابووه لومه ی لومه كاران كاری تی نه كردووه. خوا پاداشتی دابیته وه بهو په ری پاداشت وه پله ی بهرز كرد بیته وه له به هه شته كان.

وانه ی یه كهه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مُبَارَكًا أَيْنَمَا كُنْتَ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِمَّنْ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرَ، وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبَرَ، وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ، فَإِنَّ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَ عِنَاوُنُ السَّعَادَةِ.

له شهرح و رافه ی نامیلکه ی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له وانه ی یه كهه له سه ره تاوه ده ست پی ده كه ی نه ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) به ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ نامیلکه كه ی ده ست پیکردوه وهك شوینکه وته بوونی قورنای پیرۆز كه سه ره تای قورنای به ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ ده ست پیکراوه، له پاشان وهك شوینکه وته بوونی پیغه مبه ری دئسۆز (عليه الصلاة والسلام) كه له هه موو نامه كانی سه ره تا به ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ ده ستی پیکردوو، جا ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ زۆر به كورتی و پوختی مانای نه وه ده گه یه نی كه داوای كۆمه کی و یارمه تی ده كه ی نه ﴿الله﴾ له و نیش و كاره ی كه ده یكه ی و ﴿بسم الله﴾ ی بۆ ده خوینی بۆ نموونه نه گهر خویندنه وه یه (فعل) و كاری خویندنه وه ی بۆ نه ندازه كه ی و اتا داوای كۆمه کی و یارمه تی له ﴿الله﴾ ده كه ه بۆ خویندنه وه كه ه یان بۆ ده رس و وانه وتنه وه كه ه یان بۆ دۆیشتنم یان بۆ دانیشتنم بۆ هه ر كار و نیشیكه كه مه به سته ﴿بسم الله﴾ ی لی ده كه ی، نه وه رای په سندی زانایانی زمانه وانیه وه رای زانایانی نحو و به لاغه یه .

جا له پاشان ﴿بسم الله﴾ به ناوی ﴿الله﴾، ﴿الله﴾ نه عه رف و له عاریفه وهك (سیبه وه یه ی) فه رموویه تی له هه موو ناوان ناسراوترو زانراوتره وه (معلوم) تره بۆ خه لکه كه ی، وه ناوی كۆكه ره وه ی هه موو ناوه زۆر جوانه كانی خوای گه وریه هه مووی له خۆ ده گریت و هه موو سیفه ته به رزه كانی خوای گه وریه، كه ﴿الله﴾ به مانای په رستراوی شایسته ی په رستنی راسته قینه دیت ﴿الرحمن﴾ یش هه ر ناوی خوای گه وریه له سه ر وه زنی (فعلان) له كه (سیغه ی موباله غه) یه و اتا په حمیكه فراوان هه موو شتیكه له خۆ بگری ﴿الرحيم﴾ یش هه ر ناوی خوای گه وریه له سه ر وه زنی (فعلیل) به مانای (فاعل) له و اتا خوا خاوه ن په حم و به زه ییه كه ده توانی بیكاته (فعل) كار بیگه یه نیت به هه ر كه س و شتیكه له هه ر كات و شوینیكه .

كه واته كورته ی قسان ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ و اتا داوای یارمه تی و كۆمه کی له ﴿الله﴾ له و نیش و كاره ی كه ده یكه ی، بۆ نموونه هی من وانه وتنه وه یه له وانه وتنه وه كه مدا نه و ﴿الله﴾ یه یارمه تی و كۆمه كیم بكات نه و ﴿الله﴾ یه ی كه ﴿الرحمن﴾ له خاوه ن په حم و به زه ییه کی فراوانه هه موو شتیكه له خۆ ده گریت ﴿الرحيم﴾ یش نه و په حمه شی ده توانی بیگه یه نی به هه ر كه س و شتیكه له هه ر كات و شوینیكه .

جا (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) پېشه كیه كهی له (الوابل الصیب) ی پېشه وا (ابن قیم) (رحمه الله) وهرگرتووه كه وده كوی دهلی ﴿**أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ**﴾ داوا ده كه م له ﴿**اللَّهُ**﴾ ی (كریم) ی بهرزو به ریزو مهزنی به خشر كه خاوهنی باره گای مهزنه نیش و كاره كانی دونیاو دواړوژت پشنگیری بكات و بۆت ناسان بكات، ﴿**وَأَنْ يَجْعَلَكَ مَبْرُكًا أَيْنَمَا كُنْتَ**﴾ وه تۆ بكاته خاوهن پیت و بهر كه ت و خاوهن چاكه و باشه له هر شوینیكي هه ی، ﴿**وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِمَّنْ إِذَا أُعْطِيَ شُكْرًا**﴾ وه وات لیبكات له وانه بی كه پیت به خشرا سوپاس گوزاری له سهر بكه ی به رامبه ر به خشینه كان، ﴿**وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبْرًا**﴾ وه نه گهر تاقیكرایه وه له به رامبه ر تاقیكردنه وه كه نارامبگری، ﴿**وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ**﴾ نه گهر تاوان و گونا هیكت لی رويدا داوا ی لیخوش بوون و داپوشینی بكه ی له خوی گه وره بگه رییه وه و ته و به بكه ی، ﴿**فَإِنْ هُوَ الْثَلَاثُ عِنْدَ السَّعَادَةِ**﴾ جا نه و سیانه نه گهر پیت به خشرا سوپاس گوزاری له سهر بكه ی و نه گهر تاقیكرایه وه نارامتگرت و نه گهر گونا هت كرد ته و به و داوا ی لیخوش بوونت كرد له خوی گه وره نه وانه ناو نیشانی به خته وهرین بۆ مروقه كان.

جا دیننه وه سهر هه رییه كه له و خالانه هه ئو هسته یان له سهر ده كه یان یه كه میان كه دهلی ﴿**رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ**﴾ عه رش و باره گای خوی گه وره له قورنانی پیروزو له فهرمووده ی پیغه مبه ری دلسوز (عليه الصلاة والسلام) وه سفی كراوه به چه ند وه سفیك جار وایه به (عظیم) واته گه وره باره گای گه وره و مه زن، وه جاریش هه یه به (كریم) واته به ریز و سه نگیان، جاریش هه یه له سهر یه كی له قیرانه ته كان كه ده خویندریته وه له سوهرتی (البروج) به كه سره ی ژیر (المجید) له نایه تی (ذو العرش المجید) نه و كاتیش وا وه سف كراوه.

جا له پاشان (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده فهرمووی ﴿**أَنْ يَتَوَلَّكَ**﴾ هه ئو هسته ی له سهر ده كه یان خودای په وهر دگار پشنگیریت بكات نه و پشنگیرییه دوو جوړه پشگریه كی گشتی كه هه موو مروقه و كه سه كان خوی گه وره ده یكات، به برواداران به گشتی وه پشنگیری تاییه تیش كه هی پیغه مبه رانه (عليهم الصلاة والسلام) نه وانه ی زور له خوا ترسن و دوستی خوانه و له خوا نزیکن پشنگیری تاییه تی كردوونه و ده یكات خوی گه وره له دونیاو دواړوژ، وه وشه ی ﴿**مَبْرُكًا**﴾ ده شی و ده گونجی بۆ مروقه كان و به دیه یئراوه كان بگوتری به لام وشه ی (تبارك) هن له سهر رای په سه ندی نه هلی سوننه و جه ماعه ته نها بۆ خوی گه وره ده وتری و تاییه ته به و له به ر نه وه ی چونكه (تبارك) له نه وه ی لیوهر ده گیری واته خوی گه وره پیت و بهر كه ت ده ریزی به سهر هر كه س و شتیکی، هیچ كه سی تر نه وه ی له توانادا نییه پیت و بهر كه ته كه ی ببه خشی، جا ﴿**مَبْرُكًا**﴾ واته نه وه ی خاوهن پیت و بهر كه ته پیی به خشراوه نه و مروقیش ده شی و ده گونجی له لای خوی گه وره پیت و بهر كه تی پی به خشراوی وه نه و دوعایه كه نه و زانایه به ریزه ده یكا بۆ كه سانی كه نه و نامیلكه یه ده خویننه وه، ده زانی دوعای له جیبیه نیشانه ی دلسوزییه خوی گه وره پاداشتی دابیتته وه.

له پاشان وشه ی ﴿**شُكْرًا**﴾ نه گهر بیینه سه ری وهك (ابن قیم) (رحمه الله) هر له كتیبه نایابه كه ی له (الوابل الصیب) له ویدا به راستی جوان ده فهرمووی ﴿**شُكْرًا**﴾ بزانیان به چی به ده ست دیت ﴿**شُكْرًا**﴾ به وه ی به ده ست دیت له سهر سی روكن وه ستاوه، یه كه م تۆ دان بنیی به و نازو نیعمه ته ی كه خوا پیی داوی له ناخی دلتته وه وه پاشان به زمان بیلایتته وه كه خودا چ نازو نیعمه تیکی پی به خشیوی وه پاشان به كاری به نییت له پیئاو ره زامه ندی خوی په وهر دگار كه نه و به توی به خشیوه، جا نه وه ی وا بكات و نه و سی روكنه ی به نییتته جی له به رامبه ر نازو نیعمه ته كان، نه وه شوكرانه بژییری

خوای په روه ردگاری كردووه جا ﴿صبر﴾ و نارامیش له بهرام بهر تاقیکردنه وه کان که مړوځه کان تاقیده کریڼه وه نه ویش به وهی ده بیټ که (ابن القيم) (رحمه الله) ده فهرمووی که سه که نه فسی خووی بگری نه وهی که به سهری دی پیی رازی بی و لیی تووړه نه بی و پیی دلته نگ نه بی وه زمانی بگری له سهر سکالا کردن له سهر نه و ناخوښی و تاقیکردنه وانهی خوای گه وړه، وه نه ندانه کانی بگری له گونا و تاوان به وهی که و له خووی نه دا و پوښاکي خووی نه درپنی و مووی قزبان دهر نه هیڼن وهك نافرته تان له کاتی ناخوښیدا دهی که نه بهرام بهر نه و تاقیکردنه وانهی که به سهریان دی که سیکیان لی دهری، جا له پاشان نه وه شمان بو دهر ده که وی هه موو مړوځه کان جگه له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) نه گه ری نه وهی هه یه توشی گونا و تاوان بن، به لام نه گه ر توشی گونا و تاوان بوون و داوای لیخوښبونیان كردووه و ته و به یان كردووه نا نه و کاتی پله یان به رز ده بیټه وه، چونکه قسه یه کی زور جوان هه یه هی پیشینانی چاک هه ر وه کو (ابن القيم) (رحمه الله) له کتیبه که ی (الوابل الصیب) گیرایتیه وه ده لی هه ندی له سه له ف گوتوویانه (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ الذَّنْبَ يَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَيَعْمَلُ الْحَسَنَةَ يَدْخُلُ بِهَا النَّارَ)، جا به دریژی له په رتوکه که ی باسی ده کات ده لی هه ندی له پیشینانی چاک فهرموویانه به نده کارو کرده وه یه کی ده کات که گونا و تاوانه نه نجامی ددات پییوه ده چیته به هه شت وه چاکه یه کیش ده کات پیی ده چیته دوزخ. له بهر نه وهی که گونا هه که ی کردیبه یه کسهر پی ده شکیته وه و په شیمان ده بیټه وه چاوای فرمیسکی لی دی دلی هه رده قرحی نه و جا شهرم ده کات له خوای گه وړه سهر داده نوینی هه رده م دوعا ده کات که خوا لیی خوښی تا نه و گونا هه وای لی ده کات ده بیټه توبه کاریکی چاو به فرمیسکی هه رده م ده ست به پارانه وه له خوای په روه ردگاری لی دهر ده چی تا ده چیته به هه شت، نه ویتیش که کرده وه یه کی چاک ده کات هه نده خووی پی مه زن و گه وړه ده بی پیی وایه نه و کات پیی جیاده بیټه وه له خه لکی تر خووی له لا گه وړه ده بیټ به خووی دهنازی و شانازی به خووی ده کات، نا نه و کاته ی هه م وا ده لیټه وه تا به هیلاک ده چیت جا ده بیاته ناو ناگری دوزخ په نا به خوای گه وړه. جا نه وه و امان لی ده کات بهرام بهر نیعمه ته کان شوکرانه بژی ر بین وه بهرام بهر تاقیکردنه وه کانیش نارام گریڼ پاشان نه گه ر تاوانمان نه نجامدا داوای لیخوښبوون له خوای گه وړه بکه ین نه گه ر مړوځ نه وهی کرد نه و به راستی به خته وهر ده بی بهر نه و فهرمووده یه ده که وی که پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ده فهرمووی که له صحیح مسلم به ژماره (2999) که (سوه یب) ی پومی (رضي الله عنه) ریوایه تی كردووه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فهرموویه تی ((عَجَباً لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَاكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ)) واته: سهر سوړمان بو کاروباری برودار به راستی کاروباری برودار هه مووی چاکه یه نه وه ته نها بو بروداره بو که سی تر نییبه نه گه ر به رفراوانی و ژبان خوښی تووش بوو ناز و نیعمه تی به سهر داباری سوپاس گوزاری ده کات بو خوای په روه ردگار نه وه چاکه یه بو، وه نه گه ر توشی ناخوښی و بهر ته نگي و ته نگه شه ی تووش بوو نارامی له سهر ده گری نه وه شیان چاکه یه، بو با وهر دار ژبانی هه موو چاکه یه نه گه ر به م شیوه یه له نیسلام گه یشتی.

وانهی دووهم

اعْلَمْ أَرْشَدَكَ اللَّهُ لِبَاعْتِهِ أَنَّ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} (الذاريات آية: 56).

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ، فَاعْلَمْ أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تُسَمَّى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ التَّوْحِيدِ، كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تُسَمَّى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ؛ فَإِذَا دَخَلَ الشَّرُّكَ فِي الْعِبَادَةِ فَسَدَتْ، كَالْحَدَثِ إِذَا دَخَلَ فِي الطَّهَارَةِ.

فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الشَّرُّكَ إِذَا خَالَطَ الْعِبَادَةَ أَفْسَدَهَا وَأَحْبَطَ الْعَمَلَ وَصَارَ صَاحِبُهُ مِنَ الْخَالِدِينَ فِي النَّارِ، عَرَفْتَ أَنَّ أَهَمَّ مَا عَلَيْكَ مَعْرِفَةُ ذَلِكَ، لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُخْلِصَكَ مِنْ هَذِهِ الشَّبَكَةِ، وَهِيَ الشَّرُّكَ بِاللَّهِ، الَّذِي قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِيهِ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} (النساء آية: 48). وَذَلِكَ بِمَعْرِفَةِ أَرْبَعِ قَوَاعِدَ ذَكَرَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ:

هه رله پيشه كيه كهين ته واو كهري وانهي يه كهه (شيخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له دواي نه وهی پيشه كيه كهی به ﴿أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ دهستی پيكره تاوه كو له وانهي پيشتر گه يشتي نه ﴿فَإِنْ هُوَ الْثَلَاثُ عَنْوَانُ السَّعَادَةِ﴾ له وانهي يه گه يشتي نه سه ر ﴿اعلم﴾ (شيخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) هه روه كو پيشه ي هه ميشه يي خوی له ناميلكه و نوسراوه كانی وشه ي ﴿اعلم﴾ و دوعاو پارانه وه له دواي ﴿اعلم﴾ هه زوری به كارهي ناوه نه وهش نيشانه ي هه لبراردنی شيوازی جوانی وانه وتنه وهيه وه نوسراو و ناميلكه كانيه تي به ﴿اعلم﴾ دهست پيكره دووه. له سه ره تا فه رمانت پيده كات ﴿اعلم﴾ بو كاريكي گرینگ له دواي خوی ديټ به كارده هيټريټ له ماناو واتاي فه رمانه فه رمانيش به ﴿اعلم﴾ واته بزانه (علم) زانستيت هه بي پهيدي بكه، زانست به ماناي نه وه ديټ نه وهی له ميشك دايه له گه ل واقع تيټك بكاته وه له سه راي هه نديك له زانايان، به لگه شت بوی هه بيټ نه وه راي په سه ندو ته واوتره.

جا بزانه ﴿أَرْشَدَكَ اللَّهُ لِبَاعْتِهِ﴾ چونكه فه رمانت پيده كات قورسه له سه ر شان و نه ستوی كه سه كان كه فه رمانيان پيده كری يه كه سه ر دوعا و پارانه وه شت بو ده كات هه وئده دات تيټبگه يه نيټ كه نه وه فه رمانه ي من بو شكانه وه و بار قورسي نيبه، به لكو بو نه وهيه كه دلسوزم بو تو، كاركه پيوسته و پيوسته تو بيزانيت جا نه وه پياوه به ريزه دوعاي خيرت بو ده كات و ده فه رمووی ﴿أَرْشَدَكَ اللَّهُ لِبَاعْتِهِ﴾ خودا سه ر راستت بكات بو جيټه جي كردنی فه رمانه كانی ﴿أَرْشَد﴾ له زماني عه ره بي به ماناي نه وه ديټ كه خوا هيديايت و رينمونيت بكات وه سه رت بخات و پشتگيريت بكات بو (رشد)، وه (رشد) يش له زمانه وانيدا له لايه ن زاناکانی نه هلي سوننه و جه ماعه له زاراوه ي قورنانيش هه ر به ماناي (العلم نافع وعمل الصالح) واته زانستی به سوودو به كه لك وه كاروكرده وهی چاك ديټ، هه نديك مفسرين وايان ته فسير كردووه

له ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (البقرة آية: 256). نهو (رشد) ه له سه ره تاي نايه ته كه هاتووه به ماناي ريبازى پيغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) و (غهي) ش ريبازى (نه بو جهل) ه، واته (رشد) علم وزانستى سوود به خش وبه كه لكيش له سه روى هه موويانه وه له هه موويان به سوودتر (التوحيد) و خوا به يه كگرتنه وه ريبازه كهى پيغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) نه وهى له خو گرتووه و چاكيشه، وه ﴿لطاغته﴾ له زمانه وانيدا له لايه ن زانايان بو نه وه به كاردى بو جيبه جيكردنى فرمانه كانى خوى گه وه، واته خودا سه ر راستت بكات و رينمونيت بكات بو جيبه جيكردنى فرمانه كانى.

جا له پاشان ده فهرمووى ﴿أَنْ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ جا به راستى رپى پاكي به دهر له شيرك و هاوبه شى و لادراو له شيرك و هاوبه شى كه ريبازى (ابراهيم) ه (عليه الصلاة والسلام) بريتيه له وهى ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ به ته نها (الله) بپه رستى وه شيرك و هاوبه شى بو نه نجام نه ده يت وه نيخلاص و يه كلاكه ره وهت هه بيت دووربيت له رپا و هاوبه شى كه ريبازو دينه كه ناوايه خوى گه وه ناردوويتى كه پيى رازيبه نهو خوايه نه م ريبازى بو تو ناردووه وهكو خوى گه وه ده فهرمووى ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ * وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الزمر آية: 11-12) واته: پييان بلى من فرمانم پيكراره خودا بپه رستم به نيخلاص و دووربم له شيرك و هاوبه شى و رپا، نه وه ريبازى خوا پهرستن وبه يه كگرتنه، فرمانم پيكراره كه من بيم به يه كه م له مسوئمانه كان. پاشان ده فهرمووى ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (الزمر آية: 14) واته: بلى من نهو (الله) يه ده پهرستم به نيخلاص و دوور له شيرك و هاوبه شى و رپا كه دين و ريبازى بو هه لباردووم كه مبه رستى ريبازى پيغه مبه ر نيبراهيمه (عليه الصلاة والسلام).

جا خوى گه وه ده فهرمويت نهو ريبازه بريتيه له چ ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ خوى گه وه ده فهرموويت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (الأعراف آية: 65) واته: نيوه خوا بپه رستن به تاكو ته نهاى هيچ پهرستراويكى راسته قينه نيه جگه له (الله). يان ده فهرموويت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل آية: 36) واته: نيوه ته نها خوا بپه رستن و دووربكه ونه وه له تاغوته كان. (تاغوت) نهو كه سه يه كه ده پهرستى بيجه له خوى گه وه وه رازيبه به پهرستنه كهى.

جا كه واته بومان به دياركهوت كه ريبازى ته واوى دوور له شيرك و هاوبه شى كه ريبازى پيغه مبه ر نيبراهيم (عليه الصلاة والسلام) وه ريبازى پيغه مبه رمانه محمد (عليه الصلاة والسلام) كه بريتيه له پهرستنى خوى گه وه به نيخلاص وه دوور له شيرك و هاوبه شى و رپا، ﴿كَمَا قَالَ تَعَالَى﴾ هه روهكو خوى گه وه فهرموويه تى ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات آية: 56) واته: خودا فهرموويه تى من جنوكه و مرقم به دينه هيئاوه مگه ر بو پهرستش نه بى واته بو پهرستنى خوم به ديهيئاون بوئه وه م به دينه هيئاون كه شيرك و هاوبه شى و گوناوه تاوان نه نجام بدن.

﴿فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ﴾ جا نه گهر تو زانیت نهی که سی بر وادار نهی موقوف که خوی په روه ردگار توی به دیهیناوه له پیناو په رستنی خوی، ﴿فَاعْلَمْ﴾ بشزانه ﴿أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تَسْمَى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ التَّوْحِيدِ﴾ عیبادهت و په رستش پیی ناگوتری عیبادهت و په رستش مه گهر نه گهل خوا به یه کگرتن و ته وحید نه نجامی بدهیت، جا نه گهر شيرک و هاوبه شی نه گهل نه نجامدا نهوا کاره چاکه که ت و عیبادهت که ت هه لده و شیتته وه هه روه کو خوی گه وره ده فهرموویت ﴿لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبُطَنَّ عَمَلُكَ﴾ (الزمر آیه: 65) واته: نه گهر شيرک و هاوبه شی نه نجامبدهی نه وه کاری چاک و عیبادهت هه لده و شیتته وه. وه خوی گه وره ده فهرمووی ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام آیه: 88) واته: نه گهر شيرک و هاوبه شی نه نجام بدن نهوا هه موو نهو کارو کرده وه چاک و عیبادهتانهی نه نجامتان داوه لیبتان وهر ناگیریت و هه لده و شیتته وه.

له پاشان ده فهرمووی ﴿كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تَسْمَى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ﴾ نه وه نمونه یه بومان ده هیئتته وه شیوازیکی جوانه له دوی نه وهی تی گه یاندين (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) خوا پاداشتی بداته وه به به لگه هیئایه وه که ریپازی پیغه مبه ر ئیبراهیم (عليه الصلاة والسلام) بریتیه له په رستنی خوی گه وره به بی شيرک و هاوبه شی، خوی گه وره له پیناو په رستنی خوی نیه ی به دیهیناوه، جا ماده م عیبادهت نه و ونده گرینگه ده بیبت بشزانی عیبادهت و په رستنی خوی گه وره نیلا ده بیبت ته وحیدی نه گهل دابیبت دوور بیبت له شيرک و هاوبه شی نه گهر نا لیبت وهر ناگیریت، هه ر وه کو ده فهرموویت ﴿كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تَسْمَى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ﴾ هه روه کو نویژ به راستی پیی ناگوتریت نویژ و لیبت وهر ناگیریت نیلا ده بیبت ده ستنویژت هه بیبت وه به پاکی بیکهیت و دوور بیبت له بیده ست نویژت و به ده ستنویژت وه بیکهیت، ﴿فَإِذَا دَخَلَ الشَّرْكَ فِي الْعِبَادَةِ فَسَدَتْ﴾ جا نه گهر شيرک و هاوبه شی بچیته ناو عیبادهت و په رستش نه وه به راستی بوگه نی ده کات و گه نده لی ده کات و تیکی ددهات، ﴿كَالْحَدَثِ إِذَا دَخَلَ فِي الطَّهَارَةِ﴾ هه ر وه کو بی ده ستنویژت نه گهر بچیته ناو ده ستنویژت وه، که سیک نه گهر ده ستنویژت هه بیبت توشی بیده ست نویژییه کی بی نه و کاته ی چوو دانیشت خوی به تال کرده وه بو وونکر د نه وهی شهرعی و وانه و تنه وه شهرم له دیندا نییه نه و کاته که قه زای حاجه ی کرد بیده ستنویژت ده بیبت نهوا ده ستنویژت که ی له ده ست ددهات و ده شکیت، نا نه وها نه گهر عیبادهت شيرک و هاوبه شی که و ته ناوی نهوا ده شکیت و به تالی ده کاته وه و وهر ناگیریت و لیبت قبول نا کریت.

له پاشان ده فهرموویت ﴿فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الشَّرْكَ إِذَا خَالَطَ الْعِبَادَةَ﴾ جا نه گهر زانیشت شيرک و هاوبه شی هاتوته ناو عیبادهت که ت ﴿أَفْسَدَهَا﴾ گه ندهل و بوگه نی ده کا و تیکیدده او نایه لیبت ﴿وَأَحْبَطَ الْعَمَلَ﴾ وه عه مه له که ت ته و او هه لده و شیتته وه ره شی ده کاته وه، ﴿وَصَارَ صَاحِبَهُ مِنَ الْخَالِدِينَ فِي النَّارِ﴾ وه خاوه نی نهو شيرک و هاوبه شییه کی که نه گهل عیبادهت که تیکه لی کرده وه ده کاته هه میشه یی له ناگری دوزه خ په نا به خوی گه وره،

﴿عَرَفْتَ أَنَّ أَهَمَّ مَا عَلَيْكَ هُوَ مَعْرِفَةُ ذَلِكَ﴾ که زانیشت گرینگترین شت له نه ستوی تو بیبت و له سهرت بیبت شاره زابوون و فیربوونی نه وه یه، واته شاره زابوون و فیربوونی خوا به یه کگرتن و شيرک و هاوبه شییه تا شيرک و هاوبه شی نه که یه لی دوور بیبت و توشی نه بیبت ﴿لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَخْلُصَكَ مِنْ هَذِهِ الشَّبَكَةِ﴾ به لکو به نومیدی نه وهی خوی په روه ردگار رزگارت بکات له و توره ی که بریتیه له ﴿وَهِيَ الشَّرْكَ بِاللَّهِ﴾ شيرک و هاوبه شی دانان بو خوی په روه ردگار، ﴿الَّذِي قَالَ

الله تعالى فيه ﴿ نهو شیرکهی که خوی گه وره له بارهیه وه فهرموویتهی ﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴿ (النساء آیه: 48) واته: بهراستی (الله) خوی په روهردگار خوش نابیت له شیرک وهاوبهشی به لام جگه له شیرک وهاوبهشی هر گوناوو تاوانیکی تر نه گهری هیه خوی گه وره لیت خوشبیت به بی تهوبه و گه رانه وه بو لای خوی په روهردگار .

جا لیړه بومان دهرکهوت شیرک وهاوبهشی مه ترسیداره ده بیت لیی هوشیار بین ناگاداربین شیرک دابهش ده بیت بو دوو جوړی سهرکی . یه کهم شیرکی گه وره خاوه نه کهی ده باته دهره وه له نیسلام وه نه گهر له سهری بمریت په نا به (الله) بو هه میشه یی له ناگری دوزخ ده مینیتته وه وه خوی گه وره لیی خوشنابیت کرده وه کانی هه لده وه شینیتته وه، وه دووهم شیرکی بچووک به و مانایه ی له هه موو تاوانه کانی تر گه وره تره به لام له نیسلام و نیمان نایباته دهره وه . خوی گه وره نایه تی

زوری دابه زانددوه دهر باره ی شیرک و باسیان ده کات دهره موویت ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ (النساء آیه: 48). وه له جیگایه کی تر دهره موویت ﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ

النَّارُ ﴾ (المائدة آیه: 72) واته: بهراستی نه وهی شیرک وهاوبهشی بو (الله) په یدا بکات نهوا بیگوان بهراستی خودای په روهردگار به هه شتی له سهر هرپام ده کات. یان دهره موویت ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴾ (البينة آیه: 6) واته: بهراستی نه وانه ی کافرن له خاوه ناهو په رتووک و کتابه کان وه موشریک وهاوبهش په یدا کاران هه میشه بین له ناگری دوزخ نا نه وانه خراپترینی به دیه یئراوانن .

یان دهره موویت ﴿ وَلَقَدْ أَحْيَا إِلَيْكَ وَالَّذِينَ مِنَ قَبْلِكَ لَنْ أَشْرَكَتَ لِيَحْبُطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (الزمر آیه: 65) یان دهره موویت ﴿ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ (الأنعام آیه: 88).

جا لیړه زانیمان شیرک وهاوبهشی خه تهرناکه ده بیت زور لیی هوشیار بین و ناگاداربین وه نه مانگریته وه وه نه هلی سوننه و جه ماعهش له سهر نه وهی نایا نه گهر تهوبه بکهین له سهر شیرک وهاوبهشی نهوا نهو گوناوه مان ره شده بیتته وه، به لی به تهوبه کردن هه موو گوناویهک به شیرک وهاوبه شیشه وه رهش ده بیتته وه، به لام نه گهر مهرجه کانی لی بیتته جی، به لام به بی تهوبه بمری له سهر شیرکی گه وره به یهک دهنگی له لای نه هلی سوننه و جه ماعه لیی خوش نابی، به لام شیرکی بچووک نیختلافی له سهره کومه لیک ده لیین نه گهری هیه خوی گه وره لیی خوشبیت به لام هه ندیکی تر ده لیین شیرکی بچووکیش به بی تهوبه خوی گه وره لیی خوش نابی، به لام گوناوه کانی تر جگه له شیرک وهاوبهشی نه گهر کهسه که به بی تهوبهش له سهری بمری خوی په روهردگار به مه شینهت ویستی خو نه گهر بیهوی هیه لیی خوشبیت .

جا (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) دهره موویت ﴿ وَذَلِكَ بِمَعْرِفَةِ أَرْبَعِ قَوَاعِدَ ذَكَرَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ ﴾ نهو شیرک وهاوبه شیهش به چوار بنه ما دهناسریت که خوی گه وره له په رتووک کهی خوی باسی کردوه .

وانه‌ی سییه‌م

له‌سه‌ر نه‌و پېشه‌كیه‌ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) كه له دوو وانه‌ی رابردوودا راقه‌و شه‌رحیكی كورت و پوختمان كرد چه‌ند پرسیاریکمان داناوه‌ ته‌نها له‌سه‌ر پېشه‌كیه‌كه‌ی كه (25) پرسیاره به‌وه‌لامه‌وه نه‌وه داواكراوه له قوتابیه به‌رېزه‌كان كه‌وا پرسیاره‌كان جوان تیښگه‌ن و وه‌لامه‌كانی به‌جوانی له میښك و دلیان جیگیر بكه‌ن، نه‌و پرسیارانه كه هاته پېشیان نه‌و وه‌لامانه‌ی بو بنووسن و بو‌ی دیاری بكه‌ن رږژانه‌ش سوود و كه‌لكی لی ببینن.

پرسیار و وه‌لامه‌كان

یه‌كه‌م: مانای ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ به‌كورتی و پوختی چیه‌؟

وه‌لام: به‌یارمه‌تی ناوی ﴿الله﴾ نه‌م كار هه‌ر كاریك بكه‌یت نه‌وه مه‌به‌ستت ده‌بیت، ﴿الله﴾ ناوی كو‌كه‌ره‌وه‌ی هه‌موو ناوه زور جوانه‌كان و سیفه‌ته‌كانی خودایه واته په‌رستراوی شایسته‌ی په‌رستن، ﴿الرحمن﴾ له‌سه‌ر وه‌زنی (فعلان) له سیغه‌ی موباله‌غه‌یه واته به‌زه‌یی فراوان كه هه‌موو شتیك له‌خوی ده‌گریت، ﴿الرحیم﴾ له‌سه‌ر وه‌زنی (فعلیل) له به‌مانای (فاعل) دیت واته خوی خاوه‌ن به‌زه‌یی و گه‌یینه‌ر به‌وه‌ی شایسته‌ی به‌زه‌یه‌ی له‌هه‌ر كات و شوینیکی هه‌ر كه‌سیكی كه به‌وه‌یت پی بگه‌یه‌نیت پییده‌گه‌یه‌نیت.

دووه‌م: مانای ﴿أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ چیه‌؟

وه‌لام: واته له دونیاو دواړوژ كارو نیشه‌كانی هه‌ردووکیان خوی په‌روه‌ردگار پشگیری كارو یارمه‌تی ده‌رت بیت.

سێیه‌م: پشگیری و یارمه‌تی دانی خوا بو به‌نده‌كانی چه‌نده و چه‌ند جوړه‌؟

وه‌لام: پشگیری خوا بو به‌نده‌كانی دوو جوړه :

1- پشگیری تاییه‌ت بو نه‌و بروادارانه‌ی كه بر‌وای ته‌واویان به‌ خودای په‌روه‌ردگار هه‌یه له‌خوا ترسانیان هه‌یه و پاریزكارن هه‌ر وه‌ك خوی گه‌وره هه‌رموویه‌تی ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: 62-63) واته: ناگادارین به‌راستی دوست و وه‌لیانی خوا ترسیان له‌سه‌ر نییه و غه‌مگینیش نین نه‌وانه‌ی بر‌وایان هی‌ناوه‌و پاریزکاری ده‌كن.

2- پشگیری و یارمه‌تی گشتی بو هه‌موو بر‌واداریكه چه‌ندی گوناوه‌ كاریش بیت مادام له بر‌واداری ده‌رنه‌چووبیت و كافر نه‌بووبیت، خوی په‌روه‌ردگار هه‌رموویه‌تی كه دوعاو پارانه‌وه ده‌كن ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة آیه: 286) واته: نه‌ی خوی په‌روه‌ردگار تو دوست و پشگیری كاری نیمه‌یت جا سه‌رمان بخه به‌سه‌ر كو‌مه‌له‌ی بیباوه‌راند.

چواره‌م: مانای ﴿مباركاً﴾ چیه‌؟

وه‌لام: بیت و به‌ره‌كه‌ت و چاكه‌ت بو خودی خوت و جگه له‌خوت ده‌گه‌یه‌نیت واته كه‌سی كه پی ده‌گوتری ﴿مباركاً﴾ له خودی خویدا چاكه‌ی هه‌یه و خاوه‌ن بیت و به‌ره‌كه‌ته، وه نه‌و چاكه‌و بیت و به‌ره‌كه‌ته‌ی ده‌توانیت بگه‌یه‌نیت به‌كه‌سیكی تریش و خه‌لكی تریش سوودی لی ببینیت.

پینجه م: نایا دروسته وشهی ﴿تبارک﴾ یش بۆ مروڤ به کار بیت هر وه کو ﴿مبارک﴾ به کار دیت؟

وه لام: نه خیر چونکه کهس نه وهی له توانا دا نییه ﴿تبارک﴾ واته بیت و بهر کهت و خیر بخاته ناو شته کان و پیمان ببه خشیت نه وه ته نهها له توانای (الله) یه ته نهها بۆ نهو ده بیت، به لام ﴿مبارک﴾ بۆ مروڤه کان و به دیهیندراوه کانیش ده بیت واته نه وهی بیت و بهر کهتی پیبه خشراوه له لایه ن خودای په روهردگار، هه روه کو خوی په روهردگار ده فهرمووی ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان آیه: 1). واته: که وری و مه زنی بۆ نهو خودا په روهردگاری کهوا (فرقان) واته قورن جیا که ره وهی نیوان ره وایه تی و ناره وایه تی دابه زاندوو به سه ر به نده که ی تا ببیته تر سینهر بۆ جیهانیان.

شه شه م: مه به ست له ﴿شکر﴾ چیه؟

وه لام: هه لسان به جیه جیکردنی مافه کانی و نازو نیعمه ت و به خشینه کانی خودای په روهردگار نه ویش بهو خالانه ده کری: 1- داننان به وهی که هه موویان له خوا ویه نهو به خشیشه به دل دانی پیدابننن که خوی په روهردگار پنی به خشیه. 2- باسکردنی نازو نیعمه ته کان و پال دانی بۆ لای خوی په روهردگار ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الضحی آیه: 11). 3- به کارهینانی نازو نیعمه ته کان له پیناو ره زامه ندی خوی په وهردگار. که واته ﴿شکر﴾ سو پاسگوزاری به دل و هه به زمانیشه و هه به کرداریشه.

حه وته م: مه به ست له ﴿صبر﴾ چیه؟ وه جوړه کانی چه نده؟

وه لام: ﴿صبر﴾ نارامگرتن و خوړاگریه وه سی جوړه:

- 1- نارامگرتن و خوړاگری له سه ر فه رمانه کانی خوی په روهردگار وه بانگه وازی کردن بۆ لای خوی په روهردگار.
- 2- نارامگرتن و خوړاگری له سه ر گونا ه و تاوانه کان.
- 3- نارامگرتن و خوړاگری له سه ر تاقیکردنه وه و قه ده ره کانی خوی په روهردگار که به سه رت دیت له ناخوشی و ژان که تیایدا هیه.

هه شته م: بر وادار چون ده توانی ﴿صبر﴾ بگری له ناخوشی و تاقیکردنه وه کان؟

وه لام: به سی خال ده توانی نارامگر بیت:

- 1- نارامی و صبر گرتنه که ی له پیناو خوا بیت و هیچ مه به ستیکی تری نه بیت، خوی په روهردگار ده فهرموویت ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ (المدر آیه: 7). واته: له پیناو په روهردگاره کهت نارامگر به.
- 3- رازی بیت به تاقیکردنه وه که وپی ناخوش نه بیت که خوا نه وهی به سه ر هیناوه.
- 4- نارامگرتنه که ی له کاتی سه رته ای تاقیکردنه وه که بیت، وه کو پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فه رموویه تی که له صحیحی بوخاری به ژماره (1302) وه له صحیحی مسلم به ژماره (926) تو مار کراوه ((الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى)) واته: صبرو نارامی له کاتی توشبوونی سه رته ایی به لاو ناخوشی و موصیبه ته که یه.

نوییه: مه بهست له ﴿استغفار﴾ چیه؟

وهلام: ﴿استغفار﴾ داواکردنی دا پۆشینی گوناوێ و تاوانه و سڕینهوهی شوینه واره کانییه تی .

دهیه: نایا بروادار گوناوێ دهکات یان نا؟ نه گهر گوناوێ کردو ئی گه رایه وهش نه و حوکی چیه؟

وهلام: به ئی هه موو برواداریک نه گهری ههیه تاوان بکات، وه خوی پهروهردگار ته نه پیه مبه رانی (عليهم الصلاة

والسلام) پاراستوو وه کو پیه مبه رمان (عليه الصلاة والسلام) فه رموو یه تی ((الْمَعْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهُ)) صحیح بوخاری به

ژماره (1302). واته: پاریزراو له گه ناو تاوانه کان ته نه نه وانه نه که خودا نه وانی پاراستوو که

پیه مبه رانی (عليهم الصلاة والسلام)، وه به ته و به رهش ده بیته وه گوناوێ و تاوانه کانی، وه بروادار خاوین ده بیته وه

له گوناوێ و تاوانه کانی گهر به رده وام بیته له سه ر ته و به که ی و پاداشتی دهست ده که و ی له لای خوا پهروهردگار.

یازدهم: مانای ﴿فإن هؤلاء الثلاث عنوان السعادة﴾ چیه؟

وهلام: به راستی نه و سییانه ﴿شکر﴾ و ﴿صبر﴾ و ﴿استغفار﴾ ناو نیشانی به خته وهرین و په ژاره لابه رو غه م په وینن.

دوازدهم: مه بهست له وشه ی ﴿اعلم﴾ چیه؟

وهلام: فه رمان کردنه به فی ربوون و زانستی به دهست هینان.

سیزدهم: پیناسه ی عیلم و زانست چیه؟

وهلام: ﴿العلم﴾ زانست بریتیه له ناسین و فی ربوونی شتی که به ته وای و راستیه که ی که نه و شته هه یه تی و له واقیعه دا

له سه ریه تی جا به سی خال له لای زۆرینه ی زانایان (علم) پی ده گوتری (علم) و زانست:

1- یه کلابوونه وه ی بر وایه و که سه که ش شته که ی له لا دنیایا بیته شک و گومانی تی نه بیته جا نه وه ی خاوه ن شک و گومانه له شتیکی دا پی ناگوتری خاوه ن زانست پی ده گوتری گومان بهر.

2- زانراوه که ده بیته له گه ل حال و بال و راستی تی که بکاته وه له واقیعه دا بوونی هه بیته و له گه ئی تی که بکاته وه نه گهر له گه ئی تی که نه کرده وه پی ناگوتری زانست.

3- نه وه به پی بیرو بوچونی هه ندی له زانایان وایه ده بیته به لگه ی له سه ر هه بیته، که نه وه رای هه موو زانایان نیه . که واته هه ر خال و شتی که له زانیاری و زانسته کان نه گهر بیته له گه ل واقیعه تیکی کرده وه که سه که لی دنیایا بوو و به لگه شی له سه ر هه بوو نه وه پی ده گوتری زانست.

چواردهم: مانای ﴿أرشدك الله لطاعته﴾ چیه؟

وهلام: خودا سه ر راست و پی راست بکات و پیگاکانی جیه جیکردنی فرمانه کانی بو ناسان بکات و پشتگیری کارت بیته له کردنیاندا .

پازدهم: مه بهست له وشه ی ﴿الطاعة﴾ چیه؟

وهلام: جیه جیکردنی فه رمانه کان و دوور که و تنه وه له فه ده غه کراوه کان ده گه یه نیته.

شاردهم: مانای ﴿الحنيفية ملة إبراهيم﴾ چیه؟

وهلام: ﴿الحنيفية﴾ لادان له هاوبهشی و شیرکهوه بهرو خودا بهیه کگرتن وته وحید وه ﴿ملة إبراهيم﴾ واته ناین وریبازی پیغه مبه ر ئیبراهیم (عليه الصلاة والسلام) ههروه کو خوی پهروه دگار فره موویه تی ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ * شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ (النحل آیه: 120-121). جا عیبادهت و په رستشیش به وهی ده کړیت که که سه که خوی ملکه چ و گهردن که چ بی له جیبه جیکردنی فرمانه کانی خوی پهروه دگار، وه خوشه ویستیشی له گهلدا بیت، واتا هه خوی به که م بزانی و گهردن که چ و ملکه چ بی بوی و هه خوشیشی بویت و خوشه ویستی له گهل بیت.

حه فدهم: به چی جیبه جیکردنی فرمانه کانی خوا ده بیتته (په رستش)؟

وهلام: به چوار خال:

- 1- خو به که م گرتن و دل که چی و ملکه چی بوون.
- 2- ترسان له وهی خودا تولهی لیستی بی به نه نجام نه دانی فرمانه کانی و به کردنی قه دهغه کراوه کانی ﴿وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران آیه: 175).

3- نومید بوون و ره جا بوون به پاداشته کانی خودا ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة آیه: 218).

4- خوشه ویستی خوا و فرمانه کانی خوی خوش بوویت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة آیه: 165).

هه ژدهم: مهرجه کانی په رستش وهرگرتن و قه بول بوونی له لای خودای پهروه دگار چه نده و چین؟

وهلام: دوو مهرجه:

- 1- یه کلا بوونه وه و (الاخلاص) بوون
- 2- (الصواب) شوینکه وته بوونی ریبازی خوداو سوننه تی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) و له گهل شریعه ته که ی تیک بکاته وه.

نوردهم: مانای ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات آیه: 56). چیه؟

وهلام: وات: خودا فره موویه تی جنوکه و مرقم به دینه هیناوه مه گهر بو په رستن و په رستش خوم نه بی که ده بیت به ته وحید و خوا بهیه کگرتنه وه نه م په رستش نه نجام بدریت دوور بیت له شهریک و هاوبهشی و ریا.

بیستهم: نایا په رستش به بی ته وحید و خودا بهیه کگرتن ده بیتته په رستش؟

وهلام: نه خیر هه موو په رستشیک ده بی خودا بهیه کگرتنی تیابیت له گهل بیت، خوا بهیه کگرتنیش به بی کوفر به تاغوت

جیگیر نابیت هه ر وهك خودای گه وره فره موویه تی ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ

الْوُثْقَى﴾ (البقرة آیه: 256). واته: بیگومان نه وهی کافر بی به تاغوت و بروابینیت به (الله) نه وه دهستی گرتووه به

قولپ و دهستگری پته و به هیز.

بیست و یهك: پیناسه ی ﴿تاغوت﴾ به کورتی چیه؟

وهلام: هه رکه س و شتیك بپه رستریت جگه له خوی پهروه دگار یان له گهل خوی پهروه دگار وه نه و که س و شته رازی

بیت به و په رستش که بوی نه نجام ده دریت نه وه تاغوته.

بيست و دوو: نايانويژ دروسته بهبى دهست نويژ نه نجام بدریت؟

وهلام: نهخير نهگهر دهست نويژت نهبيت نويژهكهت ليوهرناگيرى وه دروست نابيت و پيى ناگوتري نويژ، جا پهرستشيش بهههمان شيوه نهگهر خوا بهيهكگرتن و تهوحيدى لهگهل نهبى وه دوور نهبيت له شيرك و هاوبهشى پيى ناگوتري پهرستش و عيبادهت.

بيست و سى: ههر پهرستش و كاريكى چاك نهگهر لهگهل شيرك و هاوبهشى نه نجام بدرى چى ليديت به نمونهو بهلگهوه وهلام بدهوه؟

وهلام: تيكهكردنى شيرك و هاوبهشى به كاري چاك و پهرستش نهو كاته بهتالى دهكاتهوه ههروهكو دهست نويژ شكان نويژهكهت لى ناهيلىت و بهتالى دهكاتهوه، بويه پيغهمبهر (عليه الصلاة والسلام) دهفهرمويت ((قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشِّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرْكُهُ وَشِرْكُهُ)) صحيح مسلم بهژماره (2985) واته: لهو فهوروه قودسيه خوداى پهروهردگار فهورموويهتى من دهولمه نديترينى هاوبهشان و شهريكهكانم له شهريك و هاوبهشى، نهوهى كه كارو كردهويهكى كرد كهسيكى تر جگه لهمن لهگهل بكاته شهريك و هاوبهش خوى و شيرك و هاوبهشيهكهى واز ليدينم نامهوى و وهرى ناگرم.

بيست و چوار: نهگهر زانيت هاوبهشى و شيرك پهرستش ناهيلىت و تيكي ديدات و كاروكردهوهكانت پوچهل دهكاتهوه و خاوهنهكهى ههميشهيهي دهكات له دوزه كهواته پيوسته چى بكهين و بيزانين؟

وهلام: گرینگترين شت نهويه له شيرك و هاوبهشى شارهزابيت و بيناسى تاكو لى قوتار بيت و تبي نهكهويت، ههروهكو خوداى پهروهردگار دهفهرمويت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء آية: 48).

بيست و پينج و كوتايى: نايان خوداى پهروهردگار له شيرك و هاوبهشى دهبووريت؟

وهلام: نهوهى تهوبه بكات و وازبينى له هاوبهشى چ هاوبهشى گهوره بيت يان هاوبهشى بچووك نهوه بهيهك دهنگى زانايان بهدنيياييهوه خواى پهروهردگار لى دهبووريت و تهوبهكهى ليوهردهگرى لهسهرى رهش دهكاتهوه، بهلام گوناوهكانى تر جگه له هاوبهشى بهدنيياييهوه لهلاى نههلى سوننه وجهماعه يهك دهنگن لهسهر نهوهى دهكهويت بهر مهشيهت و ويستى خوداى پهروهردگار، خودا بيهوى بهبى تهوبهش له خاوهنهكهى دهبوورى و خوش دهبى وهنهگهر نهشيهوى لى نابوورى، جا تهنها جياوازي لهسهر شيرك و هاوبهشى بچووك ههيه نايان بهبى تهوبه خوداى پهروهردگار لى خوشدهبى يان نا زانايانى نههلى سوننه و وجهماعه دوو بوچوونيان ههيه كومه ليكيان دهلين خواى پهروهردگار لى خوش نابى كومه ليكيشيان دهلين خواى پهروهردگار لى خوش دهبيت.

وانه ی چوارهم

القاعدة الأولى: أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقْرُونَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْخَالِقُ الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخِلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ.

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ} (يونس)

آية: 56).

گه یشتینه بنه مای یه کهم نهو چوار بنه مایه ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) فهرموی به وانه وه شاره زای شيرك و هاوبه شی ده بین بو نه وهی خو مانی لی دوور بگرین، بو نه وهی ته وحید و خوا به یه کگرتنمان راست و دروست ده ریچیتنه وه چوار بنه ماكه ن.

﴿القاعدة الأولى﴾ بنه مای یه کهم **﴿أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقْرُونَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْخَالِقُ الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخِلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ﴾** ده فهرموویت بزانی و شاره زای بن به راستی کافرو بیروا کان نه وانه ی پیغه مبه ری خوا **(عليه الصلاة والسلام)** کوشتار و جهنگی له گه ل کردن دانیان نابوو به وهی به راستی **(الله)** خوی بهرز هه نه وه **﴿الخالق﴾** به دیهینه ره وه **﴿المدبر﴾** به ریوه بهر، جا نهو بریاردان و دانیپدانه یان نه وانی نه خسته ناو نیسلام وه به مسوئلمان و بروادار له قه لهم نه دران، **﴿والدليل قوله تعالى﴾** وه به لگه ش له سه ره نه وه فهرمووده ی خوی بهرز **﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾** (يونس آية: 56). واته: پییان بلی نه ی محمد **(عليه الصلاة والسلام)** کییه نهو زات و که سه ی رزق و رزیتان ده دات له ناسمان و له زهوی نه وهی که بیستن و بینینی نیوهی به دهسته و خاوه نیه تی نه وهی که زیندوو له مردوو ده رده هیئی وه مردوو له زیندوو ده رده هیئیت وه نه وهی بیربکاته وهو ورد بیتته وه له کاره کان ده زانیت کییه، که نه وهی کاروباره کان به ریوه ده بات له وه لاما نه وان ده لین **﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾** ده لین نه وه خودایه.

که واته بروایان هیه به وهی که رزق و رزوی له ناسمان و زهوی و به دیهینانی مروقه کان و به دیهیندراوه کان وه له نه بوونه وه هیئانه بوون و له بوونه وه هیئایه نه بوون وه به ریوه بردنی هه موو کاره کان هه مووی نه وه **(الله)** خاوه نییتی له دهستی نهو دایه، توش نه ی محمد **(عليه الصلاة والسلام)** پییان بلی **﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾** پییان بلی نه ی بو نیوه نهو **(الله)** یه ناترسن پاریزکار نابن بوچی نابن به خاوه نی ته وحید و خوا به یه کگرتن مادهم نه وهی ده زانی.

که واته نه وه نه وه مان بو رووند کاته وه به ته نه ها بر و ابوون به په روه ردگار به تی خوی په روه ردگار به وهی که روزه دهره وه خوی په روه ردگار ده مرینی و ده ژینی و خوی په روه ردگار هه موو بوونه وهی به دیهیناوه وه هه موو به دیهیناوه کانی به دیهیناوه وه خاوه نیانه هه خودایه هه موو کاروباره کانی به دهسته وه باران داده به زینیت له ناسمان وه خوی په روه ردگار ده غل و دان شین ده کات له سه ر زهوی هه موو نه و کارانه ی په روه ردگار نه گهر که سه که دانی پیدابنیت به وهی ته نه ها نابیته مسوئمان و بر وادار، نه وه ناهینیت به بازنه ی نیسلام و مسوئمانان و بر واداری به تی، له بهر نه وهی موشریک و کافره کانی سه رده می پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) کاتی که واته نه و بر وایه یان هه بوو وه ناوا دانیان پیداده نا چونکه نه وه خوی له سه رشتی مرقه کانه وه هه تقولاوه و سه رچاوه ی گرتووه، هه روه کو پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) ده فهرموویت ((كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ)) صحیح بوخاری به ژماره (1385) وه له صحیح مسلیم به ژماره (2658) هاتووه. واته: هه موو مندالی که له دایک ده بیت له سه ر فیطره ت و ته وحید و خوا به یه کگرتن له دایک ده بیت له دوایدا دایک و باوکی تی ده یکه نه جوله که یان ده یکه نه نه صرانی (گاور) یان ده یکه نه ناگر په رست.

وه نه و سه رده مه ی خومان ده یکه نه نه هلی بی دینی و ری بازو ریچکه کانی سه رده می یان له بهرچاوی خومان ده یکه نه لایه نه که ی خوی یان ده یکه نه نه علمانی، که واته نه و بیرو بر وایه که خوی په روه ردگار تاک و ته نه های به کرداره کانی که (ته وحیدی ربوبیه ت) ی پی ده گوتری، که پیناسه ی ته وحیدی ربوبیه ت ناوا ده کری ت (إِفْرَادُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بِأَفْعَالِهِ) واته: به تاک دانانی خوی په روه ردگار له کار و کرداره کانی، نه وه نه و که سه ی ناهینیت به ناو بازنه ی نیسلام و مسوئمان و بر وادار که خوینی پاریزاوبیت، یان پیناسه یه کی تر بو توحید ربوبیه (إِفْرَادُ اللَّهِ بِالْخَلْقِ وَالْمُلْكِ وَالتَّدْبِيرِ) واته: بر و ابوون به وهی که خودا تاک و ته نه های به دیهینان که شتی له نه بوونه وه هی ناوه ته بوون له پاشان نه و خاوه نیانه وه نه و ده سه لاتی هه یه به سه ریان وه نه ویش به ریوه یان ده بات به و په ری ری که و پیکی به ریوه بردن، نا نه وانه خه که که ی نه کرده مسوئمان و بر وادار له سه رده می پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام)، یان وایان لیبکات که پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) کوشتریان له گهل نه کات به کافرو موشریک ناویان نه بات، به لکو خوی که وره له قورنانی پیروز توماری کردووه هه ر به کافر ناوی بردوون وه به موشریکی ش ناوی بردوون وه ده فهرموویت ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (یوسف آیه: 106). واته: له گهل نه وهی نه وان هه موو ده لپن خوی په روه ردگار نیمه ی به دیهیناوه وه رزق و رزیمان ده دات وه وه بیستن و بینین و ژیان و مردنمان هه مووی به دهستی (الله) یه، له گهل نه وهی خوی په روه ردگار وتی زوری هه ر زوریان بر وایان نه هی ناوه، وه بر وایان نیه به (الله) که تاک و ته نه های به ته وحید و خوا به یه کگرتن به تاییه تی له په رستش و عیبادت نیلا نه وان زوره یان موشریک و هاوبه ش پهیدا کارن، مه بهستی پی نه وه یه که له نیمان و بیرو بر وایان به په روه ردگار ی تی په روه ردگار نا نه وانه بر وایان هه بووه به لام له بیرو بر وایان له وهی که خوی په روه ردگار به تاک و ته نه های شایسته ی په رستنه نابیت شریک و هاوبه شی بو نه نجام به دیت له وه یه وه شریک و هاوبه شیان نه نجام ده داو له وه وه به بر وادار له قه لاهم نه دراون، ﴿إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ واته له عیبادت و په رستش خوی په روه ردگار شریکیان نه نجام ده دا، هه ر وه کو ابن عباس (رضی الله عنهما) له ته فسیری نه و نایه ته ی له سو رته ی یوسف فهرموویه تی نه وه له بیرو بر وایاندا هه بووه که پییان ده و ترا (من

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ) كَییه نه وهی ناسمانه کانی به دیهیناوه (وَمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ) وه کَییه نه وهی زهوی به دیهیناوه (وَمَنْ خَلَقَ الْجِبَالَ) کَییه نه وهی شاخه کان و چیاکانی به دیهیناوه (قَالُوا اللَّهُ) نه وان نه وه لام دهیان گوت نه وه (اللَّهُ) یه ، (وَهُمْ مُشْرِكُونَ بِهِ) نه گهل نه وه شدا نه وان شیرک و هاوبه شیان بو خوی په روهردگار بریار ددها، وه (لات و مهنا و عوزا) یان نه گهل خوی گه وره ده په رست بو نه وهی نه خوی گه وره یان نزیک بکاته وه، یان بینه تکاکار بو یان لای خوی گه وره که شیرک و هاوبه شیان نه نجام ددها نه په رستشدا.

نه گهر ته ماشای حاثو بالی کافرو موشریکه کانی سهرده می پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) یان نه پیس هاتنی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) بکهین، نه وه مان بو دهرده که وی وهکو خه لکیکی زوری نیستاش دان به وهی داده نیی وه دانیان به وه داده نا که خوی گه وره بوون و وجودی هه یه، وه خوی گه وره خاوه نی هه موو به دیهیندراوه کانه، وه ژیان و مردن به دهستی خوی په روهردگاره، وه رزق و رزی به دهستی نه وه، وه خوی په روهردگار باران دهبارینی هه نه وه نه زهوی دهغل و دان شین دهکات، به لام نه په رستش و عیبادهت شیرک و هاوبه شیان بو خوا نه نجام ددها، هه روهکو خوی گه وره ده فهرمووی ﴿أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ (الأعراف آیه: 191). واته: نایا نه وانه ده که نه شیرک و هاوبه ش بو خوی په روهردگار کهوا هیج به دی ناهینن نه وه یان نه دهست نیه هیج شتیک بتانن نه نه بوونه وه بهیننه بوون و دروستی بکهن به لکو نه وان به دیهیندراون نه نه بوونه وه نه لایه ن خوی په روهردگار.

جا نه پاشان دهرده که ویته به وروونکردنه وانه که واته ته وحیدی ربوبیه نه گهر بروات پی هه بیته هیج شیریک و هاوبه شی بریار نه دهی نه ته وحیدی ربوبیه ته نه وه ناکاته مسوئمان و بروادار هه تا نه په رستش و عیبادهت یه کلانه بیه وه هیج شیریک و هاوبه شی بریار نه دات، وه پیته و بیته که زهره و قازانج به دهست هیج کهس و شتیک نییه جگه نه (اللَّهُ).

به راستی نه و بنه مایه نه وه مان تییده گه یه نیت (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) که عه ره به کان و موشریکه کان نه ماناو واتای (لا إله إلا الله) ی چاکتر تیگه یشتبوون نه خه لکی نه و سهرده مهی خو مان، نه بهر نه وهی چونکه نه وان بروایان و ابو به ته وحیدی ربوبیه ته، شیرک و هاوبه شیان نه بواری ربوبیه ته ی په روهردگار په یدا نه کردبوو، به لام که ده گوترا (لا إله إلا الله) به دنیاییه وه (لا إله إلا الله) تییده گه یشتن نه وهی که به مانای نه وه دیت (لا معبود بحق إلا الله) نه بهر نه وه رازی نه ده بوون که دهیانوت نییه (لات و عوزا مهنا تیش ده په رستین دهیانکه یه نیوان نه نیوان خو مان و خوی گه وره دهیانکه یه تکاکار بو مان نه بهر نه وه یه کهوا بریاری په رستنی نه و بتانه یان دابوو دهیان په رستن، جا مانای (لا إله إلا الله) یان قه بول نه ده کرد به ته و اوته تیگه یشتبوون که (لا إله إلا الله) یه عنی (لا معبود بحق إلا الله) هیج په رستراویکی هه ق و ره وای نییه جگه نه (اللَّهُ)، نه که وهک تاقم و کومه لکی تر جگه نه نه هلی سوننه و جه ماعه که (لا إله إلا الله) پیناسه ده کهن شهرح و راقه ی ده کهن و ده نیی مانای واتا (لا خالق ولا مدبر إلا الله)، نه خیر نه وه نه وهش ده گه یه نیت به لام مانای زیاتر و ته و اوتر نه وه یه (لا معبود بحق إلا الله) هیج په رستراویکی هه ق و ره وای نییه جگه نه (اللَّهُ)، نه بهر نه وه نه و نایه ته دهرده که وی که خوی گه وره فهرموویته نه وان چیان ده گوت ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ (ص آیه: 5). نایا محمد (عليه الصلاة والسلام) هاتوو نه و هه موو په رستراوانه ی نییه به یه که په رستراو رازیمان دهکات دهیانکاته یه که و نییه هه موو نه وانیتر واز لییی نی.

كهواته نهوان بر وایان وابوو كه خوى په روهردگار (الله) له په روهردگار یتیدا تاك و ته نهایی به لام بو تكاردن و نیوانیک له نیوان نهوان و خوى په روهردگار نه و بتانه یان ده په رست له ته وحیدی نولوهیه ت تیکه وتبون و شريك و هاوبه شیان ده کرد له بهر نه وهیه بهم نایه تانه دهرده كه ویت كه مشريك و كافر هكانى سهرده می پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) قهر داری كردونه ته وه پابه ندی كردوونه به (ته وحیدی ربوبیه ت) كه (ته وحیدی نولوهیه ت) بیننه جی كاتى نه هه موو پر سیارانه یان لیده كات و هكو نه و نایه ته ی كه (شیخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) هیناویه ته وه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: 56).

یان له شوینیکی تر دهفه رموویت ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف آیه: 87). كه خوى گه وره پییان دهلی مادهم نیوه بر و اتان به وه هیه كه خوى گه وره تاك و ته نهایی له به دیهینانی ناسمان و زهوی وه بزق و بزوی دانتان وه مردنتان و ژیاننتان وه باران بارین هه مووی به دهستی (الله) یه، مادهم بوچی نایین بیپه رستن وه بته كان و ازلیبیتن چونكه هه مووی به دهستی (الله) یه هه ر نه و شایسته ی په رستنه بی شريك و هاوبه شی بیپه رستیت وه كاتیك نهوان دهیان وت ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ (ص آیه: 5). جا دهرده كه ویت مشريك و كافرانی سهرده می پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) ناوا به بی بر و و مشريك له قه لاهم دهران وه پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) هه ر شهرو كوشتاری له گهل كردن وه ته وحیدی ربوبیه ت نهوانی نه هینایه ناو باز نه ی نیسلام و پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) دهستیان لی هه لگریت و به كافر و مشريك له قه لاهم میان نه دا وه كوشتار و جهنگیان له گهل نه كات.

وانه‌ی پینجه‌م

مسوئلمانانی به‌ریزو سه‌نگین قوتابییانی خوشه‌ویست گه‌یشتینه سهر وانه‌ی پینجه‌م له شهرح و راقه‌ی (قواعد الاربع) چوار بنه‌ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) جا له‌و وانه‌یه سه‌ره‌تاکه‌ی به پرسیارو وه‌لامه‌کانی بنه‌مای یه‌که‌م ده‌ستپیده‌که‌ین .

پرسیارو وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: ئایا نه‌وه‌ی دانبنی به‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی خواو بر‌وای هه‌بی خوا به‌دیهینه‌ره‌و خاوه‌نه‌و به‌ریوبه‌ره‌و تاک و ته‌نهایه له کار و کرده‌وه‌کانی واته بر‌وا بوون به (التوحید الربوبیة) خوا به‌یه‌کگرتن له په‌روه‌ردگاریدا ئایا نه‌و که‌سه ده‌بیته بر‌واداری خوین پاریزراو؟یان نا؟

وه‌لام: تاکو مرؤف بر‌وا به په‌روه‌ردگاری خواو په‌رستراوه‌تی ره‌وای خوا ناوه زور جوانه‌کان و سیفه‌ته به‌رزه‌کانی خوا نه‌هینی وه‌ واز نه‌هینی له هاوبه‌شی و شیرک، کوفر نه‌کا به (تاغوت) نابیته بر‌وادای خوین پاریزراو، هه‌روه‌ک هاوبه‌ش په‌یداکارانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) بر‌وایان وابوو خوا په‌روه‌ردگاره‌و خاوه‌نه‌و به‌دیهینه‌ره‌و و رزق و رۆزی به‌ده‌ستی نه‌وه‌و به‌ریوبه‌ری ته‌واوی هه‌موو بونه‌وه‌رانه، به‌لام له په‌رستشدا شیرک و هاوبه‌شیان بو خوا بر‌یارده‌دا، له‌گه‌ل خوا (بت و سه‌نه‌م) ه‌کانیان ده‌په‌رست، وه‌کو (لات و عوززا و مه‌نات و... هتد) که ده‌یانکردنه نیوان له نیوان خوین و خوای گه‌وره، وه ده‌یانگوت تکامان بو ده‌که‌ن له‌لای خوای گه‌وره، ئانه‌و کاته‌ی نه‌وان هه‌ر به هاوبه‌ش په‌یداکار ناوبران و به‌ کافر ناویان ده‌رکردوو، وه پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) کوشتاری له‌گه‌ل نه‌ نجام دان، نه‌وه‌ش به‌به‌لگه‌ی نه‌و ئایه‌تانه‌ی که له وانه‌ی رابردوو وتمان ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: 56). وه ئایه‌ته‌کانی تریش که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف آیه: 87) واته: نه‌گه‌ر لییان پرسی کی نیوه‌ی به‌دیهینه‌ناوه ده‌لین (الله). که‌واته نه‌وانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه که موشریک و کافرانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) هه‌ر به موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکار ناوده‌بران، له‌گه‌ل دانپینانیان به خوا به‌یه‌کگرتن له په‌روه‌ردگاریدا وه خوینیان پاریزراو نه‌بوو کوشتاریان له‌گه‌ل کرا.

دووهم: به‌لگه‌ چیه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی کافران و هاوبه‌ش په‌یداکارانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) وابوون و خوینیان پاریزراو نه‌بوو؟

وه‌لام: به‌لگه‌مان نه‌و ئایه‌تانه‌ی رابردوو، وه له‌پاشان به‌لگه‌مان نه‌وه‌یه نه‌گه‌ر ژیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) بخویندیریته‌وه و له‌فه‌رمووده‌کانیشی ده‌رده‌که‌وی که پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) جه‌نگ و کوشتاری له‌گه‌لیان به‌ریا کردوو خوینیان پاریزراو نه‌کردن وه‌ریه‌ک له‌و کافرو هاوبه‌ش په‌یداکارانه کوژران به‌ده‌ستی بر‌واداران که‌وا نه‌هاتن وازیبن له (لات و عوززا و بت و سه‌نه‌مه‌کان) و (کوفریان نه‌کرد به‌تاغوت)، وه داننیان نه‌نا به‌ خوایه‌تی خوا له‌رووی په‌رستشدا که‌هه‌ر نه‌و ته‌نها شایسته‌ی په‌رستنه .

سییه م: چهند په ندو وانه نه و نایه ته ودرده گیری به کورتی بیژمیره؟

وه لام: چهند فهران و په ند و وانه یه کی لیوهرده گیری، له وانه نه و نایه ته ی خوی گه وره فهرموویه تی ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: 56). یه که م نه وه ی لیوهرده گیری داننان به خوا به یه کگرتن له په روه ردگاریه ت به س نییه بو بروادار بوون، دووهم نه وه ی لیوهرده گیری که داننان به په روه ردگاریه ت به بی داننان به ته نهایی په رستراوه تی خوا (التوحید الالهیه) خوا به یه کگرتن له په رستندا و خویه تی دا خاوه نه که ی له هاوبه شی و کوفر بزکاری نابیت، وه خوینی پاریزراو نابیت، سییه م خوا به یه کگرتن له په روه ردگاریه ت نه وه ده سه لمینی که خوا تاکه و به یه ک بگیری له په رستن نه وه پیویست و واجبه، چوارهم راقه ی (لا اله الا الله) نه وه یه که هیچ په رستراویکی رهوا نیه جگه له (الله)، نه ک نه وه یه که هیچ به دیهینه رو به ریوبه ریک نیه جگه له (الله)، چونکه موشریک و بی پروایان ناوا بروایان هه بوو که پیشیان دهوترا بلین (لا اله الا الله) وهریان نه ده گرت رعتیان ده کرده وه پیی رازی نه بوون، پینجه م نه وه ی لیوهرده گیری هاوبه شپه یدا کردن له په روه ردگاری خوا زور که م و ده گمهن بووه له کونه وه وله نویش، زوربه ی هاوبه ش په یداکاران له په رستن و خویه تی خوا هاوبه شیان بو خوا په یدا کردووه جا نه وه پرسیاره کانی بنه مای یه که م بوو دیینه سهر بنه مای دووهم.

بنه ماى دووهم

القاعدة الثانية: أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: مَا دَعَوْنَاهُمْ وَتَوَجَّهْنَا إِلَيْهِمْ إِلَّا لَطَلَبِ الْقُرْبَةِ وَالشَّفَاعَةِ. فَالدَّلِيلُ الْقُرْبَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (الزمر آية: 3).
وَالدَّلِيلُ الشَّفَاعَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (يونس آية: 18).

وَالشَّفَاعَةُ شَفَاعَتَانِ: شَفَاعَةُ مَنْفِيَّةٍ، وَشَفَاعَةُ مُثَبَّتَةٍ. فَالشَّفَاعَةُ الْمَنْفِيَّةُ مَا كَانَتْ تُطْلَبُ مِنْ غَيْرِ اللَّهِ فِيمَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ. وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آية: 254).
وَالشَّفَاعَةُ الْمُثَبَّتَةُ هِيَ الَّتِي تُطْلَبُ مِنَ اللَّهِ، وَالشَّافِعُ مُكْرَمٌ بِالشَّفَاعَةِ، وَالْمَشْفُوعُ لَهُ مَنْ رَضِيَ اللَّهُ قَوْلُهُ وَعَمَلُهُ بَعْدَ الْإِذْنِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آية: 255).

﴿القاعدة الثانية﴾ بنه ماى دووهم له وانهى پينجهم كه (شيخ محمدى كور عبدالوهاب) (رحمه الله) بهوى دهست پيدهكا و دهفهرمووى ﴿أنهم يقولون: ما دعوناهم وتوجهنا إليهم إلا لطلب القربة والشفاعة﴾ واته : نهو كافر موشريكانه ديان وت نيمه هاناو پارانهوى له بهر نهو (بت و صه نه مانه) ناكهين و پرويان تيناكهين نيلا مه به ستمان پيى نزيك بوونه وهيه له خواى گه وره و تكاكردنه ، كه تكامان بو بكن له لاي خواى گه وره ، ﴿فدليل القربة قوله تعالى﴾ جا به لگه نزيك بوونه وه كه واين گوتووه فهرموودهى خواى به رزه ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (الزمر آية: 3). واته : دهفهرمووى نه وانهى كه بيجه كه له خواى په روه رديگار دوست و هاوبه شيان پهيدا كرده وه و بريارد او دهيان وت نيمه ناين په رستين مه گهر بو نه وهى له خوامان نزيك بكنه وه ، جا به راستى خوا دهفهرمووى (الله) حوكم و بريار ددها له نيوانيان كه وا نه وان تييدا جياوازيبون جا به راستى (الله) كه سيك هيدايت و رينموونى ناكات كه دروزن بى ، كافرو بى بروابى. ﴿ودليل الشفاعة قوله تعالى﴾ وه به لگه ش له سهر نه وهى نه وان دهيان گوت بو نه وهيه كه تكامان بو بكن له لاي خواى گه وره نهو (بت و صه نه مانه) ده په رستين فهرموودهى خواى به رزه دهفهرمووى ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (يونس آية: 18).

جا له پاشان دینه سر نه وهی کهوا هه ئویسته بکهین له سر نه و بنه مایه ی به لام هه ئویسته کان زوری دهوی زور به کورتی نه وهیه یه کهم ده بی ئیمه بزانی نه و(قاعیده) و بنه مایه زور زور گرینگه ، له به ره وهی ئیستا له نیو خوشماندا هه ره له سه رده مه که ی ئیمه ش به راستی زور خه ئک هه ن دهستیان به وه گرته ده ئین کاکه خو ئیمه نایه رستین ئیوه پیتان وایه فلان گوڤو فلان به رد و فلان به رنامه و ریاز ده په رستین ئیمه ش مسوئمانین و بروادارین ، پیمان وایه خوا بوونی هه به خوی به روه رده گار ئیمه ده ژننی وه کو ئیوه ، ئیمه ش ده ئین (الله اکبر) ده کهین و برومان وایه مردن و ژبان و

رزق و رۆزی به دهست (الله) یه ، جا بۆچی ئیمه بروادار نین ؟ بۆچی موشریك و هاوبهش پهیداكارین ؟ له گهڵ نه وهشدا وهكو
 موشریك و هاوبهش پهیدا كهرانی سهردهمی پیغه مبهره (علیه الصلاة والسلام) هه ریه كه به دهیه ها شیریك و هاوبهشی دهكات
 وه به دهیه ها (بت و صه نه م) ی بۆخۆی داناوه دهیپه رستی له هه واو هه وه سی خۆی را بگره تاوهكو دهگاته به رنامه و ریپازو
 فكه ری وه دهگاته زۆر جارویه مردوو هكان و گۆرو گۆرستانیش ده په رستی (په نا به الله) جا نه وه دهرده كه وی ده ئین فلان
 كه س پیایوی باش بووه له لای خوا ریژی هه یه ده یكه یه نیوه ندگیر له نیوان خۆمان و خوای په روه ردگار (په نا به الله)
 خۆمان پی له خوای نزیک ده كه یه وه با بینه تكاكارمان له لای خوای په روه ردگار قه سه كه یان هه روهك و قسه كانی
 هاوبهش پهیدا كهرانی سهردهمی پیغه مبهره (علیه الصلاة والسلام) ده ئین خۆ ئیمه مه به ستمان نییه نه وه گۆره نه وه مردوو
 نه و شیخه نه و به رنامه یه نه و فلانه شته نه و داره نه و به رده نه و مه رقه ده نه وانه په رستراون و كرنۆشیان بۆ ببیه یین و
 پیمان په رستین و سه ربه خۆن به لكو پیمان وایه نه وانه نیوه ندگرن له نیوان ئیمه و خوای په روه ردگار بۆ نه وه ی پی له
 له خوای نزیک بینه وه و بینه تكاكارمان .

وانه‌ی شه‌شه‌م

گه‌یشتینه وانه‌ی شه‌شه‌م له شهر وراقه‌و لیكدانه‌وه‌ی (القواعد الاربع) چوار بنه‌ماكه‌ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) وه‌كو ته‌واوكه‌ر بۆ وانه‌ی پینجه‌می رابردوو هه‌ر له‌سه‌ر بنه‌مای دووهم ده‌مینینه‌وه‌ نه‌ویش وتمان چه‌ند هه‌ئوه‌سته‌یه‌کی له‌سه‌ر ده‌کەین به‌شهر وراقه‌ی زیاتره‌وه، لی‌ره‌وه ده‌ستی پیده‌که‌ینه‌وه‌ گوتمان موشریک و کافره‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) که (لات و عوززا و مه‌نات) و ده‌یه‌ها شتیان ده‌په‌رست وه‌ک (بت و سه‌نه‌م) ده‌یانوت ئی‌مه‌ خو‌نایانپه‌رستین پیمان وانیه‌ نه‌وانه‌ خ‌وای سه‌ربه‌خون ک‌رنوشیان بۆ به‌رین ته‌نها پیمان وایه‌ نه‌وانه‌ له‌خوامان نزیک ده‌خه‌نه‌وه، نه‌وانه‌ نی‌وه‌ندگ‌یرن له‌ نی‌وان ئی‌مه‌و خ‌وادا نه‌وانه‌ نکاو شه‌فاعه‌تمان بۆ ده‌که‌ن گوتمان هه‌روه‌كو له‌ناییه‌ته‌که‌ی ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر آیه):

3. واته: نه‌وان پیمان وابوو ده‌یان گوت نه‌وانه‌ ته‌نها له‌خوامان نزیک ده‌خه‌نه‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌یه ئی‌مه‌ نه‌و کارو شتانه‌یان بۆ نه‌ نجام ده‌ده‌ین که‌ په‌رستن بووه‌ وه‌ به‌دوستی خو‌مانیان ده‌گ‌یرن و خو‌مانیان لی‌ نزیک ده‌خه‌ینه‌وه.

جا له‌ پاشان باسی نه‌وه‌مان کرد با بزانی و هه‌ئوه‌سته‌ی له‌سه‌ر نه‌وه‌ بکه‌ین نه‌صل و و بنه‌مای شریک و هاوبه‌شی له‌ جیهاندا له‌سه‌ر چیه‌یه‌وه‌ سه‌ری هه‌لداوه، جو‌ره‌کانی چۆنه‌و چۆن په‌یدا بووه، کورته‌ می‌ژوو‌یه‌کی کورت و پوخت زۆر گرینگه‌ ده‌رباره‌ی بزانی.

نه‌صلی شریک و هاوبه‌شی له‌ جیهاندا ده‌توانین بلین له‌ دوو ڕووه‌وه‌ دروست بووه‌ و به‌دیها‌تووه، یه‌که‌میان شریک له‌وه‌وه‌ هات له‌سه‌رده‌می ئی‌براهیم پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) که‌ له‌ نایه‌ته‌کان ده‌رباره‌ی ئی‌براهیم پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌رده‌که‌وی‌ت نه‌وان بر‌وایان وابوو که‌وا نه‌ستیره‌کان گیان و ڕو‌حیانه‌تیان هه‌یه‌ نه‌و گیان و ڕو‌حیانه‌ته‌ی نه‌ستیره‌کان دیته‌ به‌ر شته‌کان جا (جنوکه‌ی شه‌یتانی) ده‌هات له‌جیی نه‌وه‌ی که‌ نه‌وان پیمان وابوو ڕو‌حیانه‌ته‌ قسه‌و گه‌توگو‌و جار وه‌بوو نیش و کارو جو‌له‌ی بۆ ده‌کردن، نه‌وان هه‌نده‌ی دی له‌سه‌ر شریک و هاوبه‌شیه‌که‌یان به‌رده‌وام ده‌بوون ده‌یان گووت ها نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌و (بت و سه‌نه‌مانه‌ی) ده‌یانپه‌رستن ده‌یان ووت ڕو‌حیانه‌تی نه‌ستیره‌کانه‌ نانه‌وه‌ نیه‌ نیش و کارمان بۆ ده‌که‌ن و وه‌لامان ده‌ده‌نه‌وه، نه‌وه‌ته‌ نی‌یه‌ فلان شته‌مان بۆ ده‌که‌ن هه‌روه‌كو خ‌وای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی ئی‌براهیم پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌فه‌رمووی‌ت ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ * فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ﴾ (الأنعام آیه: 75-76).

76. جا ئی‌براهیم له‌وه‌ سه‌رده‌می‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر پای په‌سندی زانیان که‌ جیاوازی له‌سه‌ره‌ ئی‌براهیم پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) مه‌به‌ستی نه‌وه‌ نه‌بوو به‌خ‌وی (په‌نا به‌خ‌وا) موشریک و کافر بووبی بر‌وای وانه‌بووبی که‌ (الله) تاک و ته‌نهایه‌ خ‌وایه‌ به‌دیینه‌ره‌و نه‌و شایسته‌ی په‌رستنه‌ به‌بی شریک و هاوبه‌شی به‌ئ‌کو ته‌نها وه‌كو نه‌مونه‌ هی‌نانه‌وه‌یه‌ بۆ نه‌وه‌ی به‌رچاویان ڕوونتر بکاته‌وه‌ چاکتر بجیته‌ ناو دل و می‌شکیان وه‌ گه‌توگو‌یه‌که‌ی ده‌ستپیکات هه‌ر له‌و پیناوه‌ی بوو کاتی‌ک که‌ گووتی: نی‌وه‌ پیتان وایه‌ نانه‌وه‌ په‌روه‌ردگارو خ‌واتانه‌ کاتی‌ک که‌وا نه‌ستیره‌که‌ی بی‌نی نه‌ک بۆخ‌وی نه‌وها بی‌روباوه‌ری وابی نه‌وه‌ پای په‌سه‌ندت‌ره‌ (والله اعلم).

جا له‌لایه‌کی تره‌وه‌ شریک و هاوبه‌شی قه‌ومی نوح (عليه الصلاة والسلام) هه‌ندی له‌زانیان ده‌لین له‌ پینش نه‌و بووه‌ شریک و هاوبه‌شی بووه‌ له‌ ڕووی بی‌روباوه‌رپوون به‌ ڕو‌حانیه‌تی، به‌ حساب پیاو‌چا‌کان که‌ ڕو‌حانیه‌تی پیاو‌چا‌کان له‌توانایدا

ههیه دیتهوه بهر بتهکان و یان خویانن و نهو نیش و کاره‌ی داویان لیده‌کری بویان ده‌که‌ن و یارمه‌تیان دده‌ن ده‌بنه نیوه‌ندگیر له‌نیوان خویان و خوا‌دا یان تکایان بو ده‌که‌ن، نه‌وه‌تا خوی گه‌وره له‌قورئاندا ده‌فرمووی ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح آیه: 23). واته: ده‌یانووت وازمه‌هینن له‌په‌رستراوه‌کاننتان نیوه‌ وازمه‌هینن له‌ (وهدد و سواع و یه‌غوٚث و یه‌عوق و نه‌سر). جا نه‌وه جیگیر بووه نه‌و ناوانه و نه‌و وشانه به‌مانای چی دی، له‌صحیح بوخاری له‌وه‌فرموده‌یه‌ی که (عطاء) نه‌ویش له‌ (عبدالله ی کوری عباس) (رضی الله عنهم) گپ‌رایتییه‌وه نه‌ویش فرمووییه‌تی ((هَذِهِ أَسْمَاءُ رَجُلٍ صَالِحٍ كَانَ فِي قَوْمِ نُوحٍ وَوَقَعَ الشَّرْكُ بِهِؤُلَاءِ الرِّجَالِ لَأَنَّهُمْ صَالِحُونَ)) جا نه‌وه له‌صحیح بوخاری له‌باس و بابته‌تی (تفسیر القرآن) له‌ته‌فسیری فرموده‌ی خوی ﴿وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح آیه: 23) به ژماره (4920) هاتووه. جا فرمووییه‌تی (ابن عباس) (رضی الله عنهما) نا نه‌وانه ناوان واته (وهدد و سواع و یه‌غوٚث و یه‌عوق و نه‌سر) نه‌وانه ناوی پیاوانی چاکی قه‌وم و گه‌لی نوح بوون، که شیرک و هاوبه‌شی هاته ناویان به‌هوی نه‌و ناوانه‌وه، چونکه نه‌وان پیاوچاک بوون له‌پاش نه‌وه‌ی که مردن هه‌یکه‌لیان بو داتاشین نه‌وجا قه‌برو گۆره‌کانیان بو رازانده‌وه نه‌وجا ده‌چوون له‌کوٚتایی چه‌ند ماوه‌یه‌ک له‌نه‌وه‌کانیان گه‌یشتنه‌ سهر نه‌وه‌ی کورنوشیان بو به‌رن بیانیپه‌رستن وه شیوازی (بت و سه‌نهم) له‌سهر وینه‌کانیان دروست بکه‌ن.

جا شیرک و هاوبه‌شی له‌و دوو پروویه‌وه دونیای داگرت و هه‌یه‌وه هه‌بووه نیستاش ههر به‌رده‌وامه جا عه‌ره‌به‌کانیش شیرک و هاوبه‌شی زیاتر به‌حیساب روحیانه‌تی پیاوچاکه‌کان و به‌ده‌ردی قه‌ومی نوح (علیه الصلاة والسلام) چوون وه هی نه‌وانه‌ی پاش نه‌وان کردیبیان (بت و سه‌نه‌مه‌کانیان) دارشت کاتی که نه‌وانیش هاتن بو ناو قه‌ومی عه‌ره‌به‌کان که‌وا (بت و سه‌نه‌میان) هاته ناو و نه‌وانه (لات و عوززا و مه‌نات ... هتد) ده‌په‌رسترا، بو نموونه (لات) نه‌و بته بووه که په‌رستراوه هه‌ندیک ده‌لین پیاو چاکیک بووه که (ابن عباس) (رضی الله عنهما) یه‌کیک بووه نه‌وان ده‌لین (لات) پیاو چاکیک بووه کاتیک که‌وا نیش و کاره‌که‌ی بریتی بوو له‌وه‌ی که گه‌نمی ده‌هینا و ده‌یه‌اری و یان ئاردی که‌په‌کی لی دروست ده‌کرد و نه‌وجا له‌گه‌ل ناوی تیکه‌ل یه‌کی ده‌کردو پاشان به‌سهر به‌ردیکی که نه‌وه‌ه‌رینه‌ی ده‌کرد به‌کاری ده‌هینا، نه‌و خه‌لکه‌ی که‌وا بو جه‌ج ده‌هاتن پیی ده‌به‌خشین و پیی ده‌دان، کاتیک که نه‌و که‌سه‌مرد که به‌رده‌که له‌و شوینه‌ی دا مابووه به‌گه‌وره‌یان گرت و ریزیان لیگرت وتیان نه‌و به‌رده هی نه‌و که‌سه بووه که‌وا وای بو‌مان ده‌کردو گه‌نمه‌کانی ده‌هاری و یارمه‌تی نه‌وانه‌ی ده‌دا که ده‌هاتن جه‌جی مالی خوی په‌روه‌ردگاریان ده‌کرد، نه‌وه‌بوو نه‌و پیاوه (سه‌قه‌فیه‌کان) نه‌و به‌رده‌یان په‌رست و وه نه‌و پیاوه‌ش وا ماوه که بپه‌رستری جا پییان وابوو پیاویکی باشه جا له‌کوٚتاییه‌که‌یدا په‌رسترا.

وه (عوززا) ش نه‌و بته بوو هاته ناو عه‌ره‌به‌کانی نه‌هلی مه‌که‌ه پيش هاتنی پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) بر‌وایان وابوو (په‌نا به‌الله) که نه‌وه کچی خوايه (په‌نا به‌خوا) ده‌یانپه‌رست و عیباده‌تیان بو ده‌کرد، وه پییان وابوو زور به‌توانایه له‌شه‌رو جه‌نگه‌کان نه‌و بته‌ی (عوززا) یان ده‌بردو به‌کاریان ده‌هینا و ده‌یانگووت سه‌رمان ده‌خات وه نیمه (عوززا) مان هه‌یه، نه‌وه بوو کاتیک (نه‌بو سوفیان) له‌جه‌نگی (نوحود) وای کردوو هاواری کرد نیمه (عوززا) مان هه‌یه نیوه نیتانه نه‌وه (عوززا) بزانه چی به‌سهر هینان، پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) فرمووی نه‌ی هاوه‌لان وه‌لامی بده‌نه‌وه پیی بلین نیمه‌ش خوامان هه‌یه پشتگیری کارمانه و دوستانه نیوه نیتانه له‌گه‌ل نیوه‌دا نییه، نه‌وه‌بوو جا

(خالیدی كوری وهلید) (رضي الله عنه) له گه ل مه فرزهیه کی (سی) كه سی رۆیشت به رهو نهوهی كه فه تحی مهكههی كرا له پێگاكهی (عوززا) ی له ناو ببات، و نهوه بوو كافرو موشریكه كان كۆبوونهوه وتیان نهكههی (خالید) وات به سهردی و وات له گه ل دهكات (عوززا) زۆر به توانایه، (خالیدی كوری وهلید) یش (رضي الله عنه) پالنه وانانه كه خوی بهیهك دهزانی وه نههلی ته وحید بوو، به نهه مری پیغه مبهه ری (عليه الصلاة والسلام) چوو له دهو روهی سوپاوهو وهكو نهو شیعو هوندراوهیهی ههیه گوتی (يَا عِزَّاءُ كُفْرَانُكَ لَا سُبْحَانَكَ: إِنِّي رَأَيْتُ اللَّهَ قَدْ أَهَانَكَ) واته: نهی (عوززا) من به تۆوه كافر به پاك و بێگهرت نازانم، به لكو من خوام بینى تۆی بى ریز كرد و ریسوای كردی جا (خالیدی كوری وهلید) (رضي الله عنه) بینى وای له (عوززا) كرد نافرته تیکى پرچ به گروازهی كه پرچی زۆر بوو كه نهو جنۆكه شهیتانییه بووه خوی له ناو نهو بتهی نایه هه موو جار وهلامی نهوانی ده داوه له ناو بتهكه هاته دهو خالیدی كوری وهلید (رضي الله عنه) كوشتی، كه نهوهی بۆ پیغه مبهه ر (عليه الصلاة والسلام) گێرپایه وه پیغه مبهه ر (عليه الصلاة والسلام) فه رمووی نهوه (عوززا) بوو له دهستیان رۆیشت و نهما، (عوززا) جاریکی تر بۆیان ناگه ریتته وه له (البداية والنهاية ابن كثير) له بهرگی چوارم له لاپه ره (362) نهو رپوایه ته گێرپرایته وه كه نیمه به كورتی باس مان كرد نهوه له سالی (8) ی كۆچی له (25) ی رهمه زان كاتیك پیغه مبهه ر (عليه الصلاة والسلام) خالیدی نارد له ناوی برد.

وه (مه ناته) یان هه بوو دهیان په رست (په نا به خوا) كه هه ندیک ده لێن له ناوی خوی گه وه (المنان) وه ریان گرت بوو، دهیان گوت نهوه مه ناته هه ندیکیان دهیان وت نهوه نده خوینیان بۆ ده رشت به سه ریاندا ده كرد لهو قوربانیا نهی كه بۆ نهو بتهیان سه رده به ری دهیان وت نهو به پیت و به ره كه ته، نهوهیه وه ناوی (مه ناته) ی لێندرابوو چونكه له عه ره بی كه دهوتری (يُمْنًا عَلَيْهَا مِنَ الدَّمَاءِ) كه خوینی زۆریان به سه ر ریشته بوو كه هه ندیک ده لێن پیغه مبهه ر (عليه الصلاة والسلام) (نه بو سو فیان) (رضي الله عنه) ی نارد له داوی نهوهی كه فه تحی مهكههی كرد نهو (مه ناته) ی له ناو برد و تیکى شك اندوو هه ندیکیش ده لێن (عه لی كوری نه بو طالیب) (رضي الله عنه) بوو له سپره ی (ابن هشام) نه مه باسكراوه، گرینگ نهوهیه ناوا بت په رستی هاته ناو عه ره به كانیش (په نا به خوا) بت په رستیه كه په ره ی سه ندو تا نیستاش له نیو نیمه دا دووباره زیندوو بۆته وه بت په رستیه کی یه كجار زۆر ههیه و له سه رده می (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) یش (رحمه الله) هه ر وابوو هه ر بۆیه نهو نامیلكه و نوسراوانه ی نووسی وه لامی پیدانه وه هه لوه ستهیه کی تر نهوهیه كه وا له سه ر شه فاعه ت و تكا بیکه یین لهو بنه مای دووم كه (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) هینایتی كه بزانی شه فاعه ت و تكا كردن چه نده گرینگه نهو جا پیناسه كانیان بكه یین وه به لگه كانیان بۆ به یینی نه وه (ان شاء الله) له وانه ی داها توه به پشتیوانی (الله) باسی دهكه یین.

گەشتىنە سەر دەرس و وانەى ھەوتەم كە ھەلۋەستە دەكەين لەسەر بىنەماي دووم (القاعدة الثانية) كە دىينە سەر باسى تەكا و شەفاعەت لە قورئان و ھەرموودە، با بزەنن جۆرەكانى چىن وە تۈزىك لەسەرى دەپۇين وە پوونكردنەوہى لەسەردەدين، چونكە لەسەردەمى خوشمان تەكا و شەفاعەت بۆتە بيانووئىك (پەنا بە اللہ) جار ھەيە شىرك و ھاوبەشى لى پوودەدات جار ھەيە گوناھ و تاوانى پىدەكرىت يان خەلكانىك ھەن لىي كەمتەر خەمن و كەم و كورتن تىيدا وە برۋايان بە ھەندىك لەبەشەكان نىيە كە جىگىرە لە قورئانى پىرۋوزو سوننەتى پىغەمبەرى دلسوز(عليه الصلاة والسلام)، وە ھەشيانە تىپەرى دەكات و شەفاعەت و تەكەي دەداتە دەست كەسان و خەلكان و بت و ھەنەمىكى بۆى برپار دەدات كە ھىچ شەفاعەت و تەكان بۆ نىيە.

جا له و پیناوهی ده‌لین شه‌فاعه‌ت و تکا بزاین مانا‌که‌ی چیه له‌سه‌ره‌تا له زمانه‌وانیه‌وه پیناسه‌ی ده‌که‌ین، وه له پاشان ده‌چینه‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که به‌لگه‌کان له‌سه‌ری ده‌هینینه‌وه وه به‌نایه‌ته‌کانی قورن‌ان و جو‌رو به‌شه‌کانی، پاشان نه‌و مهر‌جانه‌ی که شه‌فاعه‌ت و تکا‌ی له‌لایه‌ن نه‌ه‌لی سوننه‌و جه‌ماعه‌ بو‌خه‌لکانی‌ک له پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته‌کان و له ییاو‌چا‌کان دانا‌وه نایا چیه نه‌و کات بو‌مان روون ده‌بیته‌وه به‌ته‌وا‌وه‌تی.

سهرتا ده‌ئین (الشفاعة) شه‌فاعه‌ت به‌کوردیه‌که‌ی به‌مانای نه‌وه‌ی دیت پرسیارو داواکردن بو لیخ‌وشبوون و بوورین له‌تاوان و‌گونا‌ه، که‌که‌سیک بو‌که‌سیک بیکات له‌لای ده‌سه‌لات داریک، نه‌وه‌ده‌سه‌لات‌داره‌ش سه‌باره‌ت به‌قیامه‌ت بیت مه‌به‌ست پیی (الله) یه، سه‌باره‌ت به‌دو‌نیا جار وه‌یه مه‌به‌ست پیی ده‌سه‌لات‌داری دو‌نیا و‌حاکم و ده‌سه‌لات‌داریشه، وشه‌که له (شَفَعَ يَشْفَعُ شَفَاعَةً) هاتوو واته تکای کرد وه تکاده‌کات وه تکاکاری (شَافِع) به‌وه‌که‌سه‌ی ده‌گوتری که تکاکاره (شَفِيع) یش به‌وه‌که‌سه‌ ده‌گوتری دیسان تکاکاره له‌سه‌ر وه‌زنی (فعیل) به‌مانای (فاعل) وه (مُشَفِّع) به‌وه‌که‌سه‌ ده‌گوتری واته تکاوه‌رگر مه‌به‌ست پیی (الله) یه بو‌شه‌فاعه‌ت و تکاکانی تاییه‌ت به‌خوای، وه (مُشَفِّع) مه‌به‌ست پیی نه‌وه‌یه نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌وا تکای لی‌وه‌رده‌گیری وه‌کویه‌که‌ی (جمع) ه‌که‌ی (الشُّفَعَاء) وه‌له نه‌سه‌روه‌رمووده هاتوو نه‌وه‌شه‌هم له‌قورنای پیروز وه‌یه‌که له نه‌سه‌ره‌کان وه له‌حه‌دیه‌کان که‌کو‌مه‌ئیک له‌موحه‌ددیسین ده‌ئین مه‌وقوفه له‌سه‌ر زوبه‌یری کو‌ری عه‌وام (رضي الله عنه) که‌گوتویه‌تی (إِذَا بَلَغَ الْحَدُّ السُّلْطَانُ فَلَعَنَ اللَّهُ الشَّافِعَ وَالْمُشَفِّعَ) واته: نه‌گه‌ر هاتوو سنوره شه‌رعییه‌کان به‌زین‌دران حه‌ددیکی شه‌رعی جیگیر بوو له‌سه‌ر که‌سیکی گه‌یشته ده‌سه‌لات‌داری واته گه‌یشته حاکمی شه‌رعی نه‌وه‌که‌سه‌ که‌سیک بجی تکای بو‌بکات تاوه‌کو حه‌دده شه‌رعییه‌که‌ی له‌سه‌ر جیگیر نه‌بیت (شافع) ه‌که تکاکاره وه (مشفع) ه‌که نه‌وه‌ی تکای بو‌ده‌کات تکا وهرده‌گریت له‌لای نه‌وه‌که‌سانه‌وه نه‌وانه هه‌ردوو‌کیان نه‌وه‌که‌سانه به‌ر نه‌عه‌له‌تی خوای گه‌وره ده‌که‌ویت وه نه‌فرین و نه‌عه‌له‌تی خوای ده‌یگریته‌وه، دو‌عای نه‌وه‌ی لی‌کراوه که‌وا مه‌به‌ستمان نه‌وه بوو وشه‌ی (الشَّافِعَ، وَالْمُشَفِّعَ) هاتوو له نه‌سه‌ره‌کانیش.

له پاشان (ابن مسعود) (رضي الله عنه) ڀيوايه تيڻ ڊه ٻاره قورنن نه وئيش مهوقوفه له سهرا (ابن مسعود) (رضي الله عنه) هه نديڪيش ده ئين له ريڳاي (جابر) (رضي الله عنه) مهرفوعه كه وتراوه (الْقُرْآنَ شَافِعَ مُشَفَّعَ وَمَاحِلَ مُصَدَّقَ) واته : قورنن هه تڪاڪاره وهههه تڪاوه رگريشه وه (ماحل) يشه واته ديفاع ڪاره و بهرگري ڪاره وه بهراست دانراويشه وه بو كه سيڪيش قورنن بخوينيت ليي تيڳات و ئيشيشي بيڳات، كه واته بومان روون بووه كه شه فاعهت

وتكا به مانای نیوه ندو تكا كردن دیت به چهند مهرجیکه وه ئینجا شهرعی ده بیټ له پروانگهی نه هلی سوننه و جه ماعه که که سیک تکای بو بکریټ له لای خوی په روه ردگار گونا هبار بیټ یان بو پلهی بهرز بیټه وه نهو تکاراندهش له عه قیدهی سوننه و جه ماعه بریتین له پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) و فریشته کان وه تیگرای پرواداران له وانه پیاو چاکان له پیشتن و شه هیده کان له وانهی له جهنگ و دژایه تی کافره کان ده کوژرین خودا به شه هید قبولیان بکات، جا هیه مانگی رهمه زان و رۆزی و عیباده ته کان یان قورنای نه وانهش ده بنه تکار.

جا نیستا بیټ نایه ته کان بخوینینه وه له سهر نه وهی چونکه تکا له لای نه هلی سوننه و جه ماعه دوو بهشی سهره کییه وه کو (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له بنه مای دووم هی نایته وه ﴿الشفاعة المنفیه﴾ واته: تکای ره تکاروه، ﴿الشفاعة المثبته﴾ واته: تکای جیگر، ﴿الشفاعة المنفیه﴾ خودای گه وره له قورنای هه ندیک له شه فاعه تکاران هه ندیک له شه فاعه ته کانی ره تکر دوته وه نهو نایه تانه دهیگریته وه وه کو خوی گه وره ده فهرموویت ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (البقرة آیه: 48). واته: لهو رۆزی پاریزکار بن و له خوا بترسن که هیج که سیک بو که سیک شتیکی بیټاگریټ وه شه فاعه ت و تکایه کهی وهرناگریټ، وه هیج که سیک له بری که سیک تر فیدیه له جیاتی نهو وهرناگریټ که نهو عه زاب نه دریټ شیک له جیاتی نهو عه زاب نه دانه وهرناگریټ وه نهوان سهرکه وتوو نابن سهرناخرین، که واته لی ره خوی گه وره تکای ره تکر دوه چونکه نهو شه فاعه ت و تکایه له قیامه تی به وهیه که مهرجه شرعیه کانی لی نه هاتوته جی، یان ده فهرموویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آیه: 254). واته: نهی گه لی باوه رداران ببه خشن له وهی که خوی گه وره به رزق و رۆزی به نیوهی داوه پیشی نه وهی رۆزیکتان به سهر دابی که لهو رۆزهیدا نه کرین و فروشتن هیه نه دوست و براده رایه تی هیه و نه تکا و شه فاعه ت هیه وه کافران بیگومان زالم و سته مکارن. له پاشان خوی په روه ردگار فهرموویه تی ﴿أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ﴾ (یس آیه: 23). نهو نایه تانه هه مووی نه وهی گه یاند که شه فاعه ت و تکا نه گهر مهرجه شرعیه کانی لی نه هاتبیته جی نه وه ره تکارویه خودای په روه ردگار قبولی نییه نه وه به لگن له سهر نه وهی که جار هیه شه فاعه ت (المنفیه) ره تکارویه وهک (شیخ محمد بن عبدالوهاب) (رحمه الله) فهرمووی.

تکاران جار هیه حسابیان بو ناکری چونکه تکاره یان له جی خوی نییه هه روه کو خوی په روه ردگار فهرموویه تی ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (الأنعام آیه: 51). واته: نانه وانه کافر یان بی پروان یان گونا هکارن بیانترسینه که نه وانه حساب ده کهن که پییان وایه تکارریان هه بی له قیامه ت که خوی گه وره ده فهرمویت نه دوست و پشتگیری کاریان هیه نه تکارریان هیه جا له نیستاه له خوا بترسن و پاریزکار بن وه بگه پینه وه بو لای خوا یان خوی گه وره ده فهرمویت ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس آیه: 18). نه وانه موشریک و کافرو هاوبهش په یداکه ران بیجگه له خوی ده په رستن نانه وانهی ده په رستن له بت هیج زهره رو سوودیکیان ناتوانن پییان بگه یه نیټ یان له سهریان لادهن ویان هیج سوودو که لکیان یان لییان قه دهغه بکهن جا نه وانه به نومیدی نه وهی ده لین نه وانه

تكاكارمانن له لای خوی گه وړه . وه خوی گه وړه ده فهرموئ **﴿قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾** (یونس آیه: 18). نایا نیوه نهی کافرو موشریکه کان شتیکی ده لاین که خوی گه وړه نه یزانیت (په نا به خوی گه وړه) وه خوی گه وړه روونی کردوته وه وزانیتی وه ناتوانن شتیکی بکه ن خوی گه وړه بلین ناگادارنیه پی ناگادار نابیت به لکو خوی په وړه ردگار به هه مووی ناگاداره به ووی له ناسمان و له زهوییه پاک و بیگهردی و به رزی بو نه و خوییه له و شیرک و هاوبه شیه بو بریار دده ن به نیازو نومیدی نه ووی تکایان بو بکه ن له لای خوی په وړه ردگار.

جا هاتووه له وانه پیښه وا (ابن جریر) له ته فسیری نه و نایه تهیدا فهرمووییه تی نه وه مانای نه ووییه نیوه نه وانه له ناسمانه کان و له زهوییه نه و په رستراوانه ی دهیپه رستن پیتان وایه که دهیکه نه شهریک و هاوبه ش له گهل خوی په وړه ردگار له ناسمانه کان و له زهوی دهستیان هیه و توانایان هیه سبه ی له مهیدانی حه شرو حیساب له لای خوی گه وړه تکاتان بو بکات که نیوه وا ده زانن نه وانه تکاکارن جا خوی په وړه ردگار به پیغه مبهری **(عليه الصلاة والسلام)** فهرمووه تو هه وانیان پییده که به هه له دا چوونه وه بیروباوهره کیان پوچه له وه نه وانه نه ده توانن زهره رو زیانیان پی بگه یه نن نه ده توانن سوودو قازانجیان پیبگه یه نن نه به دننیاییه وه هیچیان له ده ست نییه که نه وان دهیپه رستن ته نها بیروبوچونیکی پوچه له به لکو ریزیکیان له لای خوی گه وړه نییه وه خوی گه وړه شه فاعه ت و تکایان لی وهرناگیری.

له پاشان خوی گه وړه نه نایه تی تر فهرمووییه تی **﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾** (السجدة آیه: 4). واته: نه و (الله) یه ی که وا ناسمانه کان و زهوی به ده ست هیناوه وه نه ووی له نیوانیاندايه له ماووی شه ش روژ له پاشان به رز بو یه وه بو سهر (عرش) که ی باره گاکه ی جا نیوه جگه له خوی گه وړه هیچ که سیکی تر نییه بتوانیت پشتگیری کارتان بیت وده سهرتان بخه ن یان تکاکارتان بیت وه تکاتان وهر بگریت، نه و جا له پاشان بوچی بیرناکه نه وه ناگادارانن جا له پاشان خوی گه وړه نه و نایه تانه تکای تکاکاران که مهرجه شه رعیه کانی تییدا نییه ههر هه مووی رت کرده وه.

له به رامبه ریشدا خودای گه وړه تکای جیگیر که (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گوتی که رجوری دووهم له روانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه جیگیره نه و نایه تانه به لگه نه خوی گه وړه ده فهرموئ **﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾** (البقرة آیه: 255). کی هیه له لای خوی گه وړه تکاکارتان بیت مه گهر به مؤله تی خوی واته به مؤله تی خوا تکاکار هیه نه و نه و جیگیر ده کات، وه خوی په وړه ردگار فهرمووییه تی **﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾** (یونس آیه: 3). هیچ که س تکاکار نیه له مهیدانی حه شرو حیساب له لای خوی په وړه ردگار نیلا له دوی مؤله تی خوی ده بیته تکاکار، وه یان خوی گه وړه فهرمووییه تی **﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ﴾** (الأنبياء آیه: 26). واته: نه وان ده لاین خوی (رحمان) مندالی گرتووه بو خوی هیه تی پاک و بیگهردی بو خوی گه وړه بو نه و قسانه ی نه وان دهیکه ن به لکو نه وان به نده ی به ریزو ریزیگیراون له لای خوا گه وړه که فریشته کانن .

﴿لَا يَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهٖ يَعْمَلُونَ﴾ (الأنبياء آية: 27). واته: نهوان پیش نه مرو فهرمانی خوی گه وره ناکه ون نهوان جیبه جیکارن و کارده کهن به فهرمان و نه مره کانی پیمان ده کریت له لای خوی گه وره. ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (الأنبياء آية: 28). واته: مه به ست پی نه وه یه نهوانه ی خوی گه وره پیی عالم وزانایه نه وه له پیش و پاش دیت وه نهوان تکا ناکه ن و تکاکارنن نیلا نهوانه تکاکارن که خوی گه وره لیپان رازییه. نهوان زور له خوی په روه ردگار ده ترسن جا که وابی بومان ده رکه وت له نایه تانه که سیک ده توانی تکابکات که خوی گه وره مؤله تی پیبدات، که واته مهرجی یه که م له لای نه هلی سوننه و جه ماعه نه وه یه که وا که که سه تکاکاره که ده بییت توانای تکاکردنه ی هه بییت له پاشان ده بییت مسوئمان بییت نه وه ی تکای بو ده کریت وه پاشان ده بییت تکاکاره که مؤلتی وه رگرتبییت له لای خوی گه وره نینجا خوی گه وره پیی رازیبییت له وه که سه ی که تکای بو ده کریت وه کو ده فهرمویت ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾ (النجم آية: 26). یان ده فهرمووی ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ﴾ (الأنبياء آية: 28). نه وه نهو مهرجانه ده سه لیپنی و ده که یه نی که خوی په روه ردگار ده بی رازی بی له وه که سه ی که تکای بو ده کری وه ده بی مؤله ت بدا بو نه وه که سه ش که وا تکاکاره و لیی رازی بی وه پاشان ده بی نه وه که سه ی تکای بو ده کری ده بی مسوئمان بی وه نه وه که سه ی که تکاش ده کا ده بی له ده سه لاتی دابی خوی په روه ردگار نه و توانایه ی پیبه خشییی.

وانه‌ی هه‌شته‌م

له وانه‌ی هه‌شته‌م له شهر کردنی چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گه‌یشتینه سهر نه‌وه‌ی كۆتا وانه له قاعیده و بنه‌مای دووهم، لهم وانه‌یان له‌گه‌ئ پرسیاره‌كانی به پشتیوانی خوی په‌روه‌ردگار ده‌خه‌ینه به‌رده‌متان، جا لی‌رده‌ا ئی‌مه له‌وانه و ده‌رسی رابردوو پیناسه‌ی شه‌فاعه‌ت و تكمامن كرد وه گوتمان دوو جو‌ره له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه شه‌فاعه‌ی (منفیة) ره‌تكراوه كه نایه‌ته‌كانمان به به‌لگه بو هیناوه، وه شه‌فاعه‌ی (مثبتة) جی‌گیر نه‌ویش كه نایه‌ته‌كانمان به به‌لگه بو هیناوه، گوتمان تكاكاریش نه‌وه‌ی تكاكه‌ی ده‌كا چه‌ند مه‌رجی‌کی بو داندراوه و هه‌لینجراوه له نایه‌ته‌كان و فه‌رمووده‌كانی پی‌غه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام)، كه مه‌رجی نه‌وه‌ی نه‌و له توانای دابی تكاكه‌ی بكا وه له پاشان كه مۆله‌تی وه‌رگرتبی له‌لای خودا، خودا مۆله‌تی پی دابی كه تكاكه‌ی بكا له خوشی رازی بی وه له پاشاندا نه‌وه‌ی تكاكه‌ی بو ده‌كری موسوئمان بی وه خودا لی‌ی رازی بی، ته‌نها لی‌رده‌ا نیستسنا هه‌ن ره‌نگه‌ی بگوتری نه‌دی بوچی تكا كرا بو (نه‌بو تالیب) ی مامی پی‌غه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) تكاكاش وه‌رگیرا، ئی‌مه ده‌لین نه‌وه نیستسنا نه‌ خودای په‌روه‌ردگار ته‌نها نه‌وه‌ی قه‌بون کردیه نه‌ویش كه (نه‌بو تالیب) چه‌ند چاكه‌ی دونیه‌ی هه‌بوو له‌گه‌ئ پی‌غه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام)، كه پی‌غه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) تكاكه‌ی كرد خودای په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ی لی وه‌رگرت عه‌زابه‌كه‌ی پی خه‌فیفتر كرد به‌س پی نه‌هاته ده‌ری له ناگری دۆزه‌خ، كه‌واته نه‌وه نیستیسنا به‌ی و حاله‌تی‌کی دیاری كراوه و یه‌كجار رویدا به‌ی و جاری‌کی تر بو كافر و بی‌بروایان تكا له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ی وه‌رناگری وه قه‌بون نیه.

نه‌وانی تكاكارن گوتمان جار وه‌یه فریشته‌نه وه‌كو به نایه‌ت و به‌لگه گوتمان وه جار وه‌یه پی‌غه‌مبه‌رانن (عليهم الصلاة والسلام) وه جاریش وایه پیاوچاكانن و شه‌هیده‌كانن وه جار وایه قورئان تكاكاره وه جار وایه رۆژی و عیباده‌ته‌كانه، نه‌وانه هه‌ر هه‌موویان له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ده‌توانن تكا بکه‌ن بو كه‌سی‌کی یان پله‌ی به‌رزتر ببیته‌وه له به‌هه‌شت یان له ناگری دۆزه‌خ ده‌رچی یان عه‌زابه‌كه‌ی پی كه‌م ببیته‌وه به‌و مه‌رجانه‌ی رابردوو كه گوتمان.

جا له پاشان با بزانی پی‌غه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) چه‌ند شه‌فاعه‌ت و تكا‌ی هه‌یه زۆر به كورتی و پوختی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (عليه الصلاة والسلام) به‌لگه له‌سهر نه‌وه‌ی شه‌فاعه‌ت بو وی جی‌گیره یه‌ك له‌وان نه‌و به‌لگه‌یه كه (شفاعة العظمی) ی بو هه‌یه، پی‌غه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) له فه‌رمووده‌ی صه‌حیح دا هاتوو واتا (تكا‌ی مه‌زن) ی بو هه‌یه له مه‌یدانی هه‌شر و حیساب كه خه‌لگه‌كه راده‌گیری، پی‌غه‌مبه‌ری پیشه‌وا (عليه الصلاة والسلام) نه‌و پله و پایه‌ی پی ده‌به‌خشی كه له صه‌حیحی بوخاریدا هاتوو كه نه‌بو هوره‌یره (رضي الله عنه) ده‌گی‌رپه‌ته‌وه ده‌لی پی‌غه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) كاتیك كه‌وا فه‌رموویه‌تی ((أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) من گه‌وره و مه‌زنی خه‌لك و مه‌ردووهم له رۆژی دوا‌ی ((وَهَلْ تَذَرُونَ مِمَّ ذَلِكَ؟)) فه‌رمووی نایا ده‌زانن نه‌وه‌ش چۆنه و چیه ((يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ يُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفَعُهُمُ الْبَصَرَ، وَتَدْنُوا الشَّمْسُ، فَيُلْغُ النَّاسُ مِنَ الْكُرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ النَّاسُ: أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَّغَكُمْ، أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: عَلَيْكُمْ بِآدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ لَهُ: أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِإِيدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، إِشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ، أَلَا تَرَىٰ إِلَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَىٰ إِلَىٰ مَا قَدْ بَلَّغْنَا؟

فَيَقُولُ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ))، پیغه مبهەر (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی نا له و پوژهی مهیدانی حهشر و حیساب که له یه که مه کانه وه تا کو تا مهردووم و خه لکی کو ده کرینه وه له یه که دۆلیدا له یه که مهیدانیدا، له پاشان فهرمووی نه و کاتی وای لی دی که چاوه کان بی هیژ ده بن وه پوژ و هه تاو و خور له سهریان نزیک ده بیته وه، خه لکی له غه م و په ژاره و دلته نگي وایان لی دی که وای هیژیان نامینی چی دی ته حه مول ناکهن، وه له پاشان خه لکی به یه کتری ده لیئ نایا نابینن نای نیمه به چ گه یشتین چیمان به سه ر هات بوچی ناگه ریئین له دواي که سیکی که واکمان بو بکات له لای خواي په روه ردگارمان، هه ندیکیان به هه ندیکیان ده لیئ بچینه لای ناده م (علیه السلام) باشه، جا دینه لای ناده م و پیی ده لیئ نه ی ناده م (علیه السلام) تو باوکی مرو فایه تی خواي گه و ره به دهستی خوی تو ی به دیه ی ناوه وه رۆحی به تو به خشیوه و دروستی کردووه و وه بهر تو ی ناوه، وه مه لایکته و فریشته کانی فهرمان پی کرد کرنوشت بو بهرن ریژت لی بگرن، تو تکاکار به له لای په روه ردگارت بو نیمه، نابینی نیمه له چ داین نابینی نیمه گه یشتینه چ ناستیکی، ناده میش (علیه السلام) پییان ده لی به راستی په روه ردگارم نه مرؤ توره بوونیکی گرتووه و غه زه بیکی گرتووه نه و غه زه ب و توره بوونه ی له پیشترا ده بوونه ی نه بووه وه له مه و دواش نموونه ی نابیت، جا نه و قه ده غه ی منی کرد من له بهری داره که بخوم له بهری داره که م خواردوو سه ریچی فهرمانیم کرد، من نه ورؤ هه رخوم هه رخوم هه رخوم برؤنه لای یه کیکی تر برؤنه لای نوح (علیه السلام) .

((فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ : يَا نُوحُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ، وَقَدْ سَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ)) کاتی که ده چنه لای نوحیش پیی ده لیئ نه ی نوح تو یه که م ره وانه کراو ره و سولی له عه قیده ی نه هلی سوننه و جه ماعه، یه که م ره سول کی بووه نوح بووه ره ی راجیح و په سه ند به به لگه ی نه وه ی و چهن به لگه یه کی تریش هه یه به لام ناده م نه بی بووه ره سول نه بووه، جا جیا وازیش له نیوان نه بی و ره سولیش هه یه زانایانی نه هلی سوننه و جه ماعه به دریژی باسیان کردو و نی ره شوینی نه وه ی نیه له شهر و پراقه ی نامیلکه و په رتو وکه کانی تر ده رده که وی (ان شاء الله) به پشتیوانی خواي گه و ره که و ده ریده خه یین که جیا وازیان له نیواندا چیه، جا له پاشان ده لیئ نه ی نوح تو ده بیینی نیمه به چ گه یشتو وین بو مان و ابکه تکایه که بکه ی له لای خواي په روه ردگارت، نه مه تو خواي گه و ره ناوی له تو ناوه به نده ی سو پاس کراو جا تکامان بو بکه له لای په روه ردگارت، نابینی نیمه به چ گه یشتو وین، نه ویش وه کو ناده م ده فهرمووی په روه ردگارم نه مرؤ تو وره بوونیکی گرتووه هیچ له پیشترا نه و توره بوونه ی نه بووه نموونه ی نه و توره بوونه ی نه بووه وه له دواتریش نموونه ی نه و تو وره بوونه ی نابیت، وه من یه که دوعا و پارانه و هم هه بوو نه ویش کردم به سه ر قه ووم و گه له که م خواي گه و ره جیگیری کرد، نه ورؤ هه رخوم هه رخوم هه رخوم برؤنه لای جگه له من برؤنه لای نیبراهیم (علیه السلام) .

((فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ: يَا إِبْرَاهِيمُ أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَ خَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ، فَيَقُولُ لَهُمْ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ كُنْتُ كَذَبْتُ ثَلَاثَ كَذِبَاتٍ نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى مُوسَى)) كَاتِيك دهچنه لای ئیبراهیم پیی دهئین نهی ئیبراهیم ئیمه هاتینه لای تو، تو پیغه مبهری خوی تو خه لیل و زور نزیکی و خوشه ویستی خوی، نه وه تکامان بو بکه له لای په روهردگارت نابینی ئیمه که وتینه ته ناو چ حالیکه وه نه مړو، نه ویش دهئو نه مړو خوی په روهردگارت تووړه بوونیکی گرتووه نموونهی نه و تووړه بوونهی له پیشت نه بووه و له پاشتریش نابی، من سی جار قسهی ناراستم کرد، نه و جا له پاشان دهفه رموی خوی په روهردگارت نه وانهی له سه رگوتم جا له فه رمووده و ریوایه ته کاندای هاتووه قسه کانی ناراست مبهستی پی چ بووه، دهفه رموی هه رخوم هه رخوم برونه لای جگه له من برونه لای موسا (علیه السلام)

((فَيَأْتُونَ مُوسَى فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَضَّلَكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ عَلَى النَّاسِ)) كَاتِيك دهچنه لای موسا پیی دهئین نهی موسا تو ره وانه کراو و پیغه مبهری خوی، خوی گه وړه توی پله دار تر کردوه به په یامه که ت و قسه کردنت راسته وخو له گه ل خوی په روهردگارت له سه ر خه لکانی تر، ((إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ)) تکامان بو بکه له لای په روهردگارت، ((أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ)) نابینی ئیمه به چ گه یشتین وه چمان به سه ر هاتی، ((فَيَقُولُ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أُؤْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي نَفْسِي)) دهفه رموی نه مړو خوی په روهردگارت تووړه بوونیکی هیه که نموونهی نه و تووړه بوونهی له پیشترا نه بووه وه له پاشتردا نابی، وه من که سیکم کوشت که فرمانم پی نه کرابوو که بیکوژم، هه رخوم هه رخوم هه رخوم، ((إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي)) برونه لای جگه له من، ((إِذْهَبُوا إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ)) برونه لای عیسی کوری مهریه م (علیه السلام).

((فَيَأْتُونَ عِيسَى فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ عِيسَى إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ ذَنْبًا)) كَاتِيك دهچنه لای عیسا پیی دهئین نهی عیسا تو ره وانه کراو و پیغه مبهری خوی، تو نه و وشه و فرمانهی خوی که بولای مهریه م هات، وه تو نه و روحهی که خوی په روهردگارت توی به دی هینا به بی باوک، تو له نیو بیشکه و لاندای قسه ت کردووه به مندای بو خه لکی، جا تو تکا کاربه بولای په روهردگارت بومان، نابینی ئیمه که وتینه ته چ وهزع و ناخوشیه کین، جا عیسا دهئو به راستی په روهردگارت نه مړو تووړه بوونیکی هیه نموونهی نه و تووړه بوونهی نه بووه له پیشترا وه له پاشتریش نابی، ((نَفْسِي نَفْسِي)) نه ویش دهئو هه رخوم هه رخوم هه رخوم، ((إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي إِذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ)) برونه لای جگه له من برونه لای محمد (علیه الصلاة والسلام).

((فَيَأْتُونَ مُحَمَّدًا)) پیغه مبهەر (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی نه وانیش دینه لای من و دینه لای محمد (علیه الصلاة والسلام) پیی ده لاین، ((فَيَقُولُونَ يَا مُحَمَّدَ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتِمُ الْأَنْبِيَاءِ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ مَا تَأَخَّرَ إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ)) ده فهرمووی پیی ده لاین نهی محمد (علیه الصلاة والسلام) تو ره وانه کراوی خوی و کوئا و موری پیغه مبه رانی (علیهم الصلاة والسلام)، وه خوی په روه ردگار له گونا هه کانی پیشترو دوايت خوش بووه جا تو تکاکار به له لای په روه ردگارت بومان، نابینی نیمه که وتینه چ حال و وه زعیک؟، جا ده لی ((فَأَنْطَلِقُ فَآتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي عَزَّ وَجَلَّ)) ده فهرمووی جا منیش دهرده چم له دواي قسه ی وان و ده چمه ژیر باره گا و عهرشی خوی په روه ردگار ده که ومه کرنوش بردن بو خوی په روه ردگار، ((ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ مَحَامِدِهِ وَ حُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ عَلَيَّ أَحَدٌ قَبْلِي)) له پاشان خوی په روه ردگار دلم ده کاته وه و زمانم رادهینی له سهر چهند سوپاس گوزاری و ستایشیکی خوی په روه ردگار چهند ستایشیکی زور جوانی له جی بو خوی په روه ردگارم، که له پیش من که سی دی پیی نه به خشیوه نه یتوانیوه و وابلئ واسوپاس گوزار بی، ((ثُمَّ يُقَالُ يَا مُحَمَّدُ)) له پاشان ده گوتری نهی محمد (علیه الصلاة والسلام)، ((اَرْفَعْ رَأْسَكَ)) سهرت به رزکه، ((سَلْ تُعْطَ)) پرسپیار بکه پیټ ده به خشری، ((وَاشْفَعْ تُشْفَعْ)) تکا بکه تکات رابگیری، ((فَأَرْفَعْ رَأْسِي فَأَقُولُ)) جا منیش ده لی سهرم بلند ده کهم و ده لیم، ((أُمِّي يَا رَبِّ أُمِّي يَا رَبِّ)) نهی خوی په روه ردگار نوممه ته کهم نوممه ته کهم، وه له پاشانه که ((فَيُقَالُ يَا مُحَمَّدُ أَذْخِلْ مِنْ أُمَّتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ)) پیی ده لی خوی په روه ردگار نهی محمد (علیه الصلاة والسلام) له نوممه ته که ت نه وانه ی حیسابیان له سهر نیه له دهرگای راست له دهرگا کانی به هه شت بیانبه ژووری، ((وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَبْوَابِ)) جا جکه له وه دهرگایه ش له دهرگا کانی تریش نوممه ته که ت هاوبه شن له گه ل خه لکانی تر و ههر ده چنه ژووری، له پاشان ده لی ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمَصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِعِ الْجَنَّةِ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَحَمِيرَ أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَ بَصْرَى)) پیغه مبهەر (علیه الصلاة والسلام) فهرمووی جا سویند به زاتی نه و خوایه ی که واه نفس و گیانی منی به ده سته له نیوان دهرگا کانی به هه شت له لایه ک بو لایه که ی تری وه کو نیوانی (مه کهه) و (حومه ی ره) یه، یان (مه کهه) و (بوسرا) یه که له شامه، وه له هه ندیک ریوایه ت گوتراوه ((مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجَرَ)) جا نه وه نه وه ی دهردیخی به ریزان فهرمووده که زور شیرین و به تام بوو وه سوود و که لکی لی وهرده گیری، جا پله و پایه ی پیغه مبه رمان (علیه الصلاة والسلام) دهرده خات له بهر هه ندی واه به دریژی هیئامان که پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) (شفاعة العظمی) ی بو هه یه بجیته لای خوی په روه ردگار هه موو خه لکه که له مهیدانی حه شر و حیساب رزگاریان بی، حیساب له گه لیان ده ست پی بکات و له وی شه فاعه ت و تکای تاییه تیشی کرد بو نوممه ته که ی پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) جا لی رده دا دینه کوتایی وانه ی هه شته م .

وانه ی نویه م

له درس و وانه ی نویه م له راقه ولیكدانه وهی و پونكردنه وهی چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گه یشته سهر نه وهی له گه ل درس و وانه ی هه شته م لیکی گرییدهینه وه پئی رانه گه یشته له وهی نیستا چهند فهرمووده و به لگه یه کی تر دهینینه وه زور به كورتی، نه و جا پرسیار و وه لاهه كانی قاعیده و بنه مای دووهم دهینینه وه، نه و جا دهچینه سهر بنه ماو قاعیده ی سییه م به پشتیوانی خوی گه و ره، لییه ده لیین نه و فهرمووده دوور و دریژه مان هیناوه كه سه لاندان پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) (شفاعة العظما) ی بو هیه له مهیدانی حه شر وحیسا بدا، وه تكاو شه فاعه تی تاییه تیشی بو هیه، ههر له و فهرمووده ی له كوتاییه كه ی فهرمووی كه خوی په روه ردگار پیی ده فهرمووی سهرت بلند بكه ((ارْفَعْ رَأْسَكَ سَلْ تَعْطَهُ وَاشْفَعْ تُشَفِّعْ)) پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((فَارْفَعْ رَأْسِي فَأَقُولُ أُمِّي يَا رَبِّ)) یه كه م جار سهرم بلند ده كه م و ده لییم نومه ته كه م نه ی خوی په روه ردگارم، كه واته نه وه شه فاعه ت و تكای تاییه ته بو نومه ته كه ی، (عظمی) یه كه ش نه وه یه بو هه موو هه لکی و مه ردووم له وهی بزگاریان بیی و حیساب و مه حكمه شه رعیه كه ده ست پی بكا، نه و جا خوشی نه وه ش له كوتایی فهرمووده كه ی گوتمان پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) خوی گه و ره به نومه ته كه ی پیغه مبه ری (عليه الصلاة والسلام) ده به خشی پیی ده فهرمووی برؤ نه وانه ی حیسابیان له سهر نیه له ده رگای راست له به هه شت بیانبه ژووری ههر هه موویان كه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) نه وه ی وهرگرت دواپی خوی په روه ردگار فهرمووی نومه ته كه ت له ده رگاكانی تریش له گه ل هه موو خه لکی تر هاوبه شن و ده چنه ژووری، نیوان ده رگاكانی ش له ده رگایه ك بو ده رگاكهی تر نیوانه كانیان پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی وه كو نیوانی (مه كه كه) و (حیمه یره) یه كه دوو شوینن له یه ك دوورن، یان فهرمووی وه كو نیوانی (مه كه كه) و (بوسرا) یه كه له شامه، نه وه ونده فراوانه ده رگاكهی و نه وه ونده گه وریه واته خه لکی زور ژوری پیی داده چی و ده روا له نومه ته كه ی پیغه مبه ریش (عليه الصلاة والسلام) نه وه زور دلخوشكه ر بوو.

وه به لگه یه کی تر كه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) له قیامه تی نه وه ی بو هیه له (موسنه دی نیمامی نه حمد) داهاتووه كه وا (طوفه یل) له (نوبه ی كوری كه عب) ده گیریته وه نه ویش له باوكی نه ویش له پیغه مبه ری وه (عليه الصلاة والسلام) كه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فهرموویته تی ((إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ كُنْتُ إِمَامَ النَّبِيِّنَ وَخَطِيبَهُمْ وَصَاحِبَ شَفَاعَتِهِمْ غَيْرَ فَخْرٍ)) ده فهرمووی نه گه ر پوژی دواپی داهات من پیشه وای پیغه مبه رانم (عليهم الصلاة والسلام) له وهی وتار بیژ و خه تییبیانم وه من خاوه نی شه فاعه ت و تكایانم نه وه به فخر و شانازی وه نالییم نه وه راسته و جیگیره و خوی گه و ره پیی به خشیوم كه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی .

یان له به لگه ی نه وه ش كه نه ویش له سه حیجی هاتووه كه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) نه بو هوره یره (رضی الله عنه) ده گیریته وه كه فهرمووده كه له سه حیجی بوخاری به ژماره (99) تومار بووه ده فهرمووی نه بو هوره یره (رضی الله عنه) ده فهرمووی پرسیارم كرد له پیغه مبه ری پیشه وای (عليه الصلاة والسلام) گوتم ((مَنْ أَسْعَدَ النَّاسَ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) کییه به خته وهر له خه لکی و مه ردووم به تكای تو بو ی له پوژی دواپی، جا (أسعد) لییه زانایان ده فهرموون به مانای سه عیدی دی نه ك سیغه موباله غه كه ی كی به خته وهرترینه نا كی به خته وهره، واته نه و به خته وهر ده بی نه و كه سه ی كه بهر شه فاعه ت و تكای پیغه مبه ری (عليه الصلاة والسلام) كه بو ی ده كاو بو ی جیگیر ده بی له پوژی دواپی ،

فهرمووی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أبا هُرَيْرَةَ أَنَّ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوَّلُ مِنْكَ)) فهرمووی من گومانم وا بوو كه س پیشی تو پرسیارم لی نه كا دهر باره ی نهو فهرمووده وقسه ی نه ی نه بو هور پهیره، واتا نه تو زور پرسیار ده كه ی نه پرسیاره شهر عیه كان و فهرمووده كان وه گرینگی ده ده ی به قسه كانی من، ((لَمَّا رَأَيْتُ مِنْ حَرَصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ)) نه بهر نه وه ی من تو ده بینم زور پیدا گیری نه سه ر فهرمووده كان و قسه كانم ((أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) به خته وه ی مرو ف به تكای من نه روژی دوا یی و تمان (أسعد) لی ره به مانای به خته وه ترین نایی به مانای سه عیدی و به خته وه ر دی زانایان فهرموویانه، فهرمووی به خته وه ر به تكاو شه فاعه تی من نهو كه سه یه ((مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ)) نه وه ی كه (لا إله إلا الله) بلی به یه كلا بوونه وه نه ناخ و دئی وه به پاك و بیگه ردی بلی شريك و ریایی نه گه ل دا نه بی نا نه وه به خته وه ره به تكا و شه فاعه تی من.

كه واته شه فاعه ت و تكا نهو فهرمووده ی جیگه ره بو پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) وه نه پاشانه كه مهرجی نه وه ش كه نه وه ی شه فاعه تی بو ده كری وه كو نهو فهرمووده یه ی هاتی به بروادار بی و خاوه من ئی خلاص بی نه نوممه تی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) جا شه فاعه ت و تكا كانی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) نه روانگی عه قیده ی نه هلی سوننه و جه ماعه بریتیه نه وه ی (شفاعة العظمی)، یان جار وایه شه فاعه ت نو نه هلی (كبائر) نه وانه ی گونا ه ی گه و ره و مه زنیان كر دییه نه نوممه ته كه ی، یان نه وانه ی چووینه ناگری دوزه خ بینه ده ری نه ناگری دوزه خ و بچنه به هه شت، یان نه وانه ی نه به هه شتن پله یان به رزتر بییته وه كه پله ی ته و او به رزیان به ده ست نه هی ناوه، یان نه وه یه كه و ا نه عه زابی جه هه ننهم بریار درا وه بچنه جه هه ننهم و ده پاریزرین نه سه ر تكا و شه فاعه تی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام)، كه واته شه فاعه ت و تكا كان جوړاو جوړن، جا نه وانه ی شه فاعه ت و تكاش ده كه ن گوتمان پیغه مبهه ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته كان وه شه هیده كان وه پیاو چاكان و برواداران نه وانه شه فاعه ت و تكایان بو هه یه.

جا نه پاشان دیننه سه ر نه وه ی كه نهو بنه مایه ی نایا چ و مرده گیری تن نه مه كویكه ینه وه و پوختی كه ینه وه تا وه كو سوودو كه لكی لی ببینن وه كو عه قیده و بیرو بروا وه كو جی به جی كردن نه ژیان ی روژانه ماندا، نهو قاعیده و بنه مایه ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه وه ی لی و مرده گیری ته كه و ا شه فاعه ت و تكا جار وایه نه گه ر بكری نه كه سیکی كه نهو كه سه دا وایه كه ی لی ده كری جگه نه خوا نه مردو وه كان نه گور نه بته كان نه هر شتیك نه وانه كه نه توانایاندا نیه هیچت بو بكن هیج زیانیكت نه سه ر لابه دن وه هیج سوود یكت پی بگه یینن نهو باب ته ته تكایه شريك نه شريكی گه و ره شه نه نیسلام ده تباته ده ری، چونكه دوعا عیبادت و په رسته شه پارانه وه و تكا كردن عیبادت و په رسته شه بو جگه نه خوی په روه ردگار نابی نه هیج كه سیکی تر داوا بكریت و راسته وخو نه خوی داوا ده كری، كه واته نه وه نه وه مان بو دهرده خات نهو بنه مایه نه وه ی لی و مرده گرین كه و ا نه وه ی هاو به شی گه و ره و ناشكرا بكا وه موشريك بی نه تكای بو هه یه وه نه تكاشی بو ده كری وه قه بول نیه.

وه نه پاشان نه وه ی لی و مرده گیری نه وه ی ده په رستریت جگه نه خوی په روه ردگار ده توانین بلیین دوو جوړه جار وایه چاكه په رسترا وه كه جار وایه خرا په، چاكه كه ده په رستریت وه كو پیغه مبهه ران (عليهم الصلاة والسلام) نه وان بوخویان لیی به رین

و خه لكانيك دین دهیانكه نه هاوبه ش و دهیان په رستن، نا نه وه هاوبه شیه كه به سهر نه وانی هاوبه شی په یدا دهكهن و موشریكن داده گهریته وه، پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) پیاوچاكان فریشته كان نه وانه هه موویان لی بی به رین، وه جاروايه خراپن و شهیتانن وه جنوکه شهیتانیه كانن وه بت وصه نه مه كانن ده په رسترن دار و به رده كانن یان مروقه تاغوته كانن یان ریپاز و به رنامه یه کی تره جگه نه ریپاز و به رنامه ی نیسلام سهد نه سهد جی به جی ده کری و کاری پی ده کریت و ده په رستری نه جیاتی خوی په روه ردگار یان ده کریته شهریک، جا په رستراوه كه باش بیټ یان خراپ بیټ په رستنی غه یری خوی په روه ردگار شیركه وه هاوار بردنه به ری بو شتیکی كه وا نه توانای دا نییه بوټ بكا نه وه شیان شیرك و هاوبه شیه، كه سه كه ی نه نیسلام ده باته ده ری ده بیته خاوه ن شیرك و هاوبه شی گه و ره په نا به خوی گه و ره وه نه وه شی لی و ه رده گیری تكا هیه شه فاعه ت هیه نه عه قیده ی نه هلی سوننه و جه ماعه به س نه و تكاو شه فاعه ته سنورداره مهرجی بو دانراوه نه لای خوی په روه ردگار، هه روه كو نه رابردوو گوتمان ده بی نه و كه سه ی تكا ی ده كا نه توانایدا هه بی نه و نه و كه سه ی كه وا تكا ی بو ده کری موسوئمان بی، وه نه پاشان خالیکی تر خوی تعالی لی پازی بی نه و نه هه رده وویان نه وه ی تكا كه ده كا نه وه ی تكا كه شی بو ده کری نه و جا نه و نیزن و مؤله تی خواشینی و ه رگرتبی، واتا نه دوا ی نیزن و مؤله تی خوی تكا كه ی بكا، نه گهر نه و مهرجانه ی لی هاته جی نه وه نه و کاتی دروسته و شهرعیه، جا نه پاشان نه وانه نه و بنه مایه ی و ه رگیرا دینه سهر پرسیار و وه لاهه كانی نه سهر نه و بنه مایه ی دامان ناوه .

پرسیار و وه لآمه کان

یه که م: هاوبهش په یداکاران له پیناو چ هاوار و په رستش بۆت و صه نه مه کان و په رستراوه کانیاں ده برد و ده یکه ن؟
وه لآم: له پیناو نه وهی تاوه کو له خوایاں نزیك بکه نه وه په نا به خواي گه وړه به نیازی خویان، وه تکایان بۆ بکه ن وه کو له نایه ته کان ده رکه وت .

دووه م: نایا هاوبهش په یداکاران کار و په رستشه کانیاں که بۆت و په رستراوه کانیاں نه نجام دها پیاں وابوو نه و په رستشانه بۆیاں ده یکه ن و جی به جی ده که ن وه چ بۆچوونیکیان هه بوو؟

وه لآم: پیاں وابوو نه و په رستشانه ی که ده یکه ن و ده یپه رستن که ناژه لیاں بۆ سهر ده برن بۆت و صه نه مه کانیاں که به ده وریاندا ده سورانه وه و له به ریاں ده پارانه وه، که سهر برینی ناژه ل و به ده وړدا سورانه وه و ته واف نه وانه تاییه تن به په رستش ته نها بۆ خواي په ووه ردگار بریاره و نابی بۆ هیچ که س و شتیکی تر بکری نه وان پیاں و نه بوو نه وانه په رستراوی سهر به خۆن و دهیاں په رستن دهیاں گوت نه وانه ده کهینه نیوه ند له نیوان خۆمان و خواي په ووه ردگار تا نزیکمان بکه نه وه وه کو دهیاں گوت ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر آیه: 3). وه دهیاں گوت ﴿وَيَقُولُونَ

هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس آیه: 18) واته: دهیاں گوت نه وانه ده بنه تکاکاری نیمه له لای خوا، که واته له و پیناوهی بوو دهیاں په رستن هه ووه کو له سهرده می خوشمان په نا به خواي ده لپن غه وسه که ی مال له به غدایی په نا به خواي مه به ستی پی له (شیخ عبدالقادی گه یلانی) یه یه عنی له هانام وهره، یان کاتیك ده که ونه ناو ناخوشیه ک و زه حمه تییه کی هاواری غه یری خواي په ووه ردگار ده که ن، یه عنی ده لپن یا (شیخ عبدالقادی گه یلانی) هاواره فلا نه هاواره ناگات لیمان بی پیری فلا ن، شاهو نازانه چ مه رقه دی فلا نی نه ووه له سهر بی بۆت بکه م رزگارمان بی، نه وانه هه موو شیرکی گه ووه یه، با که سه که نویژی بکه رۆژی بگری زه کاتی بده بچیته جه ج و عومره ی هه موو قورنانشی له بهر بی نا نه وه بلی و بکا له شیرکه ناشکراو گه ووه کانه فری به سهر نیسلامه وه نامینی و له نیسلام ده رده چی په نا به خواي .

سی یه م: نموونه یه که بهینه وه له سهر بت و په رستراوه کانی هاوبهش په یداکارانی سهرده می پیغه مبه ر(عليه الصلاة والسلام)؟

وه لآم: (لات و عوزا و مه نات) نه وانه سی بتی ناشکرا و دیاری په رستراو بوون له لایان هاوبهش په یداکاران، که جگه له خواي نه وانیاں ده په رست و هانایان بۆ ده بردن و وه دهیاں گوت له خوامان نزیك ده که نه وه په نا به خوا.

چواره م: به گشتی تکا و شه فاعه ت ده بیته چه ند جوړ؟

وه لآم: ده بیته دوو جوړی سهره کی تکای ره تکراره (الشفاعة المنفیه) و تکای جیگیر (الشفاعة المثبته) .

پینجه م: پیناسه ی تکای ره تکراره (الشفاعة المنفیه) بکه به نموونه و به لگه وه؟

وه لآم: تکای ره تکراره (الشفاعة منفیه) بریتییه له و شه فاعه ت و تکایه ی که داوا ده کریت له جگه له خواي په ووه ردگار بۆ کارو نیشیك که نه و کارو نیشه ته نها له توانای خواي په ووه ردگاره و له ده سه لاتی نه و دایه،

وه کو نه وهی تکا بکه ی که که سیک بتباته به هه شت یان نه هیلی تو بمری یان ژیا نیت پی ببه خشی یان رزگارت بکا له ته نگه شه یه کی نه هیلیت زیانت پی بگات یان سوودت پیبگه ینی په نا به الله، نا نه وانه نموونه که یتیان وه ک خواي

گه وره فه رموویه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آية: 254).

شه شه م: پیناسه ی تکای جیگیر (الشفاعة المثبتة) بکه به نموونه و به لگه وه؟

وه لام: تکای جیگیر نه و تکایه یه که نه خوی په روه ردگار داوا ده کریت وه نه پاشان بو که سیکی ده کری که موسولمانه وه نه دواي مؤله ت وهر گرتن نه خوی په روه ردگار که خوی گه وره نه و که سه ی رازییه که تکای بو ده کریتن و وه نه و که سه ش رازییه که تکاکه ده کاتن وه مؤله تیش دعات، که واته به و مهر جانه دروسته وه کو خوی گه وره ده فه رمووی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آية: 255). کی هه یه بتوانی تکای نه لای خوی په روه ردگار بکات مه گه ر به مؤله تی خوی نه وکات ده توانی بیکات.

حه وته م: جیاوازی نه نیوان تکای ره تکراره و تکای جیگیر چیه ؟

وه لام: جیاوازی نه نیوانیان ده توانین بلیین نه و خالانه ن :-

- 1- تکای جیگیر ده بییت به ره زامه ندی خوا بییت و ده بییت خوا نه تکا بو کراوه که رازی بوو بییت .
- 2- تکای جیگیر ده بییت خوا مؤله تی دابییت که تکاکه بکریت .
- 3- تکای جیگیر نه خوی داوا ده کریت و نابییت نه که س و شتیکی تر داوا بکریت، بو نموونه ده لیی خوییه پیغه مبه ره که ت (عليه الصلاة والسلام) بکه تکاکارم، ناتوانی بلیی نه ی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) تکاکارم به، چونکه نه ده سه لاتی خوی دا نییه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) تکاکارت بییت، جا نه وه نه وه ی ناگه ی نییت بی ریزییه نه گه ل پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) به لکو نه وه خوییه تی خوی جیگیر ده که ی و وه خوی تعالی ریگه ت پیده دا داواي لی ده که ی که پیغه مبه رت (عليه الصلاة والسلام) بو بکاته تکاکار .
- 4- تکای جیگیر خاوه نه که ی تکابو کراو سوودی لی ده بینیت و قازا نجی لی ده کات یان پله ی به رز ده بیته وه یا خود تو له ی نه سه ر لا ده که وی یان که م ده بیته وه یان نه گونا هی ده بووردرییت .
- 5- به لام تکای ره تکراره جگه نه خوی داوا ده کری یان بو که سیک داوا ده کری که خودا لی رازی نیه یان خوا مؤله تی پینه دایه وه سوودیشی بو تکابو کراو نابیتن به لکو جار وه یه زهره رو زیانی بوی ده بییت نه گه ر بر وای پی هه بی .

وانهى دهيهم

وَالْقَاعِدَةُ الثَّالِثَةُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ظَهَرَ عَلَى أَنَاسٍ مُتَفَرِّقِينَ فِي عِبَادَاتِهِمْ مِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَنْبِيَاءَ وَالصَّالِحِينَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَشْجَارَ وَالْأَحْجَارَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ. وَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يُفَرِّقْ بَيْنَهُمْ. **وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ} (الأنفال آية: 39).**

وَالدَّلِيلُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ} (فصلت آية: 37).

وَالدَّلِيلُ الْمَلَائِكَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا} (آل عمران آية: 80). **وَالدَّلِيلُ الْأَنْبِيَاءُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ} (المائدة آية: 116).**

وَالدَّلِيلُ الصَّالِحِينَ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ} (الإسراء آية: 57).

وَالدَّلِيلُ الْأَشْجَارُ وَالْأَحْجَارُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى} (النجم آية: 19-20).

وَحَدِيثُ أَبِي وَقَدٍ اللَّيْثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حُنَيْنٍ وَنَحْنُ حُدَاثَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَلِلْمُشْرِكِينَ سِدْرَةٌ يَعْكُفُونَ عِنْدَهَا وَيَنْوُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يُقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ. فَمَرَرْنَا بِسِدْرَةٍ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ". الْحَدِيثُ.

گه یشتینه سهر قاعیده و بنه ماى سئیه (القاعدة الثالثة) بنه ماى سئیه (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده فهرمووی ﴿ أن النبي صلى الله عليه وسلم ظهر على أناس متفرقين في عباداتهم ﴾ به راستی پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) به دیار کهوت له ناو خه لکانیک که جیاواز بوون له په رستشيان و له وانهى که ده یان په رست

﴿منهم من يعبد الملائكة﴾ هه یان بوو فریشته یان ده په رست، ﴿ومنهم من يعبد الأنبياء والصالحين﴾ وهه یان بوو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچا کانیان ده په رست، ﴿ومنهم من يعبد الأشجار والأحجار﴾ وهه یان بوو داریان ده په رست و بهر دیان ده په رست، ﴿ومنهم من يعبد الشمس والقمر﴾ وهه یان بوو خور و مانگیان ده په رست،

﴿وَقَاتِلْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَفِرْقَ بَيْنَهُمْ﴾ وه پیغه مبه ران (عليه الصلاة والسلام) کوشتار و جهنگی له گه ن هه موویان کرد جیاوازی نه خسته نیوانیان، بلی نه وانه ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده پهرستن با کوشتار و شهریان له گه ن نه کهم به کافر و موشریکیان دانه نیم چونکه پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده پهرستن، یان نه وانه ی پیاوچاکیان ده پهرست له گه ن نه وانه ی دار و بهردیان ده پهرست یان خور و مانگیان ده پهرست هه موو له یه ک بازنه ی کوبونه وه، بازنه ی نه وه ی که موشریکن و هاوبه ش په یداکارن که کافر و بی پروانه به بی جیاوازی پیغه مبه ران (عليه الصلاة والسلام) کوشتار و جهنگی له گه ن هه مووان کرد ﴿وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ به لگه ش فهرمووده ی خوی به رزه ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ (الأنفال آیه: 39). واته: خوی په روه ردگار فهرمووی شهر و کوشتاریان له گه ن بکه هه تا نه وانه نه بنه فیتنه و شهر و ناشوب، واز بینن له شیرک و هاوبه شی و کوفر وه ناین و ریاز هه موو بیبته هی خوی په روه ردگار و کار و نیشی پی بکری.

﴿وَالدَّلِيلُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه به لگه ی خور و مانگ که ده پهرستارن نه وه یه ﴿قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ فهرمووده ی خوی به رزه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت آیه: 37). واته: له نایه ت و نیشانه کان و به لگه کانی بوونی خوی په روه ردگار ده سه لاتی شه و و روزه وه مانگ و خوره نیوه کرنوش مه بهن بو خور و مانگ به لکو کرنوش بهرن بو خوی په روه ردگار که نه وانه ی به دیهیناوه نه گهر نیوه ده تانه ویت به تاک و ته نهایی خوی په رستن و ببنه بر وادار.

﴿وَالدَّلِيلُ الْمَلَائِكَةُ﴾ وه به لگه ش له سهر نه وه ی فریشته کان ده پهرستارن ﴿قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ فهرمووده ی خوی به رزه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ (آل عمران آیه: 80) واته: نیوه فهرمانتان پینه کراوه فریشته و مه لانیکه ته کان و پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) به په روه ردگار و خواو په رستراو دابنن و بیان په رستن.

﴿وَالدَّلِيلُ الْأَنْبِيَاءُ﴾ وه به لگه ش له سهر نه وه ی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) ده پهرستارن په نا به خوا ﴿قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ فهرمووده ی خوی به رزه ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة آیه: 116) واته: خوی گه وره ده فهرمووی نه و کاته ی خوی په روه ردگار فهرمووی نه ی عیسای کوری مهربه توه به خه لکیت گوتووه من و دایکم به دوو په رستراو بگرن و بیجگه له خوی بمان په رستن عیسا ش ده فهرمووی پاک و بیگه ردی بو تو خوی په روه ردگار له قسه و شتیکی که حق و په وایه بیکه م وه وایه نه گهر واشم گوتبا تو عیلم و زانستیت پی هه بوو نه ی خوی په روه ردگار تو نه وه ی له ناخ و دلی منه ده یزانی من نه وانه نازانه که له نه فسی تویه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ واته: تو به راستی زور زانای به شته نادیاره کان.

﴿والدلیل الصالحین﴾ وه به لگه‌ی نه‌وه‌ی پیاوچاكان ده‌په‌رستان ﴿قوله تعالى﴾ فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء آية: 57). واته: نا نه‌وانه‌ی که‌وا دوعا و پارانه‌وه‌یان ده‌کرد و بولای خویان وه‌سیله و نیوه‌ندیان داده‌نا له پیاوچاكان که‌هاواریان ده‌کرد که‌له‌نیو نیمه‌ش هه‌یه یا شیخ فلان یا فلانه‌که‌س که‌به‌حساب پیاوی چاکه‌ده‌بته نیوه‌نگیر له نیوان نه‌و و خوی که‌تکای بو‌بکه په‌نا به‌خوی گه‌وره‌یان نزیک‌ی بخاته‌وه.

﴿والدلیل الأشجار والأحجار﴾ وه به‌لگه‌ش له‌سه‌ر دار و به‌رد که‌ده‌په‌رستان ﴿قوله تعالى﴾ فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ﴾ (النجم آية: 19-20) واته: نایا نیوه‌لات و عوززاتان بینیه‌یان مه‌ناتان بینیه‌نه‌و س‌یه‌ده‌په‌رستن بیجگه‌له‌خوی په‌روه‌ردگار و هاناو هاواری بو‌ده‌بن بو‌تان وایه‌که‌له‌خواتان نزیک‌ده‌خاته‌وه نه‌وانه‌نه‌وه‌شیان له‌ده‌سه‌لات و ده‌ست دانیه‌، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی (لات) پیناسه‌مان کرد وتمان یان به‌ردیک‌بووه‌که‌ده‌په‌رسترا چونکه‌له‌سه‌ر نه‌و به‌رده‌ی پیاویک‌هه‌بووه‌که‌وا ده‌هات گه‌نمی ده‌هاری یان ناردی په‌یداده‌کرد یان که‌په‌کی په‌یداده‌کرد یان پیرخه‌نی وه‌کو له‌کورد‌ه‌واری خوماندا ده‌لین له‌گه‌ل ناو‌تیکه‌لی یه‌کی ده‌کرد و له‌سه‌ر نه‌و به‌رده‌ی دایده‌نا و ده‌یه‌خشی به‌وانه‌ی که‌وا ده‌هاتن بو‌حه‌جی مائی خوا، له‌و سه‌رده‌می که‌که‌سه‌که‌که‌سیکی باش بووه (ابن عباس) (رضي الله عنهما) ده‌لی له‌دوای نه‌وه‌ی که‌مردیه‌نه‌وانی که‌له‌سه‌رده‌می نه‌وی بووینه‌له‌به‌ر باشی وی به‌یاده‌نیانه‌وه‌ی نه‌وی هاتینه‌به‌ده‌وره‌یه‌ری به‌رده‌که‌ی ده‌سوپانه‌وه‌و هاواریان لی ده‌کرد و یان خوینیان بو‌ده‌ریش و ریزیان لی‌ده‌گرت و ده‌یان په‌رست په‌نا به‌خوی رب‌العالمین، وه‌عوززاش نه‌و داره‌بوو که‌وتمان شه‌یتانیکی مبینیه‌ی تیدا بووه‌که‌وا سه‌رنجی راده‌کیشان نه‌وه‌بوو (خالیدی كوری وه‌لید) (رضي الله عنه) له‌گه‌ل سی‌که‌سی پیغه‌مبه‌ر(عليه الصلاة والسلام) نه‌وانی نارد و عوززایان له‌بن هیناو کوشتیان عوززایان نه‌ما جاریکی تر بیپه‌رستن، وه‌مه‌ناتیش به‌هه‌مان شیوه‌که‌واته‌نه‌وانه‌به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر نه‌وه‌یدار و به‌رد ده‌په‌رستان.

وه‌له‌پاشان هه‌دیسیکی هینایت‌ه‌وه (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له‌کو‌تایی بنه‌مای س‌یه‌م که‌نه‌ویش به‌لگه‌یه‌له‌سه‌ر نه‌وه‌ی داره‌کان ده‌په‌رستان و یان پیت و به‌ره‌که‌تیان لی داوا ده‌کرا و وه‌رده‌گیرا نه‌ویش ده‌فه‌رمووی ﴿وحدیث أبي واقد الليثي رضي الله عنه قال﴾ وه‌فه‌رمووده‌ی باوکی واقیدی له‌یثی (رضي الله عنه) له‌(به‌نو له‌یث) بووه‌که‌نه‌وانه‌بوون که‌مه‌ناتیان ده‌په‌رست، وه‌له‌پاشانه‌که‌نه‌و پیاوه‌نایا له‌جه‌نگی به‌در موسولمان بووه‌یان له‌فه‌تجی مه‌که‌یه‌وه‌موسولمان بووه‌جیاوازی هه‌یه‌له‌نیوان زانایان وه‌قسه‌ی زوری له‌سه‌ر ده‌که‌ن، وه‌نه‌و پیاوه‌به‌ریزه‌سه‌حابی پیغه‌مبه‌ری(عليه الصلاة والسلام) بووه‌فه‌رمووی ﴿خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَىٰ حُنَيْنٍ﴾ نیمه‌له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری(عليه الصلاة والسلام) ده‌رچووین به‌ره‌و (حونه‌ین)، که‌شوینیک‌بوو له‌نیوان (تانیف) و (مه‌که‌ی) ﴿وَنَحْنُ حُدَنَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ﴾ وه‌نیمه‌تازه‌له‌کافرایه‌تی ببووینه‌موسولمان واتا نزیک‌بووین له‌کوفر له‌میژ نه‌بووبوو ببووینه‌موسولمان، ﴿وَالْمُشْرِكِينَ سِدْرَةً يَعْكَفُونَ عِنْدَهَا﴾ وه‌موشریک و کافره‌کان داریک‌هه‌بوو که‌(نه‌به‌قی) پی ده‌گوتری (سیدرة) له‌کوردی واتا دره‌ختی تاوب‌یان تاوگ‌یان تایله‌یان نه‌به‌گ پی ده‌گوتری نه‌وه‌ده‌چوون نه‌و داره‌یان هه‌بوو،

﴿وَيَنْوُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ وه موشريك و هاوبهش پهيداكاران چهكهكانی خویان پیوه دهکرد، پییان وابوو نهگهر چهکی پیوه بکهن دوايي چهكهكهی له شان بکهن و بچن شهرو کوشتاری پیبکهن سهردهكهون و بیت و بهرهكهتی نهوهیان بو دی سهردهخرین بههوی نهوهی چهكهكانیان بهدارهكانیان وهكرديه، ﴿يُقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ﴾ بهو دارهیان دهگوت خاوهنی (نه نواط) واتا شوینی ههئواسینی چهكهكانیان، ﴿فَمَرَرْنَا بِسِدْرَةٍ﴾ نیمهش بهلای داریک داچووین بهلای درهختی (تاوب) تایلهیهکی داچووین، ﴿فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ﴾ گوتمان نهی پیغهمبهری خوا: (عليه الصلاة والسلام) ﴿اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ﴾ تو بو نیمهش نهوها نهنواتیکمان بو دانی داریک بیت چهكهكانمان پیوه بکهین وهکو کافر و موشریکهکان کهوایان وتوو و وایان کردوو، پیغهمبهر (عليه الصلاة والسلام) له وهلامیاندا قسهیهکی پی گوتن نهویش قسهکه زور له جی بوو که نیختیلاف و جیاوازیش لهسهر نهووش دروست بووه هندی دهئین نهوه (عذر به جهل) له وه بیانووی نهفامی بو نهو کهسانهکی کهوا نازانن نهگهر شیرکی گهرهش داوابکهن و یان نه نجامی بدهن ههیه پیی موشريك وکافر نابن، جا نهوه وانیه رای پهسندی نههلی سوننه و جهماعهکی لهسهر وهیه نهو فهرمووده ئی نهوهی بوو که پیغهمبهر (عليه الصلاة والسلام) له وهلامیاندا فهرمووی نیوه قسهیهکی دهکهن ههروهکو قهومی موسای به موسایان گوت ، گوتیان نهوانه پهراویان ههیه توش پهراویکی دابتاشه بو نیمه بو نهوهی نیمهش بیپهرستین پهنا به خوی گهره نیوه قسهیهکی گهرهتان کرد،

جا نهوه نهوهی ئی وهرناگیرئ بهئکو نهوه نهوهی ئی وهردهگیرئ که نهوانه بو خوی باوکی واقیدی لهیشتی دهئین نیمه تازه ببووینه موسوئمان و نزیک بووین له کوفر جا بهیهک دهنگی زانیانی نههلی سوننه و جهماعه نهگهر کهسیک تازه بوویته موسوئمان نهشارهزابیت نهگهر شیرکی گهرهشی کرد و کوفری گهرهشی کرد نهو کاته بهبی حوجه خوینی جهلال نابیت وه نهگهر ناوی ئی نههریت موحید و موسوئمان و برواداریش، بهلام بریاری لهسهر نادری له دواي حوجهکهیهوه نهگهر ماوه لهسهر شيرک و هاوبهشی یان له سهر کوفره ناشکراو گهرهكهی نهوه نهوکاتی خوینی جهلالیش دهبی وه نهو کاته کوشتاری لهگهل دهکری وه به کافرو موشریکیش ناو دهردرئ حیسابی حیسابی نهوان دهبیت جا ههندیك دهئین نهوه له فه تحی مهککهی موسوئمان بووه (حونهین) یش ههر رستهوخو بهرهو ویندەر چووینه، وه ههندیك دهئین مهسهلهی نهوهیه عوزریان نهوه بوو که تازه ببوونه موسوئمان ههموو صهحابیهکان نهو داوایهیان نهکرد نهوانه داوایان کرد که نهیاندەزانی و شارەزانه بووبوون وهکو پرسیاریک بوو پیغهمبهر (عليه الصلاة والسلام) حوجهی بهسهر کردن و پونی کردهوه یهکسهر نهوان بروای وایان له دل و میشکی نهما وه به کار و کردهوه نه نجامیان نهدا، کهواته نهوه نابیت بهنگه بو نهوهی بلین (عذر به جهل) واتا بیانووی نهفامی ههیه بو نهو کهسانهکی کهوا شیرکی گهره و کوفری گهره و ناشکرا بکهن، یان نهوانه زهرواتی دینه نهگهر برهواشیان پی نهبی یان کاری پی نهکهن به کافر و موشريك حیساب نابن ههتاکو حوجهیان لهسهر نهکری .

وانه ی یازدهیه

ته واوکه ری وانه ی دهیه له سه ر قاعیده و بنه مای سییه م وه ستابووین شهر وراقه یه کی کورت و پوختمان کرد، نیستچه ند هه ئه سته کی له سه ر ده کین، یه که م هه ئه سته له سه ری نه وه یه که وا له سه رده می نییه شدا زور نه وانه ی که ده په رستری جار وه یه پیاوچاکن په نا به خوی گه وره جار وه یه پیغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) جا نه وه نه وه ناگه یینی نه گه ر پیاوچاکن په رست نه گه ر پیغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) په رست نیی قبوله و به شیرک و هاوبه شی حیساب نیه له به ر نه وه ی خوی گه وره هه مووی ره تکر دیته وه شیرک و هاوبه شی نه وه ش ناگه یینی که بیانووی نه وه ی ده گرن ده ئین باشه بو (شیخ عبدالقادر گه یلانی) که نییه دوعای له بو ی بکه یین و پیاپیینه وه له به ری بیکه یینه نیوه ند و نیوان له نیوان خومان و خوی په روه ردگار (شیخ عبدالقادر گه یلانی) پیاویکی خراپ بووه، نه خیر به دنیا ییه وه نییه برپاری نه وه ی ناده یین پیاویکی خراپ بووه به ئکو به باشه ناوی تومار بووه و هاتییه، زانایان یه ک ده نگیان هه یه له پاش وه فاتیسی به باشه ناویان بر دووه که سیکی نه هلی سونه و جه ماعه ی بووه (رحمه الله)، به لام نه وه نه وه ی ناگه یینی که نه و خراپ بووه نه وه ی ده گه یینی عه مه ل و کردار و قسه و گوتن و په رستش و شیرک و عیباده ته که ی وان که ده یکه ن بو نه وه ی که به شیرک حیسابه نه وه یان خراپه و تاوانه له ته رازووی قورن و سونه، که واته (شیخ عبدالقادر) ناگاشی لی نیه وه نه وه حیسابیشی پی له سه ر ناگری، نه دی نه وه نه بوو خوی په روه ردگار ده باره ی عیسی (علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام) فه رمووی له نایه ته که ی و روونمان کرده وه که خوی گه وره فه رمووی ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ واته: نایه تو به خه ئکیت گوته وه نه ی عیسا من و دایکم بیجگه له خوی بکه نه دوو په رستراو و به مان په رستن، ﴿قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾ (المائدة آیه: 116) واته: به دنیا ییه وه ده فه رمووی نه مه حه ق و ده وانییه من نه و قسه ییه ی نا که م و پاکی و بیگه ردی بو تو خوی په روه ردگار، من بو م نه هاتووه و ابلیس و وام نه گوته وه هاتا کوتایی نایه ته که ی، که واته پیاوچاکنیش به دنیا ییه وه له مه یدانی حه شر و حیساب نه گه ر پر سیاریان لی بکه ن به ریئن وه له گه ل نه وه ی دانینه بکرینه شیرک و هاوبه ش بو خوی په روه ردگار په نا به خوی.

جا له پاشان نه وانه ی ده په رستری جورا و جوړن وه کو له سه رده می نییه ش جاروایه دار ده په رستری جاروایه به رد ده په رستری جاروایه مروقه ده په رستری جاروایه مروقه که باشه یان خراپ جاروایه جنوکه ده په رستری جاروایه فریشته ده په رستری، مروقه کان له باشه کان پیغه مبه رانن (عليه الصلاة والسلام) پیاوچاکن نه وانه هه ر هه مووی به شیرک حیسابه، له سه رده می نییه ش نه وه ش هه یه که جاروایه به رنامه و ریپاز ده په رستری بیجگه له به رنامه و ریپازی خوی په روه ردگار به رنامه و ریپازی تر له عه مانیه ت و دیموکراتیه ت و سوشیال دیموکراتیه ت ... هتد. نه وانه ده په رستری و دوی ده که ون و فه رمانه کانی جی به جی ده که ن، که سه که ده شری شیرک و هاوبه شیم نه کردووه وه کوفریشم نه کردووه من موسوئمانیشم، جا نه وانه هه ر هه مووی هه ر که س و شتییک په رستری بیجگه له خوی په روه ردگار که په رستراوه کان جورا و جوړ بووه له کونه وه وه کو (شیخ محمد کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) فه رمووی تاوه کو نیستاش وه هی نویتریش ره نگه بیته کایه وه له هه ر سه رده م و کاتیکی،

گرینگ بنه ماكه نه وهیه ههركهس و شتیك بیجگه له خوی په روهردگار هانا و هاواری ببردیتته بهر وه له شتیکی که تهنهها له توانای خوا په روهردگار دا ههیه یان بپه رستری یان جه لالت بو جهرام بکه یان جهرامت بو جه لال بکه نهوانه نیجماعیان له سهره تو به قسهی بکه یان به دوی یان کرنوشی بو بهری یان به دهویدا بسورپییه وه و تهوایی بکه ی نهوکه سه مردوو بی یان زیندوو بی نهوجه له پاشانه که جهیوان وناژهل بو سه ربیری نهوه نهو کاته شیرکت کردوو په نا به خوی گه وره وه موسوئمانه تی و برواداریتیت نامینیت و نهو کاتی خوی په روهردگار لیت وهرناگری، وهکو خوی گه وره دهفه رموی ﴿إِنكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ * لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا﴾ (الأنبياء آیه: 98-99) واته: دهفه رموی نیوه وه له گه ل نهوانه ی دهیپه رستن بیجگه له خوی په روهردگار نیوه دهبنه ناگر خوشکهر وه سوتهمه نی ناگری دوزه خ وه دهچنه ناو ناگری دوزه خ، جا خو نه گهر نهو په رستراوانه ی نیوه دهیپه رستن نهوه مه بهست پی نه وهیه جگه له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و پیواچاگان شته کانی تر و که سه کانی تر که ده په رستری که تاغوتن و رازینه بهو په رستنه ی بویان نه نجام دهدری خوی په روهردگار دهفه رموی جا نه گهر نهوان په رستراون و خوانه و دهسه لاتیان ههیه بوچی دهچنه ناو جه هه ننه و دهبردینه ناو جه هه ننه و هیچیان له دهست نایهت، جا له بهر نهوه ی بوو دهلین عه ربه کان نهو کاتی گوتیان نیمه که واته له گه ل عیسای دهبن له گه ل عوزهیری دهبن فلان ناوی پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) دهبن، خوی گه وره نهو نایه ته شی دابه زاند فه رموی ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ * لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا﴾ (الأنبياء آیه: 101-102) وه له پاشانه که دهشبین جار وهیه بیانووی به وهش دهگرن نهوانه ی هاوبهش و شیرکی په یداده کهن دهلین خوی په روهردگار نهو قورنانه ی که فه رمویته ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (المؤمنون آیه: 117) واته: نهوه ی کهوا بیجگه له خوی په روهردگار به خوا و په رستراو بزانی هیچ به لگه یه کی له سهر نه بی بیگومان نهوانه حیسابیان بو لای خوی وه خوی په روهردگار کافر و بیپروایان سهر فراز ناکاتن، دهلین نه دی نه گهر نیمه به لگه مان بو هیناوه که نهوه ی دهیپه رستین ونه نجامی دهدهین له گه ل خوی په روهردگار دهلین مهفهوومی موخاله فه ی نهو نایه ته ی نهوه ی لی دهو شیتته وه، په نا به خوا نهوه نهوه ی لی ناوه شیتته وه به لگو نهو نایه ته مهفهووم موخاله فه ی نیه، چونکه نهوه ی به به لگه و بی به لگه به لگه ی بو دهینه وه به لگیان نیه که ده په رستری بیجگه له خوی په روهردگاریان له گه ل خوی په روهردگار نهوه هه ر شیرک و هاوبه شی، وهکو نهو نایه ته ی که خوی گه وره دهفه رموی ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنِ ارْدُنَ تَحْصَنًا﴾ (النور آیه: 33) واته: نیوه نهوانه ی که دهیانه وی داوین پاریزین نهوانه ی له جاریه کان و نهوانه ی له ژیردهستانن نیوه ناچارین مه کهن بهوه ی کهوا به درهوشتی بکهن په نا به خوی گه وره نهوانه ی دهیانه وی داوین پاریزین، نه گهر بلین مهفهوومی موخاله فه ی بو نهو نایه ته ی ههیه په نا به خوی گه وره یه عنی نهوه ی نایه وی داوین پاریزیت جهزی به زینا و فاحیشه یه دهبی لی بگه رین کهوا دهبی به گویره ی نهو نایه ته ی بی و بهو تیگه یشتنی نههلی شیرک و کوفر و گومرای دهلین کهوا زیناکه ی بکهن مادام به خویان جهزیان نهوه ی نیه که داوینیان پاریزاوبی، نه خیر ریگریان لی دهکهری نه گهر جهزیان پینه بی جهزیان له زینای بی هه ریگیان پینادری چونکه نهو نایه ته و نهو نایتهش که له پیشتیش گوتمان ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (المؤمنون آیه: 117) .

كه مهفهوم موخالهفهیان نیه و نهوهیان لی و نهوناگیریت نهوهی بهلگهی ههبی بو نهوهی شیرك و هاوبهشی بکات و یان بهلگهی بو بینیتتهوه پهنا به خوا گهوره.

جا له پاشان نهوه نهوهمان بو دهردهخات نهوانه ی نهو شیرك و هاوبهشییهیان کردیه و نه نجامیاندايه هیچ یهکیکیان پیغهمبهر (عليه الصلاة والسلام) جیاوازی نهخته نیوانیان یان خوی پهروهردگار،

پرسیارهكه نهوهیه پرسیار له خوت بکه نایا خوی پهروهردگار جیاوازی خسته نیوان نهوانه ی پیغهمبهران (عليهم الصلاة والسلام) دهپهرستن یان نهوانه ی پیاوچاکان دهپهرستن یان نهوانه ی خور و مانگی دهپهرستن یان نهوانه ی دار و بهردی دهپهرستن یان نهوانه ی جنوکه و شهیتانی دهپهرستی هیچ جیاوازیهکی خسته نیوان، نهی محمد (عليه الصلاة والسلام) کوشتاری بکه لهگهل نهوانه ی داری دهپهرستن بهلام نهوانه ی پیغهمبهران (عليهم الصلاة والسلام) دهپهرستن کوشتاریان لهگهل مهکه نهوانه ی کهوا فریشته و پیاوچاکان دهپهرستن کوشتار و شهر و جهنگیان لهگهل مهکه و پییان مهلی موشريك و کافر بهلکو نهوانه ی جنوکه و شهیتانی دهپهرستن بهوان بلی موشريك و کافر، نهخیر له وهلامدا نهو پرسیاره وهلامی نهوهیه که خوی گهوره هیچ جیاوازیهکی نهخته نیوانیان بهوهی که نهوان جیاوازن له پهروهرهکانیانداو چ نهوهی پیغهمبهران (عليهم الصلاة والسلام) بهپهرستی چ فریشتهکان بهپهرستی چ پیاوچاکان بهپهرستی چ جنوکه و شهیتان بهپهرستی چ ریبار و بهرنامهیهکی دهستکرد بهپهرستی چ شهخس و کهسیک بهپهرستی چ ههواو نهفس بهپهرستی بکاته شهریک لهگهل خوی پهروهردگار چ ههر کهس و شتیکی بهپهرستی باش بی یان خراب بی دار بی یان بهرد بهگیان بی یان بیگیان بی وشک بی یان تهر بی ههر ههمووی حیسانی نهوهی بو دهکری موشریکه کافره بیبروایه خوینی حهلاله پاریزراو نیه شهر و کوشتار و جهنگی لهگهل دهکری، خوی گهوره به عام و گشتی فهرمووی ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة آية: 36) واته: ههر ههموو موشريك و کافرهکان کوشتاریان لهگهل بکهن ههر وهکو نهوانیش کوشتار لهگهل ههمووتان دهکهن، نهوه کهواته نهوه عام و گشتیه.

کهواته نهتیجهکهی نهو قاعیده و بنهمایه ی چیه نهوهیه کهوا بیبروا و هاوبهش پهیداکاران ههر جوهر پهروهرهوانیک بهپهرستن بیجگه له خوی پهروهردگار نهوه مادام تازه نهبووبیتته موسوئمان وه یان حوججهشی لهسهه کرابی نهوه نهو کاتی دهبی لهسهه نهو کاره ی پی دهگوتری موشريك و هاوبهش پهیداکار پی دهگوتری کافر وه خوینی حهلاله وه کوشتاری لهگهل دهکری وه خوینی پاریزراو نیه به موسوئمان و بروادار ناوی نابردری، وهکو نهوهی نیستا خومان ههله لاتاندوو له سهردهمی نیمه کهسیک کهوا دهگوتری وهلا کاکه چون پی بلیم بیبروا چون پی بلیم کافر نهوه زور گهورهیه لهبهه نهوهی کهسهکه نهمن گویم لی بوو سهلاواتی لهسهه پیغهمبهری (عليه الصلاة والسلام) لیدهدا کهسهکه دهیگوت خوا ههیه، پهنا به خوی کو دهبی بهوهی بلین کافر کو دهبی پی بلین بیبروا، کهسهکه نویژی دهکرد سوننهتی چیشتهنگای دهکرد کهسهکه پرسیار له من کرد دهربارهی نویژی سوننهت چهند رکاعهته وتری شهوان کوه و چونه، نا نهوانه هیچیان له لای نههای سوننه و جهماعه نابیتته بهلگهی نهوهی نهو کهسهی نهو پرسیاره دهکا ناوا دهکا و ناوا دهلی پی بگوتری موسوئمان بروادار مادام شیرك و هاوبهشی گهوره یان کوفری ههبی یان ههلهوشینهرهوهک له ههلهوشینهرهوهکانی نیسلام و بروای لی هاتیبیتته جی نهوانه به نیجماع گوتراوه له لای نههلی سوننه و جهماعه، وه جیاوازی و فهرق ناخستریته نیوانیان، موسوئمان لهگهل یان روبهروو دهبیتتهوه جا خوینیان حهلال دهبی و وه له پاشانهکه پاریزراو نابی بهو بیانووهی که بلین نهگهروابی زورینهی خهکی لهنیو موسوئماناندا به بروادار و موسوئمان

حیساب دهبی نهك زۆرینه یان به كافر و مشريك حیساب بی په نا به خوی كه بت و سه نه می جوړاو جوړ داتاشراوه و نهو سهرده می ده پرستړین دهبی زور هوشیار و ناگدارین.

وه له پاشان هه ټوخته له سهر نه وده دهكین كه نهو فهرموودهی نهو صه حاییه به ریزه گیرایه وه بومان كه (نه بو واقیدی لهی) (رضي الله عنه) كه فهرمووی له گهل پیغه مبهری (عليه الصلاة والسلام) ده رچووین بو (حونهین) كه شوینیكه له نیوان (تانیف) و (مهككه)، له ویدا كه نهو ده فهرمووی به پیغه مبهرمان (عليه الصلاة والسلام) گوت چون مشريك و كافرهكان داریکیان هه بووه و چه كه كانیان پیوه هه لده واسی به نومییدی نهو هی كهوا به ره كه تدارین و له شهر و جهنگه كانیان سهر كهون توش داریکی بو نیمه دابنی نیمه ش چه كه كانمان پی هه لبواسین، جا نهو قسه یان كهوا كرد چا ولیكه ری بو كافرهكان، پیغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((قُلْتُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ)) (سورة الاعراف: آية 138) إِنْهَا السُّنُّ لَتَرْكَبَنَّ سُنَّ يَنْ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ)) به هه ردووی ده خویندریته وه فهرمووی نهو ریگا و ریپازی نهوانه، نیوه به دنیایه وه نه گهر و ابكه ن شوینی ریگا و ریپازی نهوانه ییش خوتان ده كهون وهكو جوله كه و دیانه كان په نا به خوی، كه واته دهبی هوشیار و ناگدار بین لیړه دا هه ټوخته هی نهو هی له سهر دهكین خه لكه كه دیکاته بیانوو بو نهو هی ده لی بیانوو نه فامی هه یه بو نهو هی كه شیرکی گه وره و كوفری گه وره كه سه كه كری پی نابیته مشريك و پی نابیته كافر هه تا حوجهی ته وای له سهر نه كری هیج مه رجیکیان بو دانه نایه و به گشتی و ده لی، نیمه ده لی عوزی شهرعی عوزر بو نهو هی كهوا عوزر به جه هل وه بیانوو نه فامی نایا هه یه یان نا نیختیلاف و جیا وازی كه وتیته نیوان زانیان له سهرده می سه له فیه وه ده توانین بلین هه تاكو ده گاته وه سهر (نیلین تیمیه) (رحمه الله) و له پاشه ویش و هه تاكو سهرده می (محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده توانین بلین جیا وازی كه نهوتو نیه هه موو روونكر دنه وه كان له سهر نهو هیه له دین زهروراته وه ناشكرایه وه شیرکی گه وره وه كوفری گه وره هه ره كه سیك بیه نهو كه سه پی ده بیته مشريك پی ده بیته كافر نه گهر نه شیرانیبی بیانوو نه زانین ناخوا وه گوئی لی راناگریت، له بهر نهو هی نهو روونكرایتیه وه له قورنانی پیروز وه له سونه ته كانی پیغه مبهری دلسوز (عليه الصلاة والسلام) كه سه كه بیانوو بو نه ماوه ته وه ته نها نهو ده مینیت نایا نه گهر كه سه كه تازه بوویته موسوئمان نريك بیت لهو هی كهوا پیشت كافر بووه نهوا نهو كاتی پییناگوتری نه هلی ته وحید و موسوئمان و برواداری ته وای تاوه كو حوجهی له سهر ده كری، نهوجه له پاش حوجهی نه گهر وازی هینا له شیرك و كوفره كهی برواداره موسوئمانه موحیده، نه گهر وازی نهینا و پییداگری كرد به دنیایه وه نهو كاته مشريكه كافره نهو كاتی خوینی جه لاه و پاریزراو نیه، جا یان كه سیك له دووره ولات و جیهی کی ژبابی كه زاناو زانستی عه قیده و بیروبروای شهرعی له لا دهست نه كه وتبی نهویش ههر حیساب نهو هی بو ده كری، بیجگه له وانه ش كهوا نیكراهیان له سهره و مه رجه كانی نیكراهی هاتبیته جی كه به ناچاری كوفر و شیركه كهی بلین به مه رجه شهرعیه كانی نیكراهی نه وانیش له سهریان حیساب نیه نه گهر نا نهو ی ماوه ته وه نه وانی تر نهو كاته ی كهوا شیرك و كوفری ناشكرا و گه وره ده كه ن عوزر به جه هلیان بو نیه نهو رای په سهند و شهرعیه نهو فهرمووده ش كه ده كریته به لگهی نهو هی ههر نهو هی تیډایه له سهر وهی هاتبیته وه و زانیان ده كه نه به لگه كه ده لی نیمه نريك بووین له كوفر تازه ببووینه موسوئمان .

وانه‌ی دوازدهیه‌م

پرسیار و وه‌لامه‌کانی بنه‌مای سی‌یه‌م بۆمان نه‌گوتبوو ده‌یلیلین و نه‌وجا ده‌چینه سهر شەرح و راقه‌ی بنه‌مای چوارهم به پشٹیوانی خوی گه‌وره، نه‌و پرسیارانه‌ی هه‌لمانه‌ینجاو و دهرمان هیناو ه بنه‌مای سی‌یه‌م نه‌وانه‌ن :-

پرسیار و وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: خه‌ئکی و مه‌ردووم له‌ جوړاو جوړی په‌رستراوه‌کان چۆن بوون ؟

وه‌لام: په‌رستراوی جوړاو جوړیان ده‌په‌رست، هه‌بووه له‌ پیغه‌مبه‌ران (عليه الصلاة والسلام) ی په‌رستووه هه‌بووه فریشته هه‌بووه پیاوچاگان هه‌بووه جنۆکه و شه‌یتانی په‌رستووه هه‌بووه دار و به‌ردی په‌رستووه هه‌بووه خۆر و مانگی په‌رستووه هه‌تا دوايي په‌رستراوه‌کانیان جوړاو جوړ بووه .

دووهم: به‌لگه‌کان له‌سهر جوړاو جوړی په‌رستراوه‌کانیان له‌ قورنانی پیروزی بینه‌وه ؟

وه‌لام: یه‌که‌م په‌رستنی فریشته و پیغه‌مبه‌ران (عليه الصلاة والسلام) خوی گه‌وره ده‌فه‌رمووی ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ (آل عمران آیه: 80). واته: خوی گه‌وره نه‌رک و فه‌رمانی پی نه‌داون که‌وا فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌ران (عليه الصلاة والسلام) به‌ په‌رستراو بزانی بیجگه له‌ خوی په‌روه‌ردگار یان بیانکه‌نه شيرک و هاوبه‌ش له‌گه‌ل خودا، یان ده‌فه‌رمووی خوی په‌روه‌ردگار ده‌براه‌ی پیغه‌مبه‌ر عیسا که‌ ده‌فه‌رمووی ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة آیه: 116). واته: خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی له‌وکاته‌ی که‌ خودا به‌ عیسا ده‌لی و ده‌فه‌رمووی نه‌ی عیسا کوری مه‌ریه‌م نایا تو به‌ خه‌ئکت گوتووه من و دایکم به‌ دوو په‌رستراو بگرن بیجگه له‌ خوی بمان په‌رستن، عیسا له‌ ولامدا فه‌رمووی پاکی و بیگه‌ردی بو تو خوی په‌روه‌ردگار له‌ قسه و شتیکی که‌ بۆمن جه‌ق و ره‌وا نیه بۆم بیکه‌م وه‌ وانیه، نه‌گه‌ر واشم گوتبا تو عیلم و زانستیت پی هه‌بوو نه‌ی خوی په‌روه‌ردگار تو نه‌وه‌ی له‌ ناخ و دلی منه‌ ده‌یزانی جا تو نه‌وه‌ی له‌ ناخ و دلمه‌وه‌یه ده‌زانی له‌ نه‌فسمه‌وه‌یه ده‌زانی جا من له‌وانه نازانم که‌ له‌ نه‌فسی تو‌یه، به‌ راستی خوایه تو زور زانی به‌ شته نادیاره‌کان، جا له‌و نایه‌ته‌ی به‌لگه‌ی نه‌وه‌ش ده‌ست ده‌که‌ویت که‌ نه‌ه‌لی سوننه و جه‌ماعه‌ی ده‌فه‌رموون خوی په‌روه‌ردگار خاوه‌نی نه‌فسه نه‌فسیک که‌ بوی ده‌وه‌شیتته‌وه بی نه‌وه‌ی نیمه‌ چۆنیه‌ته‌که‌ی نیمه‌ بزانی .

له‌ پاشان به‌لگه له‌سهر په‌رستنی پیاوچاگان خوی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء آیه: 57).

وه به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌وه‌ی که‌ دار و به‌ردیان په‌رستیه ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى﴾ (النجم آیه: 19-20) وه به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌وه‌ی داریان په‌رستیه نه‌وه جه‌دیه‌ی پیغه‌مبه‌ریشه (عليه الصلاة والسلام) که‌ (باوکی واقیدی له‌یثی) (رضی الله عنه) که‌ ده‌گی‌ریته‌وه ده‌فه‌رمووی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) چووین به‌ره‌و (حونه‌ین) که‌ شوینیکه ده‌که‌ویتته نیوان (تائیف) و (مه‌ککه) ده‌لی نیمه تازه نوی بووین به‌ کوفر واتا له‌میژ نه‌بووبوو

ببووینه موسوئمان، وه موشريك و هاوبهش پهیداكاران دار ودره ختیکیان هه بوو كه له لای ده مانه وه و چه كه كانیان پی هه لده واسی پی ده گوترا (ذات أنواط) واتا خاوهن نیشانه و خه لات، نیمهش به لای داریکی وا دارویشتن كه گوتمان نهی پیغه مبهري خوا (عليه الصلاة والسلام) بو نیمهش (ذات أنواط) يك دابنی نیشان بكه تاوه كو نیمه چه كه كانمان پیوه بکهین، ده لی پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) له وه لاما سه رزه نشتی كردن كه له دواتر دهقی فهرمووده كهی دهینینه وه له وه لای پرسیاریکی تر له بهر نه وه نیمه نیستا نه وه ندهی له سهر ناروین، كه واته به لگه یه له سهر نه وهی موشريك و هاوبهش پهیداكاران جار وه بوو پیت و بهر كه تیان له داری وهرده گرت یان دهیان په رستن.

وه به لگهش له سهر نه وهی كه خور و مانگ په رستراوه خوی په روه ردگار ده فهرمووی ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت آیه: 37). واته: له به لگه و نیشانه كانی خوی په روه ردگار شه و روزه و مانگ و خوره نیوه كړنوش مبهن بو مانگ و خور به لكو كړنوش بهرن بو خوی كه نه وانی به دیهیناوه نه گهر نیوه ده تانه وی ته نها خوی په رستن په رستشی بو نه نجام بدهن، كه واته دیاره سوژدهیان ده برد موشريك و هاوبهش پهیداكاران بو خور و مانگ له بهر نه وه خوی گه وره وای فهرموو.

سئیه م: نایا جیاوازی په رستراوه كان هیج جیاوازیه ك پهیدا دهكات بو حوكم دان له سهر نه وانهی كه دهیان په رستن؟ وه لام: نه خیر هه موویان هر هاوبهش بریاردهر و موشريك ناوبراون و خوینیان نه پاریزراوه و خوینیان بو پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) و موسوئمانان هه لال بووه، وه كو خوی په روه ردگار له قورنانی پیروزدا فهرموویه تی نه وانهی شريك و هاوبهشی پهیداده كهن بیانكوژن و كوشتاریان له گهل بکهن، جیاوازی نه خسته نیوانیان ده فهرمووی كه موشريك گوتمان نه وهی هر په رستراویکی په رستی له گهل خوی په روه ردگار به موشريك حیسابه، كه واته نه و نایه ته دهیگریته وه خوی گه وره هر به موشريك ناوی بر دینه و نه وهی هر په رستراویکی په رستی هر به موشريك ناوده بردری خوی گه وره هیچییانی لی هه لنه هینجاه وه ده فهرمووی هر هه موویان كوشتاریان له گهل بکهن نه وانهی كهوا موشريك و هاوبهش پهیداكارن، خوی گه وره ده فهرمووی ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة آیه: 36) واته: وه نه وانهی شريك و هاوبهشیان پهیداكرد شه و كوشتاریان له گهل بکهن.

له پاشان دیننه سهر نه وهی فهرمووده كهی (باوکی واقیدی لهیثی) (رضي الله عنه) بینینه وه نه وه پرسیاره كه یه وه چه ند په ند و وانه یه کی لیده ربینین (باوکیواقیدی لهیثی) له وه لاما ده لیین گوتی له گهل پیغه مبهري خوا (عليه الصلاة والسلام) ده رچووین به ره و (حونهین) كه شوینیكه ده كه ویته نیوان (تانیف) و (مهكه) ی نیمه نريك و نوی بووین به سه رده می كوفره وه واتا تازه بووین له بر وای هینان و موسوئمانه تیمان، هاوبهش بریاردهران دار و دره ختیکیان هه بوو له لای ده مانه وه و چه كه كانیان پی هه لده واسی پی ده گوترا (ذات أنواط) واتا خاوهن نیشانه و خه لات رویشتن به لای داریکی (تاوگ، تایله) واتا (نه بهق) وتمان نهی پیغه مبهري خوا (عليه الصلاة والسلام) بو نیمهش خاوهن نیشانه و خه لات دابنی هه روه كو نه وان (ذات أنواط) یان هه یه پیغه مبهري خوا (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((قُلْتُم وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى (عليه السلام) اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ)) (سورة الاعراف: آیه 138)) واتا نیوه قسه یه كتان كرد سویند به و زاتهی كه نه فس و گیانی منی به دهسته پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی كه بهنو نیسرائیل به موسای پیغه مبهريان گوت تو په رستراویك بو نیمه دابنی هه روه كو نه وانهی موشريك و هاوبهش پهیداكارن په رستراویان هه یه، موساش پی گوتن نیوه گه لیکی نه زان و نه فامن،

نهوجا پیغه مبهەر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((لَتَرْكَبُنَّ سَنَنْ مِّنْ كَانَ قَبْلُكُمْ)) نیوه ده پون بهرې و شوینی ریباری نهوانه ی له پیش نیوه هاتوون له جوته که و دیان و کافره کان. (سنن ترمزی 2181) (نیمام نه حمده 218 / 5) په ند و وانه کانی له و فهرمووده ی وهرده گیری :-

یه که م: نهوه یه هاوه لانی پیغه مبهەر (عليه الصلاة والسلام) خوا لییان رازی بیت بهرهو جهنگ و جیهاد ده ریشتن، که جهنگ و جیهادیش لوتکه ی بهرزی نیسلامه و عیبادت و په رستشیکې چاک و له جییه به لام نهوه ی ده بیته مایه ی هاوبه شی و هاوبه ش دانانه وهرناگیریت ههرکه سیك که بهرهو ههر عیبادت و په رستشیکې بچی یان بیهوی ههر پله و پایه کی به ده ست بینی نه گهر جهنگ و جیهادیش بیت رت ده کریته وه به سه ریدا.

دووه م: هه ندی له هاوه لان نهو پرسیاره یان کرد که تازه بوو بوونه موسولمان نزیك بوون له سه رده می کوفر، نه گهر نا هاوه لان زانایه کان و نهوانه ی تر که له میژبوو بوو بوونه موسولمان وایان نه گوتووه .

سی یه م: نهوه ی لی وهرده گیری دوو را هیه له سه ر کاتی موسولمان بوونی (باوکی واقیدی له یثی) راو بووونی یه که م ده لی له جهنکی به در موسولمان بووه و جهنگی (به در) ی بینیه کو مه لیك له زانایان وایان گوتووه له وانه (صه نعان) نهو رایه ی پی په سه نده، رای دووه م که په سه نتره و صه حیجتره له هی یه که م ده لی پی رزگارکردنی (مه که که) موسولمان بووه یان نه گهل رزگارکردنی (مه که که) موسولمان بووه زورینه ی زانایان نهوه رایانه و نهوه ش راسترو په سه ندره (والله اعلم) .

چواره م: نهو فهرمووده یه نابیته به لکه بو نهوه ی (عذر به جهل) بیانوی نه فامی و نه زانی ده بیته عوزر و بیانوو بو کافر نه کردنی نهوه ی به نه زانین شيرك و کوفری گه وره بکه تاوه کو حوجه ی له سه ر ده کری، چونکه له دهقی قسه کانی داهاتووه (باوکی واقیدی له یثی) ده لی ((وَنَحْنُ حُدَّاءُ عَهْدٍ بِكُمْ)) نیمه نزیك و نوی بووین به کات و سه رده می کوفره وه، جا زانایانی نه هلی سوننه و جهماعه یه که ده تگن له سه ر نهوه ی که نهوه ی شيرك و کوفری گه وره و ناشکرا بکات تازه بوو بوویته موسولمان تا کو دوی بیانوو و برینی نه زانین و حوجه له سه ر کردنی پیی ناگوتری کافر و خوینی جه لان ناکری، به لام که حوجه ی له سه ر کرا بیانوی برا له پاشتر پیی ده گوتری کافر و بی پروا وه خوینیشی جه رام نامینیته وه وه به فیرو ده چی و له پاشانه که له کاتی نهو شيرك و هاوبه شییه ی نه گهر حوجه شی له سه ر نه کرابی ههر پیی ناگوتری موسولمان و مو حید و خوا به یه کگر، به لکو ناوی ده بردری به مشريرك.

وه وه لامیکې تر نهوه یه که هاوه له کان نهوه ی گوتیان وه سیله و نامرازی شيرك بووه له لای هه ندیک له زانایان به لکو هاوبه شی و شيرك نه بووه خودی هاوبه شی و شيرك که ی نه گرتوته وه ته نها پرسیاریان ده رباره ی کردوو و نه نجامیان نه دا و نه یان کرد و بروایان وانه بوو، پیغه مبه ریش (عليه الصلاة والسلام) له سه ر پرسیاره که یان سه رزه نشتی کردن و وه قه ده غه ی کردن نه وانیش وازیان هی نا له پرسیاره که یان و په شیمان بوونه وه و نه نجامیان نه دا .

جا نهوه نده مان ده ری نا بوو له پرسیار و وه لامه کانی بنه مای سی یه م ، جا ده چینه سه ر شرح و راقه ی بنه مای چواره م.

بنه مای چوارهم

القاعدة الرابعة: أَنَّ مُشْرِكِي زَمَانِنَا أَغْلَظُ شُرَكَاءَ مِنَ الْأَوَّلِينَ، لِأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرَّخَاءِ وَيُخْلِصُونَ فِي الشَّدَةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شُرَكَاهُمْ دَائِمًا فِي الرَّخَاءِ وَالشَّدَةِ. وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ} (العنكبوت آية: 65).

دهفه رمووی ﴿أَنْ مُشْرِكِي زَمَانِنَا أَغْلَظُ شُرَكَاءَ مِنَ الْأَوَّلِينَ، لِأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرَّخَاءِ وَيُخْلِصُونَ فِي الشَّدَةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شُرَكَاهُمْ دَائِمًا فِي الرَّخَاءِ وَالشَّدَةِ﴾ دهفه رمووی هاوبه ش پهیداکارانی سهردهمی نیمه تونتر و خراپترن له شيرك و هاوبه شی له هاوبه ش پهیداکارانی پيشين و سهردهتای سهردهمی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام)، چونکه بهراستی نهوانه ی پيشين و سهردهمی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) شيرك و هاوبه شيان دهکرد له کاتى شينه یی و فره ژيانى و ژيان خوښى به لām په کلا ده بوونه وه بو خوای و تهنه هاواری خويان دهکرد و نيخلاصيان ده بو وازيان دهينا له شيرك و هاوبه شی له کاتى تهنه گه شه و ناخوښى و زهحه تی، به لām موشریک و هاوبه ش پهیداکارانی سهردهمی نیمه شيرك و هاوبه شيه که يان بهرده وامه له کاتى شينه یی و خوښى وه له کاتى توندى و ناخوښى و تهنه گه شه یی، ﴿والدليل قوله تعالى﴾ وه به لگه ش له سهری نه وه يه خوای بهر زه رموويه تی ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنكبوت آية: 65). واته: خوای پهروه دگار دهفه رمووی نه گهر سواری که شتی بووبان هاواری خويان دهکرد کاتيک شه پۆل ليی ده دان يکلا ده بوونه وه بو خوای شيرك و هاوبه شيان نه نجام نه ده دا که رزگارمان دهکردن و ده چوونه وشکانی ده ستیان ده کرده وه به شيرك و هاوبه شی.

به لām موشریکه کانی سهردهمی نیمه نه گهر نیمه ش سهرنجيان بدهين له کاتى ناخوښى و تهنه گه شه کانش هانا و هاوار ده بن په نا به خوای بو مردووه کان بو گوره کان بو شيخه کان بو جنوکه و شهيتان هانا و هاوار نابهن بو خوای پهروه دگار، هر ده لين غه وسه که ی مال له به غداى له هانامان وهره پيره فلان له هانامان وهره نه ی فلانه مرقه د نه ووم له سهر بی نه گهر رزگارم بکه ی په نا به خوای نه وانه هه موو شيرك و هاوبه شيه بو خوای پهروه دگار و قه بول نيه، جا ليړه دا ده گه ينه سهر نه وه ی که خوای گه وره دهفه رمووی نه من نه و کرده وانه ی که شيرك و هاوبه شی تيدابی قه بولم نيه و رته کراويه به سهر خاوه نه کانيان، دهفه رمووی له فه رمووده يه کی قودسی که پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) فه رموويه تی خوای گه وره دهفه رمووی ((أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشُرَكَهُ)) (مسليم 2985) نه بو هوره يره (رضي الله عنه) رپوايه تی کرديه دهفه رمووی (من ده و نه مهندهم له شيرك و هاوبه شی که بوم نه نجام بدری هه ريه ک کار و کرده وويه کی کرد جگه له منی کرده شه ريرك و هاوبه شی له گه ل من کار و کرده وويه که ی و شيرکه که ی و هه مووی وه لا ده نييم و رته ده که مده وه و نامه ووی و ليی وهرناگرم).

جا دهبی ناگه دار بین نه گهر شیرك و هاوبه شی بکهین عیبادت و په رسته شه كانمان قه بول نابیتن جا خراپی نه وانهی كه له سهردهمی خوی شیرك و هاوبه شیان له سهردهمی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده كرد ده توانین بلیین له دوو خالییدا توندتر و خراپترن، نه وانی سهردهمی نیمهش له گهل هی به راورد به سهردهمی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام).

خالی یه كه م له كاتی خوشی و ناخوشیدا نه وانه شیركی ده كهن هی سهردهمه كانی نیمه و سهردهمی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله)، نه وان ته نها له كاتی خوشیه كاندا شیرکیان ده كرد له كاتی ناخوشیدا نه یان ده كرد وه خالی دووهم نه وانهی ده یان په رستن و ده یانكه نه شهريك و هاوبهش له سهردهمی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) و سهردهمی نیمهش به راستی خه لكه خراپه كانن زیناكاره كانن تاوانباره كانن شهیتان و جنوكه شهیتانیه كانن به لام نه وانهی له سهردهمی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام) ده كرانه شهريك و هاوبهش هه رچه نده نه وه بیانوو نیه هه ردووكیان هه ر به شیرك له قه نه م ده درین وه خاوه نه كانیان هه ر موشریكن به لام له گهل نه وهی دا په رستراوه كانی نه وان پیاوچا كه كان بوون یان پیغه مبهه ران (عليهم الصلاة والسلام) بوون یان فریشته كان بوون له بهر هه ندی شیرك و هاوبه شی سهردهمی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهردهمی نیمه توند و تیژتر و خراپتره له هی سهردهمی پیغه مبهه (عليه الصلاة والسلام).

جا له و بنه مایه ی كه واته تیگه یشتین نه وه وهرده گیری هاوبه شی مه زن و ناشكرا نه گهر هه ركه سیك بیكات مه گهر به ناچاری و مهرجه كانی ناچاری و نیکراهی لی بیته جی یان تازه هاتبیته ناو نیسلام و یان كه سی زانا و زانستی عه قیده و بیروبروای ده ست نه كه وتبییت و دووره ولات و دووره ده ست بووبییت له وشتانه نه وانه بیانوون بو نه وهی هه تا حوججه ی له سهر نه كری پیی ناگوتری كافر و نه گهر پیشی بگوتری موشريك وه پیشی نه گوتری موحید و خوا به یه كگر وه خوینی جه لال نابی، به لام جگه نه وانهی نه و بیانووه یان هه یه هه كه سیك شیرك و هاوبه شی گه وره و مه زن یان كوفری گه وره و مه زن و ناشكرا بكا نا نه و كه سه پیی ده گوتری موشريك و كافر بیانووی نه فامی و نه زانینی لی وهرناگیرییت و وه عیبادت و په رسته شه كان به سهریدا رت ده كریته وه جا نه گهر جه جیش بكا عومرهش بكا نویژیش بكا زه كاتیش بدا وه له پاشانیش هه موو قورنانی له بهر بی هه ر کاریکی خیر و چا كه ی تر بكا چونكه شیرك و هاوبه شی كار و خیره چا كه كان و عیبادته ته كان هه لده وه شینیته وه، جا له كوتاییه كه یدا پرسیار و وه لامه كانی بنه مای چواره م ده خهینه روو ته نها دوو پرسیاره .

پرسیار و وه لآمه کان

یه کهم: هاوبه شی په یدا کارانی سهرده می پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) له گهل سهرده می (محمدی كوری عبدالوهاب)

(رحمه الله) و سهرده می نیمة جیوازیان چیه وه کامه یان خراپتر و توندتره ؟

وه لآم: هی سهرده می (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده می نیمة خراپتر و توندتره له هی سهرده می

پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام)، له بهر نه وهی نه وانه ی سهرده می پیشان و سهرده می پیغه مبه ر (علیه الصلاة

والسلام) له کاتی شینه یی و ژیان خو شی و فره وانی هاوبه شیان نه نجام ددها به لآم له کاتی ناخو شی و ته نگه شه یی

یه کلا ده بوونه وه بو خوی په روه ردگار و شیرک و هاوبه شیان نه نجام نه ددها، به لآم هی سهرده می نیمة و سهرده می (شیخ

محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له هه ردوو کاته کان له خو شی و ناخو شی شیریک بریار ددهن و شیرکی ده کهن،

به نگهش له سهری نه وه یه که خوی په روه ردگار ده فره مووی ﴿فَإِذَا رَكَبُوا فِي الْفُلِّ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا

نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنكبوت آية: 65). یان خوی په روه ردگار ده فره مووی ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ

كَالظُّلُلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ

كُفُورٍ﴾ (لقمان آية: 32). نه وانهش به نگه ن له سهر نه وهی کهوا کافر و موشریکه کانی کون له کاتی فره حناهی و خو شی دا

شیرک و هاوبه شیان ده کرد وه له کاتی توندی و ناخو شی و ته نگه شه یی دا پرویان ده کرده خوی و وازیان دهینا له شیرک و

هاوبه شی،

وه نه و په رسترا وانه ی ده په رسترا شن له سهرده می (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده می نیمةش خراپترن

له و په رسترا وانه ی که ده په رستران له سهرده می پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام) چونکه هی سهرده می پیغه مبه ری (علیه

الصلاة والسلام) یان پیغه مبه ران (علیهم الصلاة والسلام) بووه یان فریشته کان بووه یان پیواچا کان بووه به لآم هی

سهرده می (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده می نیمة نینسان و مرقه دزو خراپ و زیناکار و خوینرپر و

به دره وشت و ته نانه ت موشریک و کافر و جنوکه ی شهیتانی و شهیتان ده په رسترین که نه وه شیان خالیکی تره له وهی کهوا

نیشان ددها موشریک و هاوبه ش په یدا کارانی سهرده می (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده می نیمة

خراپتر و توندترن له هی سهرده می پیغه مبه ر (علیه الصلاة والسلام).

دووم: نه‌وه‌ی هاوبه‌ش له‌گه‌ل په‌رستش بکات نایا په‌رستنه‌کانی لی وهرده‌گیری یان نا ؟
 وه‌لام: هاوبه‌ش په‌رستش و عیباده‌ته‌کان به‌تال ده‌کاته‌وه و خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ست به‌تال ده‌مینیتته‌وه نه‌گه‌ر نویتز بکات و
 رۆژیش بگریت و جه‌جیش بکات و عومره‌ش بکات ته‌نانه‌ت هه‌موو قورئانیشی له‌به‌ر بی نه‌وه به‌دننیا‌یه‌وه موسولمان نیه
 و بروادار نیه و لی وهرناگیری و به‌سه‌ریدا رت ده‌کریته‌وه، که له بار و زروقه‌کانی نه‌مروی نیستای نیمه‌دا
 په‌نا به‌ خوی گه‌وره جاروایه پشتگیری کردنی کافر و مشریکه‌کان نیسلامه‌تیت لی هه‌لده‌وه‌شینیتته‌وه وه هه‌ر کار و
 عیباده‌ته‌کی تر بکه‌ی نه‌وه نه‌وکاتی لیت وهرناگیری و به‌سهرت داده‌دریتته‌وه.
 با لی هوشیار و ناگاداربین نه‌و بنه‌مایانه لی تی بگه‌ین له شيرك و هاوبه‌شی خومان دوور بجه‌ینه‌وه خومان بکه‌ینه
 خاوه‌نی خوا به‌یه‌کگرتن و ته‌وحید به‌لکو خوی په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر نیسلام و برپا بمان ژیینی وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی بمان
 مرینی وه له‌سه‌ر بیروبروایه‌کی که به‌خوی پی رازیه زیندووومان بکاته‌وه .

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ